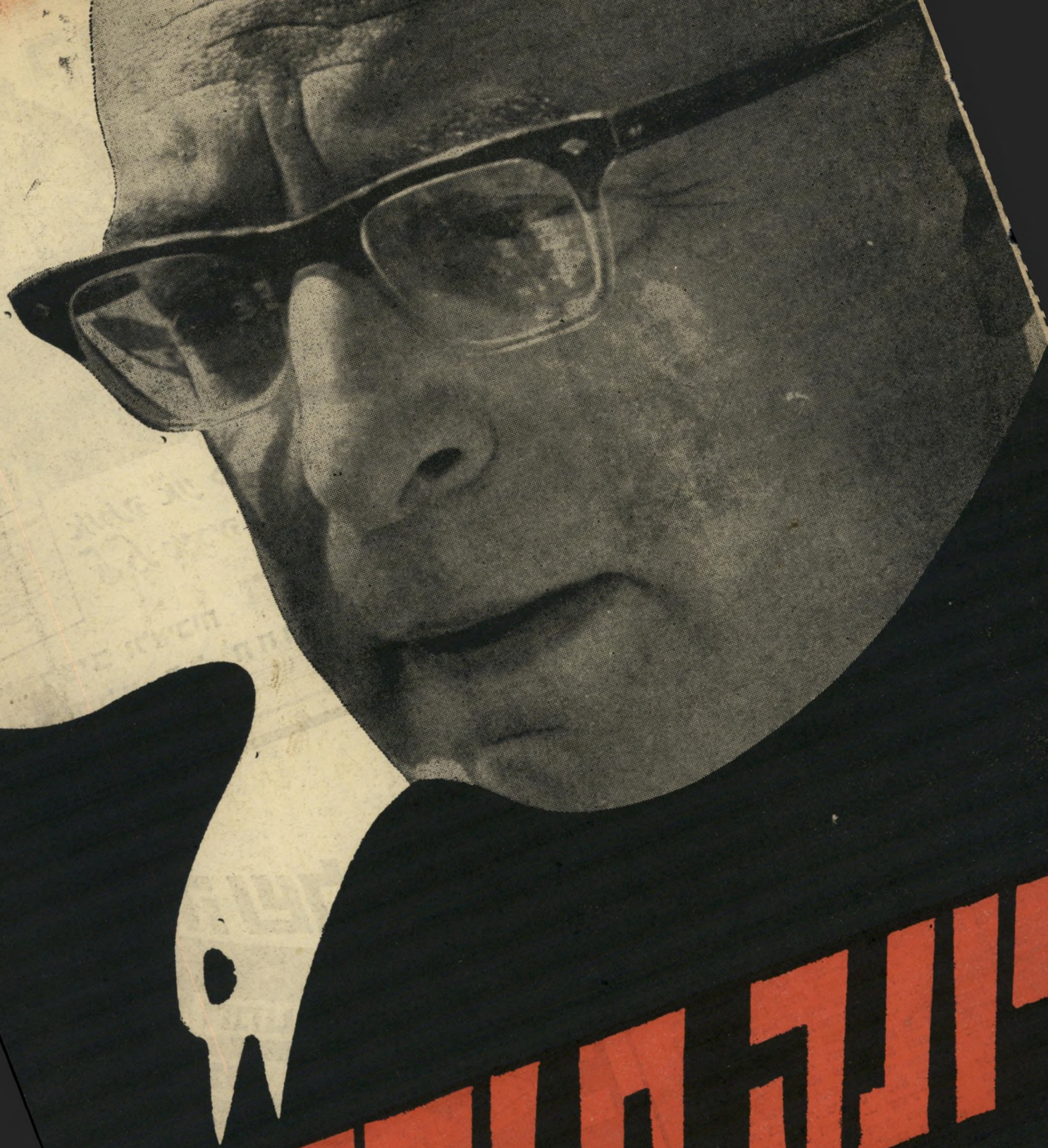

ה'תש"ה

ה'יונה תוקפת
פנחס ספיר

...לוקחים אדם שפרש מן החברה, או שגורש ממנה מסיבה זו או אחרת, מוציאים אותו מן החברה התקינה, ומכניסים אותו לחברה של פושעים, לחברה נגדית, לאנטי-חברה, לחברה שכולה שלילית. "מנתקים אותו מן החברה התקינה ומכניסים אותו לחברה של פושעים, — האם על ידי כך מחזירים אותו למוטב, מחזירים אותו לחברה התקינה? הרי זה דבר והיפוכו!" "אני מאמין שיבוא יום בו לא יבינו כיצד התקיימו הדברים האלה במשך זמן כל-כך רב, ואם הדברים האלה קיימים זמן כה רב, על אף היותם כה בלתי-הגיוניים, הרי זה מעיד על כך שיצר-הנקמה, ויצרים אפלים תת-הכרתיים אחרים, יש להם אחיזה בלב החברה ובכל האדם.

"האם בית-הסוהר, כפי שהוא היום, יכול באמת לתת טיפול פסיכולוגי? אני יודע שלא. אני רוצה אפילו להאשים את שירות בתי-הסוהר, על שנעשה כל-כך מעט בשטח הזה. אני סבור שלשירות בתי-הסוהר אין כל אפשרות להביא לשיפורים אמיתיים ויסודיים בתחום הזה.

"אני סבור שבבית-הסוהר, כפי שהוא היום, אי-אפשר בכלל לתת טיפול אמיתי לאסירים.

הכינו לי רשימה סטטיסטית על העובדים הסוציאליים בבתי-הסוהר. זה מצב איום ממש. אי-אפשר להגיד שהוא מחריד, הוא ממש אבסורדי.

בכלא שאטה, למשל, ישנם שלושה עובדים סוציאליים על קרוב ל-200 אסירים; בכלא חל-מונד, בו נמצאים מרבית העבריינים הצעירים, ישנם ארבעה עובדים סוציאליים על כ-200 אסירים; ברמלה — שלושה עובדים סוציאליים על כ-300 אסירים; במעשיהו — שלושה עובדים סוציאליים על כ-250 אסירים.

במצב זה לא יתכן אף נסיון רציני להגיע לשורשי הפשע, לשורשי העבריינות, לחקור מדוע האדם הוא כפי שהוא, מה הפך אותו להיות מה שהוא, ואיך אפשר לחקן אותו. נדמה כי הטיפול הסוציאלי קיים רק למען הרושם החיצוני.

...מובן שהרבה יותר קל לעמוד על הרע הקיים, אצלנו ובעולם, מאשר לנתח מה צריך לבוא במקומו.

"אבל אני חולם על היום בו בית-הסוהר, במתכונתו הנוכחית, יבוא לקיצו, ובמקומו תבוא שיטה אחרת לגמרי, שיטה שעיקרה טיפול פסיכולוגי וחברתי לשיקום העברייני. במקום בתי-הסוהר במיבני הסגור הנורא אים והמכאבים, יהיה אוסף מגוון של מוסדות שיקום, בדרגות-חומרה שונות, כגון מחנות-עבודה והוסטלים, דוגמת אלה המוכרים בשבדיה ובאנגליה.

"ובעיקר: במקום כלילא יבוא ברוב המיקר רים המיבחן תוך פיקוח וטיפול. לא יוצא העברייני מן החברה, אלא יושאר בה תחת פיקוח, תוך נסיון לעזור לו להשתלב שוב בחברה התקינה.

"כיום קיימת בעייה חמורה לגבי העברייני היוצא מבית-הסוהר, והצריך להשתלב בחיי הציבור. רה תקינה ובעבודה יצרנית, כשהוא יוצא מבית-הסוהר הוא נתקל בחופעה, טבעית כש לעצמה, שמעביד גורמלי מתקשה, מבחינה נפשית ואולי גם מבחינה מעשית, להעסיק אסיר, פושע כביכול, ולשלם אותו בעבודה יצרנית. מה גם שבשיטת הענישה הנוכחית קלוישים הסיכויים שאותו עברייני יחזור באמת למוטב. ומי שהלך בדרך זו — ולי יש קצת נסיון בדרך זו — נוחל לא פעם אכזבות די מרות.

"לא יכול להיות ויכוח על-כך שהמגמה על הענישה צריכה להיות — החזרתו של העברייני לחברה התקינה. להחזיר את העברייני אל החברה הבריאה.

"החברה היא אחראית לפשע, ולא העברייני אחראי לעבירה. החברה היא אחראית לפשע — לא לרוב, כי אם תמיד. העברייני נוצר בגלל סביבתו, בגלל משפחתו או בגלל חוסר-משפחתו, בגלל התנאים של החברה המודרנית. על כך יש מחקרים ללא ספור. עד שלא נבין כל הדברים האלה, לא יבוא המצב על תיקונו.

"אני חושב — אני מהרהר בקול רם — שאולי כדאי להקים צוות מיוחד, משותף מתפקידי השירות, שיתכנן לכל הפחות התחלה של גישה כללית, חדשה לגמרי, לבעיות הענישה."

אסף כפ

כשיש צורך לדווח על פגישתם של ראשי מערכת זו עם אישים בינלאומיים, או על כתבה המוקדשת לדיעותינו בעתון בעל תהודה עולמית, אין לכך מקום בעתוני ישראלי. אבל יש ויש להם מקום כשיש צורך לדווח על משפטו של מי שהיה כתב העולם הזה, שהואשם בפלילים.

כך הופיעו בעתוני ישראל מאות כתבות על משפטו של "כתב העולם הזה" (ורק במיקרים נדירים: "מי שהיה כתב העולם הזה"). המכנה המשותף לכל הכתבות האלה: שימחה גלויה לאדי.

★ ★ ★

בשבילנו, חברי מערכת זו, משפטו של שמואל שקד הוא פרשה מצערת מאין כמותה. לא בגלל הפרסומת השלילית שנתלוצתה אליה, אלא בגלל גורלו של שמואל עצמו. כשהצענו לשמואל שקד לעבוד אצלנו כי כתב פלילי, ידענו, כמובן, כי יש לו עבר פלילי עשיר. הוא היה מה שרגילים לקרוא "עברייני מועד". במשטרה היה ידוע כמומחה לפריצת-קופות.

אולם מערכת זו הטיפה, מאז יומה ה' ראשון, לייחס חדש כלפי אסירים משתתרי-רים. איננו מאמינים כי בית-הסוהר מש' פר את האסיר. ה' מדע המודרני מלמד כי באמצעות טיפול נפשי וחברתי ניתן להחזיר את העברייני לחיק החברה. העב' ריין הוא אדם ה' לוחם בחברה, ורק יחס החברה אליו יכול לשנותו.

כמו בכל שאר ה' שטחים, איננו מאמינים בהטפה לרעיונות מופשטים, מ' בלי להירתם להג' שמתם. לכן, כאשר שמואל שקד הציע

את שרותו לעתון זה, לא אמרנו לעצמנו: "זה יכול לגרום לנו צרות, באחד הימים." גם לא אמרנו לעצמנו: "מי יודע, אולי הוא יסתבך שוב, ואז יהיו לנו בושות." אמרנו לעצמנו: "האיש הוא בעל רצון טוב. הוא רוצה לתזור למוטב. ניתן לו שאנס, אם אנחנו לא נעזור לו, מי יעזור?"

★ ★ ★

לפני שהחל-בנו סופית, נועצנו עם חוגי המשטרה. הם בירכו אותנו על הצעתנו, המליצו על עשיית נסיון זה.

ואכן, לשבחם של אנשי משטרת-ישראל ייאמר כי בכל תקופת כהונתו של שמואל שקד אצלנו הם השתדלו לעזור לו. הם לא התייחסו אליו כאל "פושע לשעבר". הם נהגו בו אף לפני משורת הדין, מתוך רצון כן לעזור לו להשתרש שוב בחברה. וכך, בעזרת המשטרה וחבריי-לשעבר בעולם ה' תחתון, הפך שקד אחד הכתבים הפליליים הטובים ביותר שעבדו א-יפעם אצלנו. וזכור היתה רצופה בסקופים ממדרגה ראשונה, ש' הפתיעו לא פעם אף את המשטרה עצמה, ושמקורם היה בפרשעים מועדים שנתנו בו אימון בלתי-מסוייג.

כאשר נודע לנו כי נלכד במארב של המשטרה, בעיקבות גניבת קופה, היינו המור' מים. מטעמים ציבוריים היה כדאי לנו להסי' תייג ממנו מיד, מבלי לחכות לתוצאות ה' משפט. לא עשינו זאת. אמרנו במדור זה: נניח לשופט להחליט, ועד אז לא נביע דיעה. העדתי במשפט, אמרתי את האמת על שיטות עבודתו, וכמו כל חברי מערכת זו קיוויתי, בכל לבי, כי שקד ימצא זכאי.

פסק-הדין שניתן השבוע — שהרשיע את שקד וזן אותו לארבע שנות מאסר — מילא את לבנו בצער עמוק. גם עתה לא נביע שום דיעה, מאחר ששקד הודיע כי הוא רוצה לערער על פסק-הדין.

היתה התוצאה אשר תהיה, הדבר לא ישנה את גישתנו ואת השקפתנו לגבי שיקום אסירים.

★ ★ ★

אורי כדאי להביא כאן כמה דברים ש' אמר אורי אבנרי בכנסת, לפני כמה חודשים, בעת הדיון על משרד-המשטרה. יש בהם כדי להטיל אור גם על גישתנו בפרשה זו: "בני הדורות שיבואו יסתכלו בזוועה על שיטתנו לכלוא עבריינים כמו חיות בכלוב, באותה זוועה בה אנחנו מסתכלים כיום ב' מכשירי-העניוים של ימיה-הביניים. "הזוועה תהיה מהולה בתמיהה על האי-ו' לת של שיטה זו.

לת של שיטה זו.

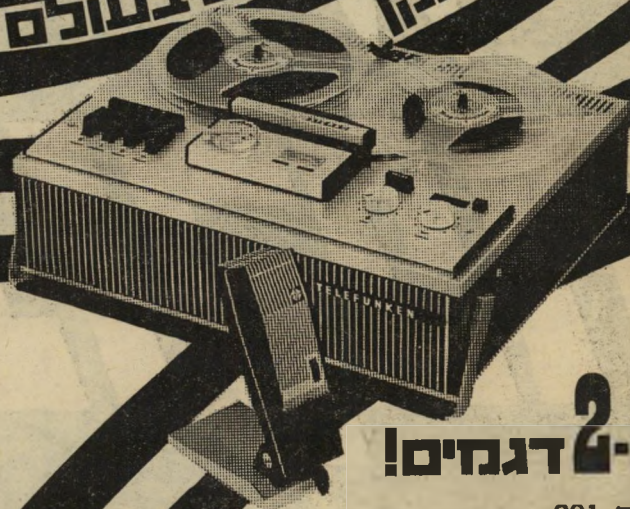
קניט

אולי אני בולחת
על סגריה אחת

כי... לטיב ולאיכות קניט
היא ללא כל תחרות!

הנאה שלמה...
רשמי קול המעולים בעולם
של טלפונקו

ב-2 דגמים!

דגם 201:

- ★ 4 ערוצים.
- ★ צלילים חדים ובהירים.
- ★ 12 שעות נגינה

דגם 203:

- ★ 4 ערוצים 2 מהירויות.
- ★ מוסיקה סטריאופונית.
- ★ 12 שעות נגינה.

החל מ — 650 ל"י

החל מ — 825 ל"י

הסוכנים הבלעדיים: אלקטרו ויסטה בע"מ, ת"א
להשיג בחנויות החשמל המובחרות

TELEFUNKEN

TUTTO E MEGLIO CON COCA-COLA

כך אומרים באיטלקית ומשמעו: טוב יותר עם קוקה־קולה. האיטלקים עם עליז אוהבים שירה. מוסיקה. עליצות והרבה הרבה קוקה־קולה. המשקה האהוב ביותר בעולם הודות לטעמו המובהק והמשיב נפש ולחכוניתיו הנפלאות: תוסס, מרענן, מרווה. הם שותים אותו קר בקרח בכל הזדמנות. עם המקרני או בלעדיו קוקה־קולה הוא חלק מן המטבח האיטלקי.

קוקה־קולה הוא המשקה הקל האהוב והנמכר ביותר בעולם (למעלה מ־100 מיליון בקבוקי קוקה־קולה נמכרים מדי יום ביומו).

זהו שעור קומתו גדולתו ומעמדו על משקה קוקה־קולה לבדו

מיוצר בישראל ע"י החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ.

טוב
יותר
לם
קוקה-קולה

בקצב הזמן

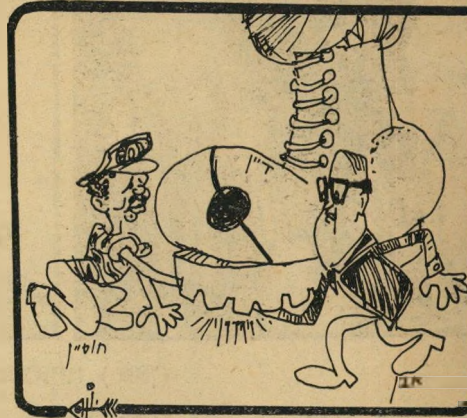
הוא סטודנט.
הוא צעיר ורציני.
הוא יודע כי להיות צעיר
אין פרושו - להיות חסר דאגה.
הוא איננו עוד
סמוך על שולחו. הוריו.
הלימודים והבילויים.
הספרים והגלגלים
עולים בכסף.
וכשהוא נזקק לכסף
בא בנק לאומי
לקראתו עם הלואה.

בסיום לימודיו,
כשיתחיל את חייו במקצועו,
יטיב להעריך את הבנק
על מכלול שירותיו.
ואז,
כשיפגוש את נערת חלומותיו-
יציע לה
מלבד אהבתו,
גם את ביתם ועתידם.
כי הוא רוצה
גם את הפרוטה
וגם את הירח.

בנק לאומי לכו! -
לכו שצעיר ברוחו!

הבנק
הנבחר
1958

בנק לאומי
לישראל בע"מ

יונה גור, עמיר

העולם הזה הרפורמי

קראתי את מאמרו של אורי אבנרי על ביקורו בארצות-הברית (העולם הזה 1626), ולמדתי לפיו כי הוא נאם בבית-הכנסת הרפורמי של הרב יואכים פרינץ. העולם הזה מגיע לביתי בשבת, ואני קורא אותו באותו היום, למרות שגם אני רב רפורמי. אילו היה אבנרי מבקר גם בקליפורניה, היה מוזמן לנאום גם בבית-הכנסת שלי, בו נמצאות 270 משפחות.

יש בין הרבנים הרפורמיים בארצות-הברית הרבה חברים, היודעים על תנועת העולם הזה, והאוהדים את עמדתה. אתם, שלפעמים מדברים כאילו ישראלי ויהודי הם שתי חיות ממין שונה, צריכים לדעת שיש הרבה יהודים רפורמיים בארצות-הברית, והרבה מהם חושבים על הבעיות בישראל בדיוק כמו אבנרי. אם לציוני-ישראל יש חברים פה, מדוע שלא יהיו כאן באמריקה אוהדים גם להעולם הזה? ביקורו של אבנרי בי בית-כנסת רפורמי היה התחלה טובה, והתחלה טובה היא סימן להצלחה!

הרב י. ד. קולר, סנטה-ברברה קליפורניה, ארצות-הברית

השוטר הטוב

קראתי את מאמרו של אבנרי אמריקה, חולה, חולה, חולה... בין היתר כותב אבנרי על השוטרים האמריקאיים "שכימעט כולם גסירות להחריד, בעלי חזות אלימה ואף אכזרית. כולם מוכנים בכל רגע לירות ולהיירות."

כאחד שביקר באירופה ובכל רחבי ארצות-הברית, אני מרשה לעצמי לומר לא רק שהתיאור אינו נכון, אלא שההיפך הוא הנכון. השוטר האמריקאי אדיב יותר מחברו האירופי, ועל אחת כמה וכמה מהשוטר הישראלי.

השוטר האמריקאי ינסה תמיד לעזור לי אורח, ובמקרים רבים אף ללא בקשתו של זה האחרון. בקשר לחזות האלימה, הרי כאן לא יתקבל שוטר לתפקידו מבלי שתהיה לו השכלה תיכונית. מעניין מגניין שאב אבנרי את האינפורמציה המוטעית שלו.

רן אובסרוביץ', ניו-יורק

● מראייה

הגיבורים הרוצחים

אני מתפלא שלא הגבתם על מאסר העולם שנגזר לשני אנשי משמרה-הגבול על רצח ערבים. חבל שלא התחשבו בשני גיבורים שלחמו למען המולדת, אם היה חייל מצרי עושה מה שהם עשו לחייל ישראלי, היה מקבל צליש. פסק דין כזה מוריד את המוראל לחייל הישראלי.

אשר הררי, חיפה

הקורא הררי שכח

ודאי ששני אנשי

משמרה-הגבול לא

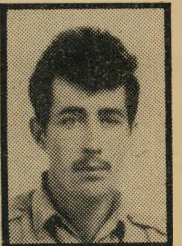
הרגו חיילים ירדניים

בשעת קרב, אלא

רצחו שני אזרחים

ערבים שעבדו ב-

מע"ק.

הררי

בשערי ה"פנטאגון"

לגבי המצב הכללי בארצות-הברית ש-אבנרי ניסה לתאר נכון שעובר כאן כרגע משבר חברתי חמור. אך תורמים לכך לא-במעט אותם "רודפי שלום" למיניהם, כמו ההיפס ותומכיהם, שהם מיעוט מבוסס ב-ציבור האמריקאי.

(המשך בעמוד 6)

ZENITH

חאה להגיש לך PACKAGE DEAL

24 שעות ביממה...

צוות המומחים המנוסה של "זניט" עומד לשרותך — מוכן לכל קריאה טלפונית — במשך 24 שעות ביממה!

השרות היעיל והמהיר של ZENITH יתרון נוסף של מקלט "זניט"

• "העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 301345 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינוקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

כדאי שהציבור הישראלי ידע, וזאת למרות תמיכתו של אבנרי בהם, שמצער הוא שינושא השלום בוויאטנאם נפל בידיהם של טיפוסים כאלו, הווכחים כאן רק לזכויות, והחובות מהם והלאה.

בקשר לשוטרים האמריקאים, שלפי דעת אבנרי הם קשוחים ואכזריים, נוכחתי באותה הפגנת ענק על הפנטגון, שאבנרי בה גאה שיזכה להשתתף בה. אני רוצה לומר שאותם שוטרים "אכזריים" התנהגו בצורה מאופקת בלתי רגיילה. רק כאשר ההמון המסתער ו"המתפרע" הגיע לכניסה הראשית של ה"פנטגון", הם נאלצו להגיב. באיו מדינה נש"מע שהמון ינסה להתפרץ למרכז מערכת ההגנה של המדינה, והממונים על שמירת הסדר יחרישו?

דויד לוי, וואשינגטון

על המים

אנו רביעיית אנשי חיל-הים ומשרתים על משחתת. כווננו קראנו את הפולמוס סביב בחירת מלכת-המים. למען האמת צידדנו במרים, וזאת על סמך התמונות שהופיעו בעתון. אולם אתמול ראינו תמונת פרסומת של גולדסטאר — תמונה משוערת. החלטנו לתלות את התמונה בחדרנו, במקומה של נערותנו הקודמת — ג'ין פונדה. נדהמנו

מלכות אורי ומלי

לשמע כי הנערה המצולמת הינה ישראלית, והיא לא אחת מאשר מלכת המים לשנת 1968 — טלי פרידמן. כל הכבוד!

דני, אחור, נחום ויואב שנקר, תל-אביב

מלכת המים, סגנוניתה ונסיכותיה מכהנות כשנה תמימה עד לבחירות הבאות. מדוע, איפוא, הן נשכחות כה מהר, ואינן ממשיכות להופיע על גבי העתון? אנו רוצים להמשיך לקרוא ולראות את אורי נויזר,

מתחרות שרעבי (ישראל), גודפרי (קנדה) ונקאווה (יפאן)

המערכת, במקום לקבל ממך שחמון את התבלינים, קנה חצי קילו תבלינים. מאין ידע את המידה?

דויד תדור, תל-אביב

בעיות אישיות

ב-7 בנובמבר נכנסתי לקופת-חולים, ב"סניף אבן-סינא בחיפה, לרופא-עור. בחדר היתה תלויה מהתקרה מנורת חשמל של 60 וואט.

הרופאה, שהיא קצת מבוגרת, אמרה לי לבוא למחרת, היות והיא לא רואה טוב את התפרחת שיש לי על רגל שמאל. כל האור בחדר היה רק מהמנורה הזאת, ו"השעה היתה 5 בערב.

מתבקש מכך שאני צריך להפסיק יום-עבודה, משום שקופת-חולים לא יכולה להתקין במרפאה שלה מנורה יותר חזקה.

גדליהו וויס, קרית-אטא

חורה מן התהום

רצוף בזה הצייק על סך 25 ל"י שנשלח לי- נמרוד מנדלוביץ' משערי-הגולן, כפרס על ה"בדיחה ששלח לעתונכם (בשנה שעברה הביא לוי אשכול את המדינה אל סף התהום — השנה הוא עשה צעד אחד קדימה). הנ"ל הוא נער בן 12, אשר שמע את הבדיחה מפי אחרים, ולמותר להסביר מה יכולה להיות מידת האחריות וההבנה למעשה זה ולתוכנו, מצידו של נער בגיל זה.

לאחר ששוחחנו עמו על הדבר, הסכים אתנו כי שגה, ועל כן, אינו רוצה לזכות בכל טובות-הנאה מהמעשה, וביקש מאיתנו לכתוב לכם על כך.

גם הוריו של הנער מבקשים להביע בכך את צערם, על כי נתפס בנם למעשה נערו, ושמהם שקיבל על עצמו דרך זו של חרטה.

אלה אלפא, בשם מחנכי הכיתה, המוסד החינוכי של השומר הצעיר, בקעת כנרת

● העולם הזה יעביר את הצייק לקרן למען ילדי ביאפרה.

לאומי או לאומני?

בטורו מצטט שלום כהן (העולם הזה 1628) את העתון ההולנדי פטרלנד שכתב: "קובע אורי אבנרי — אני עברי לאומני. אני רוצה לנהל משאומתן עם ערבים לאומניים." או שישנה כאן טעות-דפוס המור"רה, או שהתירגום אינו מדויק. כידוע יש הבדל יסודי בין לאומיות לבין לאומניות, שהיא מה שנקרא שוביניזם. אינני מתאר לעצמי שאבנרי הציג את עצמו כשוביניסט. כוונתו ודאי היתה ל"עברי לאומי".

ערי סגל, ראשון-לציון

● ההבדל בין "לאומי" ו"לאומני" ש"השתרש בשפת-העם, אינו תואם את הדיק" דוק העברי. אדם הדוגל בערכים לאומיים הוא לאומן. כשם שאדם הדוגל במהפכה הוא מהפכן.

כאכי במן

התפלאתי לקרוא (העולם הזה 1626) את מכתבה של הנכרת א. ג. מרמתינג. במקום לבקר את נור עזרא שחמון, המרפא בתבלינים במושב מגשימים, ולקבל ממנו את התרופה ללא כל תשלום עם הוראות שימוש, רצתה לה"סוך את הוצאות ה"נסיעה ורצה לשוק לקנות כמה סוגי תבלינים ובלעה אור"תם, בלי לקבל הור"אות.

תדור

הנכרת לא ידעה, כמובן, שהאיש לא מסר לעתון את ס"ד דות העשב המיוחד שהוא העיקר, אותו הביא מהודו. זה יותר מ-30 שנה שהוא מרפא ללא כל תשלום בעת ביקוריו בארץ, ושום תלונה לא הוגשה נגדו. אם רוצים לחסוך בהוצאות ובהתעצות, מקבלים כאביבטן, ומפילא הדבר שגם חבר

שרה גורן, סמדר דרור והאחרות. מה בעניין? יורי ורפי, תל-אביב

הנכות היפות

פירסום תמונותיהן של המשתתפות היפות באולימפיאדת הנכים (העולם הזה 1628) תחת הכותרת "מה משותף ליפהפיות אלה?" היה, לדעתי, דוגמה בולטת של טעם טוב. מי אמר שנכים או משותקים שונים מכל בניהאדם האחרים? האם אפשר לראות אותן בפעולה?

אליהו בן-אריה, תל-אביב

● ראה תצלומים.

חבל שלא פירסמתם את תמונותיהן של המתחרות באולימפיאדת הנכים קודם לכן. אין ספק שאז היו רצים יותר הרבה צופים לחזות בתחרויות. סתם מתוך סקרנות, כדאי שתראו איך הן נראות באמת.

ש. גבירצ'יג, ראשון-לציון

כמי שעקב אחר אירועי אולימפיאדת הנכים, אני סבור שראוי להעלות על נס את אירגון התחרויות. כל המשתתפים, עימם דיברתי, הופתעו מיכולתה של מדינה כה קטנה כמו ישראל לארגן מיבצע כה מסובך. אילו היו האחרים על הספורט במדינה נותנים את דעתם לבניית מיתקנים מתאימים, הרי אין שום סיבה שבעתיד לא תוכל ישראל לארגן גם את אולימפיאדת הספורט הרגילה.

שמואל יפעת, תל-אביב

לא שלום!

עקב ההפגנות האחרונות של ערביי ישר"אל, התחיל השלום לצאת לי מהאף. חדלתי להשתוקק לשלום עם נאצר ושותפיו. אני רוצה להחזיר להם את יחסם אלי, על פי ועידת חרטום. מהיום והלאה אינני מכיר במצריים, אינני רוצה לנהל משאומתן עם הערבים, ואיני מעוניין בשלום איתם. נמאס לי לעמוד על הברכיים ולבקש מנאצר שיסכים להיות ידידי. שיעמוד הוא על ברכיו!

● ערביי ישראל לא הפגינו. הפגינו ערביי פלסטין בשטחים המוחזקים.

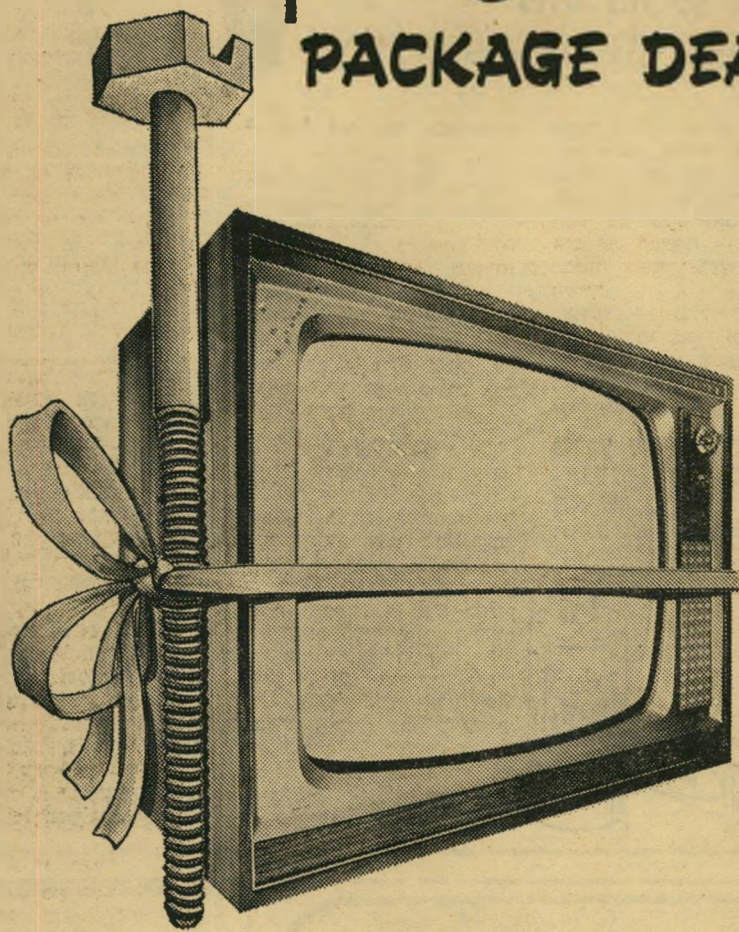
sabrina

השנה - רגליך נראות יותר ב - פִּינֵי הַזֶּה

ZENITH

גאון להגיש לך PACKAGE DEAL

מסלול מיוחד לך • דף קטן

מה שבאח - באח

אין מקלט שאינו נזקק מפעם לפעם
להחלפת חלק זה או אחר.

מלאי החלקים המקוריים של "זניט"
מבטיח לך פעילות תקינה
במשך של אורך חיי המקלט.

ZENITH מלאי החלקים המקוריים של
יתרון נוסף של מקלט "זניט"

שינוי כתובת -

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע עליך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

מאנדי בוכה או צוחקת?
ישבנו קבוצת חברים וריסרסנו בגליון
העולט הזה, כשלפתע הזדקרה מול עינינו
תמונתה של מאנדי רייסדייבס-שאוילי, כש-

מאנדי השלמה

היא חובקת את
בתה שזה עתה נול-
דה. אחת מאיתנו, שר-
עיניה בתמונה, הב-
חינה בתופעה מעני-

שמאל

ינת. מאנדי נראית
מאושרת כשהיא מי-
חזיקה את התינוק-
קת. אולם אם חור-
צים את פניה לש-
ניים, מסתבר כי ב-
חצי האחד של פניה
נראית מאנדי צוח-
קת ומחייכת בעוד
שבחצי השני של
פניה היא נראית
בוכה. אולי יש לכם
הסבר לתופעה מוזרה
זו?

אישבע ברוך, תל-אביב
השאלה הופנתה למאנדי עצמה. היא הופ-
תעה מהגילוי אך היה לה הסבר לתופעה.
"בימים הראשונים לאחר הלידה," אמרה
מאנדי, "מרגישה כנראה כל אם רגשות
מעורבים - שמחה וכאון גם יחד. אלה
הם רגשות בלתי-מודעים אבל כנראה שהם
משתקפים בהבעות הפנים. חוץ מזה אסור
לשכוח שהתמונה שהופיעה בעתונכם צולמה
12 שעות בלבד אחרי הלידה."

גמור מהר - רוצ' לספר!
"מדוע המגע המיני של הגברים הישראליים
הוא כלי-כך קצר?" שואלים בבידיה המפורס-
מת ומשיבים: "מפני שהם ממהרים לרוץ
לספר עליו לחבריה!"
עד כמה נכונה בדיחה זו אפשר היה
ללמוד מסיפורו של רוברט יוסלזון, (העולט
הזה 1628), על היחסים שהיו לו עם הנסיכה
האיטלקיה, מריה ביאטריצ'ה דה-סיבויה, ש-
שהתה בארץ כמתנדבת.
אני מבינה בהחלט את הנסיכה שכתרה
לשמור על אלמוניותה, בעת שהותה בארץ.
איזה גבר ישראלי לא היה רוצה להתפאר
שהוא שכב עם נסיכה?

עדינה שטרן, תל-אביב
איזה מזל שהנסיכה טיטי הספיקה לעזוב
את הארץ בעוד מועד! אחרת היו עוד מעמי-
דים אותה לדון באשמת אונס חייל בצה"ל!
ברכה קמחי, תל-אביב

לטוראי רוברט יוסלזון מגיע ללא ספק
צלי"ש. סוף-סוף עשה משהו משהו למען
היודק יחסי ישראל-איטליה!
לביאה פ, קרית-חיים

זכות קדימה במדור זה תינתן
למכתביהם של קוראים המצטרפים
את תצלומיהם למכתבים.

תמרורים

נחוג • יום הולדתו ה-65 של יהודה גוטליף מעורכי דבר, וחבר החברה המרכזית של ההסתדרות. גוטליף, יליד וארשה, למד תחילה פילוסופיה באוניברסיטת וארשה, נטש את הפילוסופיה והחל ללמוד גרות כדי להכשיר עצמו לחיי עבודה בארץ, אך בגלל חולשת גופו חזר לאוניברסיטה והוס' מך שם כד"ר לרפואה וטרינרית. חתן פרס סוקולוב בשנת 1958.

נחוג • יום הולדתו ה-44 של רבי אלוף חיים ברי, הרמטכ"ל של צה"ל. ברי, יליד יוגוסלביה, בוגר בית הספר החקלאי ב"מקדו-ישראל ואוניברסיטת קולומביה, עלה לארץ בשנת 1939. בפלמ"ח זכה לכינוי "כידוני", ול"עשרות אגדות בגלל דרך דיבורו האיתי. ברי, טייס וצנחן, ידוע בחיבתו הרבה לסוסים.

ברי

הוענקו • בפסטיבל הסרטים הבינלאומי שנערך השבוע בשיקגו: הפרס הראשון לבמאי הטוב ביותר **לאורי זוהר**; והפרס הראשון לצילום הציבורי הטוב ביותר לצלם **דוד גורפינקל**. שניהם זכו בפרסים בזכות הסרט הישראלי כל ממזר מלך.

נחוג • יום הולדתו ה-49 של משה בראור, גיאוגרף ידוע, מחבר סורה של אטלסים ומפות ומוצא לגיאוגרפיה באוניברסיטת תל-אביב. בראור, יליד וינה, הוא בוגר האוניברסיטאות של ירושלים ולונדון, חבר מערכת הצופה.

נחוג • יום הולדתו השבעים של משה רוזנברג, המפקד הראשון של ה"אירגון הצבאי הלאומי, אחרי שה"הגנה ה"אומית" התפלגה בעקבות החיכות על ה"הבלגה", והפלג האזרחי הצטרף להגנה ה"אומית".

רוזנברג אז והיום

כללית. רוזנברג סולק מתפקידו עלידי הצ"ע, ובראשם דוד רוזאל ואברהם שטרן (שהתפלגו לאחר-מכן). בפרשה שהשאירה אחריה מרירות רבה, כשרוזנברג טען ש"נשלח בתפקיד לקפריסין וכי לאחר מכן האשימוהו מאחורי גבו שערך מן התפקיד.

נרצח • בביירות, הד"ר **נאסר אדי האני** (48), מי שהיה שרה-החץ בממשלת עיראק ושגרירה בלבנון.

נפטרה • בבריסניה, דוריס מאי, מי שהיתה במשך 30 שנה מזכירתו הפרטית של ד"ר חיים ויצמן, נשיאה הראשון של מדינת-ישראל. למרות שלא היתה יורה לוחמה את ויצמן, בעת שהותו באנגליה, בעבודתו ובמאבקי המדיניים מאז שנות העשרים.

נפטרה • במוסקבה, הסופר הסובייטי **אלכסיי קוסטרין**, אחד מאנשי-הרוח של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית שגורשו משורות המפלגה אחרי שהביעו את התנגדותם לפלישה לציכיה.

נפטרה • איגוסטין הקארדינה **ביאה** (83), חשמן הכנסייה שעמד בראש האגף הליבראלי, ושהצליח, בימי כהונתו של יוחנן ה-23, לנסח את "המיסמך היהודי" ששיחרר את היהודים של ימינו מן האשמה של צליבת ישו. אחרי מות יוחנן רוכך המיסמך הזה, וחלק מתוכנו המהפכני הוצא ממנו. אותה שעה פעל ביאה גם למען קירוב הכנסייה הקתולית לשאר הכחות הנוצריים.

נפטרה • בגיל 56, המדען הסובייטי, הד"ר **קיריל שלקין** חתן פרס לנין, אחד ממדעני האטום של ברית-המועצות, ומראשי שווי המהפכנים של מנוע-סילון למטוסים עוד בתקופת מלחמת העולם השנייה.

היה היו פעמי בגרות!!!

לתשומת לב הנוער המתבגר וגם... ההורים

בעור הרגיש. במשך היום מורחבים מספר פעמים את משחח "אנדק" (הכל לפי צורך המקרה). בערב שוב מנקים את העור במי פנים "אנדק" ומורחבים את המשחח — כדי שה"תכשיר ימשיך בפעולתו בעת השינה.

מדוע לא תהפכו את "אנדק" לסודכם האישי ביותר? וכך תשתחררו גם מפגם אישי וגם מסבל חברותי.

"אנדק" — נטול ריח, נטול שומן, נספג מהר ונעלם מעל פני העור ואינו משאיר כתמים. השימוש בו איפוא, לא רק יעיל אלא גם נעים.

פ. ק. — נער עובד מכפר אתא "אנדק" עוזר לי וחסל באופן מוחלט את כל פגמי הבגרות. אני ממליץ מאד על המשחח לכל בני הנוער.

ל. ג. — אחת מנערות ראשון לציון. "אני וחברתי משתמשות ב"אנדק". הודות לה זכינו למחמאות רבות. כולם שבחו את מראה פנינו ואנו מודות לכם בעד המשחח הנפלאה."

מה סוד פעולתו של "אנדק"? "אנדק" בניגוד למשחות רגילות מצליח לחזור ממש לתוך נקבוביות העור ולקטול את החיידקים יוצרי הפגמים ולהלך. במקביל — הוא מחליק את רקמת העור ומונע התהוות צלקות או שקערוריות. אולם מרגע שהחלטה לנסות את "אנדק" עליך לזכור שה"הצלחה מותנית בטיפול שיטתי יומי: בבוקר מנקים את העור במי פנים "אנדק" (עדיף על רחיצה במים וסבון) העלולים לפגוע

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

Endac

Antiseptic Helene Curtis

במדינה

העם

לפקודה

תמיד אנחנו!

מאז מלחמת-ששת-הימים לא הצליח שום נושא — מלבד בעיית עתידם של השטחים המוחזקים — לפלג את העם כמו מסי-המפלי-גות, שהוטל באישור רוב הכנסת, מגחיל עד מק"י, עלידי ההסתדרות של העובדים השכירים.

האם מסי-המפלגות מחזק את הדמוקרטיה או נוגד עקרונותיה? זו היתה השאלה ש-עמדה במרכז המחלוקת.

את התשובה הקולעת ביותר נתנה תוכנית ששודרה השבוע בטלביזיה הישראלית. כתב מחלקת-החדשות של הטלביזיה יצא לערוך מישאל בין אזרחים על מידת הסכמי-הם למסי-המפלגות.

רוב הנשאלים התנגדו למס. רק נשאל אחד הביע את הסכמתו המלאה למסי-המפלי-גות, הודיע כי ישלם כל מה שידרש ממנו. היה זה ערבי ממזרח-ירושלים.

דעות

השקרים של

רדיו קהיר

● "היהודים נוטלים לעצמם זכות מוסרית לייעץ לערבים שאינם רוצים בשלטון ישראל, להגר לאחת ממדינות ערב".

● "היהודים יודעים שפלחים ואיכרים מושרשים לא יוזזו, אבל הם מקווים ש-

פאשיסט אלדד

מחיר השלום? עוד שטחים!

הנוער והאינטליגנציה יוזזו ברגע שיתברר להם כי השטחים ישארו בידי ישראל".

● "פינחס ספיר הוא גזעניו הוא נגד שילוב מיעוט בחיי הרוב, כלומר: אפרטי-היד".

● "היהודים אומרים כי מי שאומר כי לא יצא למלחמת-כיבוש, אין לו זכות לשבת בירושלים".

● "היהודים טוענים כי אין שום זכר בדת, במסורת ובספרות הערבית לטענה כי פלסטין היא מולדתם".

● "היהודים אומרים כי היתה זו שגיאה שמנהיגים יהודיים הכריזו כי אין עיניהם לכיבושים טריטוריאליים".

● "היהודים טוענים כי קו הפסקת-האש הוא עבורם גבול הנסיגה והויתור".

● "היהודים טבורים כי יישות פלסטי-נית בכלל אינה קיימת".

● "היהודים חושבים כי כדאי להפסיק את השיחות עם יארינגו".

● "היהודים אומרים כי ארצות-הברית לוחצת עליהם לא לסגת".

● "היהודים מאמינים כי הם עם הכוח".

● "היהודים רוצים שהערבים יבקשו מהם שלום, ואז הם יכתיבו להם את ה-

תנאים — ואולי ידרשו עוד שטחים נוס-

פים".

אם מחר ישמיע רדיו קהיר את הדברים האמורים לעיל, לא יהיו אלה דברי-שקר, פרי דמיונם המזרחי של הערבים. הוא יוכל (המשך בעמוד 10)

ZENITH
זארה להגיש לך
PACKAGE DEAL

אריכות ימים

כל מקלט קולט... בשנה הראשונה. הבעיות מתחילות אחר-כך.

מקלט "זניט", המורכב בפיקוח מתמיד של מומחי "זניט" בארה"ב — גדול מפעלי הטלויזיה בעולם! — מצטיין בשכלולים חדישים, המעניקים למקלט אריכות ימים.

אריכות ימי הקליטה הטובה של ZENITH
יתרון נוסף של מקלט "זניט"

שיעורים פרטיים
לערבית
גם לתלמידי תיכון.

המעוניינים יפנו לתד. 136
ת"א, עבור מורה לערבית.

מרכז
עדשות מגע
CONTACT LENS CENTER
"גרזובסקי — אישון לנח"
תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינה רח'
פינסקר 20, ליד מוגרבי. מול מגרש
חניה) טל. 55029
שעות קבלה 9-17
נשאת לשלוח חוברת חסברה
לחי בקשה.

אם את/ה צעיר/ה

ומעונין להתכתב ולהפגש עם בני-גילך כתוב ל"אנונימי"
תד. ה' 2765 רמת-גן
ותקבל טרטים לביתך.

במדינה

ריגשיים, במידה המאפשרת לשני הצדדים שלא להסתדר ביניהם. גם לערבים וגם לישראלים ניתן לנקוט עמדה של לא-מלחמה ולא שלום. הקפאון הנוכחי גוח לשני הצדדים, יותר מכל אלטרנטיבה שאפשר להעלות בשעה זו על הדעת.

הטכסים הישראלי. זוהי הסיבה היסודית שהכשילה את מאמצי משפחת הי-עמים להפגיש את שני הצדדים. אבל אין זו סיבה לחדול ממאמצים אלה. כשם שקיים תמיד הסיכוי כי גץ בגבול יצית מלחמה, כן יש סיכוי כי גץ דיפלומטי יבעיר להבה של שלום. הדיפלומטיה של האו"ם אינה הסרה לחלוטין הגיון או סיכוי.

במשך תקופה ארוכה לא נשארו נתנו הי- (המשך בעמוד 15)

קאראדון, אמר לא מכבר כי התזווה לקראת הסדר-שלום במרחב תהיה בחודש נובמבר זה — או בכלל לא.

מבלי להתייחס לדיוק הקביעה, אין ספק כי הוא הבליט את הרגשת-הדחיפות, שהיתה צריכה להיות נחלת הערבים והישראלים כאחד, בגישתם אלה לאלה. חשוב לברר מדוע אין להם תחושה כזאת.

מאז מלחמת ששת-הימים נשאו שני הצדדים עיניהם אל מחוץ למרחב. הם חיפשו את הנתונים המדיניים והצבאיים לבטחונם אצל בעלי-הסותם ומספקי-נשקם. ואותם גורמים חוץ נענו לדרישותיהם, מטעמים צבאיים ו-

* קאראדון טען שאם לא יושג הסדר בנובמבר, תפרוץ מלחמה ב-1969.

העולמית — ובכלל זה גם מדעת ידידיה המושבעים ביותר של ישראל.

איך נראית ישראל בעולם? האם העולם סבור — כמו האזרח הישראלי — כי ממשלת ישראל עשתה את הכל למען השלום, וכי הערבים בלבד מחבלים בו?

דוגמה טיפוסית של דעת העולם מתפרסמת השבוע במאמר ראשי של העיתון וושינגטון פוסט, העתון החשוב ביותר ב"בירת ארצות-הברית, הנקרא מדי יום עלידי הצמרת הממשלתית שם. כמו כל העתונים הגדולים בארצות-הברית, זהו עתון פרו-ישראלי מובהק.

תחת הכותרת "בנובמבר — או לעולם לא!" — כותב העתון: נציג בריטניה באומות המאוחדות, הלורד

(המשך מעמוד 9)

לצטט במדויק את הדברים הנ"ל, שנאמרו השבוע בראיון במעריב, העתון הנפוץ ביותר בישראל, עלידי ה"יר ישראל שייב, ממנהיגי המחנה הפאשיסטי בישראל, האיש הי-מצוטט ביותר לאחרונה בעתונות ובראיונות פומביים.

יחסים מרחביים

חודש נובמבר

הגורלי

האזרח הישראלי החי על פירורי התקמולה הרשמית, המגיעה אליו במסווה של דיווח עתונאי עובדתי, מתנתק והולך מדעת-הקהל

בשבילי רק הטובה ביותר

תערובת אמריקאית, קינג סייז פילטר

הצינו!

מיוחד לגבי עסקנים ועיתונאים קשישים, בעלי עבר ציוני. אך יש לו משמעות לגמרי אחרת לגבי רוב רובו של הציבור, שלמענו השלום חשוב לאין שיעור מכל ההתנחלות.

מכאן שקל להשיג בממשלה הפי כמה על סיפוחים — אך אין הדבר משקף כלל וכלל הסכמה בציבור.

ממשלה, כך נאמר לנו, יש עתה הסכמה על סיפוחים, מינימליים. כמו כן הוגשה לממשלה הצעת החלטה המבוססת על "תוכנית אלון" האומרת להחזיק את כל חוף ביקעת הירדן, מטירת צבי עד סביבות יריחו.

את כל חוף ים-המלח, עד מבואות חברון (ואולי גם את חברון עצמה), את כל רצועת-עזה.

את כל רמת-הגולן, בלי קשר להסכמה או אי-הסכמה של הסורים לעשות עימנו אי-פעם, ביום מן הימים, הסכם-שלום.

את כל חוף ים-סוף עד שארם אל-שייח, ועד בכלל.

כלומר: את כל השטחים המוחזקים, מלבד חלק ממידבר-סיני וגטו ערבי קטן מסביבות יריחו.

אותו במכונת-השרד, וקורא על הצהרותיו בעיתונות, ומתחיל לחשוב כי השרים הם אנשים-עליונים.

למרבית הצער, אין זה כך. רובם המכריע של 21 אנשים טובים אלה הם עסקני-מפלגה מן המניין, בעלי רמה ממוצעת מאוד. הם הגיעו לתפקידם הנוכחי — לא בשל גאונותם, לא בשל הבנתם היעילה בהיסטוריה ובמדיניות עולמית, לא בשל שיעור-קומתם כמדינאים. הם מייצגים חוגי-אינטרסנטים, וכך הגיעו לאן שהגיעו. במדאי, בין ה-21 יש אנשים מעניינים — פלוני שהוא גאון בפירסומת-עצמית, אל-

ממילא נצטרך להישאר אז בכל השטחים המוחזקים לצמיתות.

מי שמחליט להקים היאחזויות בעמק הירדן, מחליט לספח את כל השטחים הי-מוחזקים (אם בגלוי, אם על-ידי המשכת מישטר-הכיבוש לנצח). הוא מחליט להחזיק בתחום ישראל מיליון וחצי ערבים, שיהפכו בה רוב תוך דור. הוא מחליט להפוך את ישראל למדינה קולוניאלית, כמו רודויה ודרום-אפריקה. הוא מחליט שהמצב הביטחוני הנוכחי, על תקירותיו היומיומיות, יימשך בלי-סוף — במיקרה הטוב ביותר. הוא מחליט כי אנחנו הולכים לקראת התמודדות

והי קריאת אס-אראס — קריאה להצלת האומה.

בימים אלה עומדת ממשלת-ישראל להחליט החלטה, העולה לקר בוע את גורל המדינה לדורות, ואולי לצמיתות.

החלטה שתקבל כאילו דרך אגב, כעניין בעל חשיבות מישנית.

החלטה הנושאת את השם התמים: **ה ת נ ח ל י ת.**

דמה לי כי רוב השרים כלל אינם מבינים מה טיב ההחלטה שהם עומדים להחליט.

אחרת היו רבים מהם נרתעים, בוודאי, ברגע האחרון.

נדמה להם שזהו דבר ללא חומרה יתירה, דבר שכדאי לעשותו למען שלום-הבית כי תוך הליכוד-הלאומי.

הם אומרים לעצמם: "הנה כולנו הסכמנו לספח שטחים מסוימים לישראל. אומנם, לא הסכמנו בינינו אם לספח גם את שאר השטחים, או להשאירם בידי הערבים תמורת שלום. אך מכיוון שלגבי השטחים המסוימים כבר יש בינינו תמימות-דעים, ויש המתחכמים ומוסיפים: "למה לא לעשות זאת מייד, לפני שתקום ממשלת ניכסון בארצות-הברית? מדוע לא לנצל את תקופת-הביניים, כשאין ממשלה של ממש בחשיגנו?"

ויש המעמידים פנים: "זהו רק עניין ארצי. זהו מעשה ביטחוני. נקים כמה יאהד זוויות לאורך קווי הפסקת-האש כדי לשפר את המצב הצבאי."

זוהי תמימות. אולי תמימות אמיתית, אולי היתממות מעושה. קשה לדעת מה רע יותר.

ל כן מוטב להבהיר בצורה פשוטה וחד-משמעית:

ההתנחלות — פירושה סיפוח.

ולא סיפוח שטחים מסוימים. **אלא סיפוח כל השטחים.**

רק מי שאין לו המושג הקלוש ביותר על הנעשה בעולם הערבי, על המתרחש בלב עמי המרחב, יכול להאמין לרגע כי אחרי הקמת שרשרת היאחזויות בעמק-הירדן ניתן יהיה להשיג הסכם עם ערבי כלשהו — מצרי, ירדני או פלסטיני — על שאר חלקי הגדה המערבית.

הקמת היאחזויות אלה פירושה: הכרזת מלחמה על העם הפלסטיני, ועל העולם הערבי כולו.

פירושה: הפסקת כל העמדות-פנים שיש ראל רוצה בשלום או מעוניינת בשלום, אפילו יימשך המימוש סביב שלוחות של יארינג.

פירושה: סתימת פיהם של כל הערבים בפלסטין המוכנים עתה לפעול למען שלום ישראל-פלסטין; שימת מחסום בלי-עבור בפני כל מאמץ של חוסין להגיע לשלום.

פירושה: מתן אור ירוק לכל היסודות הי-קיצוניים ביותר בעולם הערבי בכלל, ובעם הפלסטיני בפרט.

כי אין אף ערבי אחר, במרחב השמי כולו, שיסכים לסיפוח רצוי עת-הירדן ורצועת-ישראל.

ל כן אין כל הברד בין האומר: "נסח את הכל" לבין האומר: "נספח רק את עמק-הירדן, וננהל מו"מ על השאר."

פשוט לא יהיה מי לנהל עימו משאומתן על "השאר".

ביב לשכם, שעליהן מוכנות הירונים בממשלה (אך לא הניצנים!) לנהל משאומתן לשלום. זוהי בדיחה.

הא נהנה הערבי, וזה ייזוהד גם בדור הבא, שייעשה שלום כזה.

גם "הניצנים", בין בגין וברזילי, שניהם מובילים למלחמת-נצח. שניהם מובילים ל-כיבוש ניצח של כל השטחים המוחזקים.

שבת בכל השטחים. ואם נמשיך לשבת בהם עוד חמש שנים (או 10, או 50) — פירוש הדבר סיפוח למעשה, עם כל הכרוך בכך.

האיש היחיד בממשלה המגלה מח-הציבה שלו במשה דיין, שהפך מנהיג הי-סיפוחיסטים בממשלה. איני יודע.

האני יודע רק זאת: מי שמונע את החלטת ההתנחלות, ייזכר בתולדות עמי-ישראל כגוי בור דורנו.

ומעולם לא היה עמי-ישראל זקוק להיבדל כזה, כמו ברגע זה!

מוני שהוא קנאי קיצוני להשקפת-עולם מסור-יימת, פלמוני שהוא טכנאי מוכשר מאוד בניהול יחסי-חוקין, וכי.

אך אף לאחד מאלה אין כושר מיוחד, המסוגל אותו להחליט כמו קיומנו החלטה המחייבת חובתה של שלמה המלך, תבונה של ביס-מארק, חזון של הרצל.

בקיצור: אני שולל בהחלט את זכותם של ה"ה גבתי ובורג, ישעיהו וברזילי, ארן ובנטוב, ספיר את ספיר ושות' — להחליט החלטה שתקבע את גורל המדינה, לשבט או לחסד, לתקומה או לאבדון.

החלטה כזאת יכולה להתקבל רק עידי העם כזה, בהכרעה דמוקרטית כללית ופומבית, אחרי שיונחו לפניו כל העובדות (ולא מחיקה מן הפרוטוקול).

כל דרך אחרת היא חוצפה כה תהומית. עד כי הדימוין מסתחרר למראה.

ל כן עדידי העם כזה, בהכרעה דמוקרטית כללית ופומבית, אחרי שיונחו לפניו כל העובדות (ולא מחיקה מן הפרוטוקול).

כל דרך אחרת היא חוצפה כה תהומית. עד כי הדימוין מסתחרר למראה.

ל כן עדידי העם כזה, בהכרעה דמוקרטית כללית ופומבית, אחרי שיונחו לפניו כל העובדות (ולא מחיקה מן הפרוטוקול).

כל ה-21 הם עסקנים ציונים ותיקים. אין שום הבדל אידיאולוגי בין אשכול, בן ה-72, ובין דיין, בן ה-53, או אלון, בן ה-50. הם פועלים מתוך אותם מניעים רעיוניים, ויש להם אותה השקפת-העולם.

אולם בציבור הישראלי רווחות הרבה הש-קפות, הרבה דיעות, אשר לרובן אין כלל ביטוי מפלגתי. עניין ההתנחלות יש לו קסם

אסומית בלתי-נמנעת תוך כמה שנים. **זוהי ההחלטה.**

וכלל לא חשוב אם המחליטים מתכוונים לכך או לא. לא חשובים גם הסיסמות ורבי-ההבל התעמולתיים שבהם ניסו המחלי-טים לעטוף את החלטתם.

איש לא יאמין כי נפרק אי-פעם היאחזויות וקיבוצים, אחרי שהקמנו אותם. כל ערבי, וכל ישראלי, יודע כי מאחר שהקמנו יישובים חדשים, נצטרך להגן עליהם. זוהי דרך חד-סטרית, שאי-אפשר לחזור בה.

ההחלטה האחת — תחרוך את הדין. אי-אפשר יהיה לבטלה לי-עולם.

בימים אחרות: 21 היהודים הטור-בים, המהחים את ממשלת-ישראל, עומדים בימים אלה לקבוע את גורלנו, את גורל המדינה, את גורלם של צעירים שילכו מחר לצה"ל, את גורלה של כל משפחה.

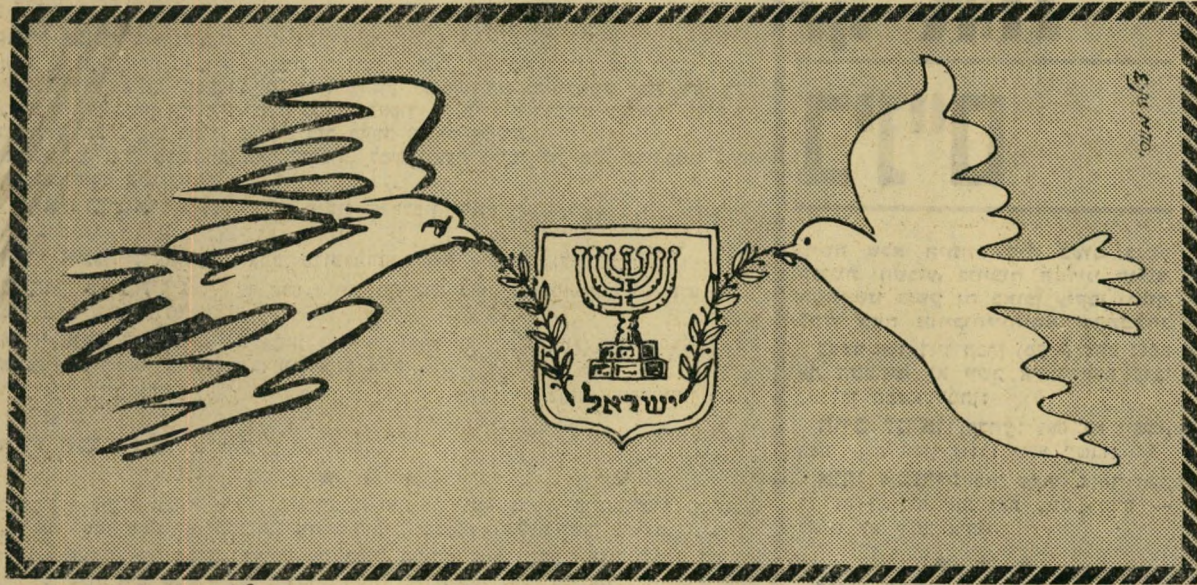
מבלי לשאול אותנו. זהו הדבר הראשון העולה בליבנו, נוכח כחנת הממשלה להחליט החלטה זו:

איזו עזות-מצח, אכן — איזו חוצפה! — דרושה ל-21 יהודים טובים אלה כדי להחליט החלטה כזאת, להחליט שתקבע את גורל-ה של כל אדם בישראל, במקומנו!

21 אנשים טובים אלה — כבודם במקומם מונח. אין הם נוטלים מכל 21 יהודים טור-בים אחרים. אבל אין הם גם עולים עליהם.

הדבר הייב להיאמר. שוב אין מנוס מכך.

אדם פשוט שומע על "כבוד השר", ורואה

האמת נמחקת מהפרוטוקול

זה לא קרה לנו בכל שלוש שנות הימצאותנו בכנסת: קטע גדול של נאומנו פשוט נמחק מן הפרוטוקול.

הקטע שנמחק הכיל גילויים על מגעים מסוימים עם מנהיגים ערביים. ראיתי חובה לפרסם אלה, כדי להפריך את הטענה שאיחודה את הקואליציה, מחרות ועד מפ"ם: ששום מנהיג ערבי אינו מוכן לנהל איתנו משאומתן, בשום תנאי. על הנחה כוזבת זו מושתתת האחדות של "הליכוד הלאומי", האומרת כי "אין צורך להחליט, מפני שממילא אין עם מי לשבת".

נוצר בארץ מצב מסוכן, שלאחרי הסיפוח מותר להגיד את כל העולה על רוחם, כולל שקרים גמורים, דחקא מפני שהם שקרים, ואילו למתנגדי הסיפוח אסור להגיד את האמת, מפני שזו אמת, וגילוי האמת עלול להזיק מבחינה פוליטית, לחבל במגעים, וכו'.

כבר בשעה שנשאתי את הנאום, הבחתי בתכונה רבה. יועצי ראש הממשלה ביקשו את העתק הנאום, ותוך דקות הודיעו לי "ר"ר תורן, יצחק גבון, שעליו למחוק קטעים מתוכו. וכך, כעבור חצי שעה, נרשם בפרוטוקול:

היו"ר יצחק נבון: לפי סעיף 28 בתקנון, אני מבקש למחוק מדבריו של חבר הכנסת אבנרי את הקטע המתחיל במילים "כבוד היושב ראש" עד המילים "הוכחש רשמית". אני מבקש ממזכיר הכנסת לדאוג לכך שהמילים יימחקו מהפרוטוקול.

אורי אבנרי: כבוד היושב ראש, סעיף 28 אומר: "יושב ראש הישיבה רשאי, בדרך שנקבעה בתקנון, לאסור פירסום דבר שפירסומו עלול, לדעתו, לפגוע בביטחון המדינה". יחסיה החוק של המדינה אינם ענייני ביטחון.

היו"ר יצחק נבון: אבקש אותך להעביר את הדבר לוועדת הפירוש. אני מפרש את הדברים כך.

אורי אבנרי: אני סבור שזה בלתי חוקי. מובן שעצם מחיקת הדברים מאשרת כי דיברתי אמת. לא יכול להיות שום הגיון בטענה שגילוי פרטים בלתי נכונים יכול להזיק לביטחון המדינה. להזיק יכול רק גילוי דבר אמיתי. כי כזאת המחיקה היתה, כמובן, לאסור את פירסום הדברים שאמרתי בעיתונות הישראלית והזרה. לפי החוק, פירסום כזה מהווה עבירה פלילית.

חזרתי לכך כמה פעמים בהמשך ההיכרות. למשל, בעת נאומו של סגן שר הפנים הדתי, שהוא סיפוחיסט קיצוני:

ישראל בן-מאיר: ... אין לי אימון שבטלפון הישיר שלך לחוסיין הוא יספר לך מה הוא חושב.

אורי אבנרי: אם זו לא אמת, מקווע מחקתם זאת מהפרוטוקול?

ישראל בן-מאיר: ... יש אדם הזוכר מה קרה לפני עשרים שנה, ויש אדם הזוכר דברים שלא קרו מעולם.

אורי אבנרי: אם זו לא אמת, למה זה נמחק מן הפרוטוקול? מה הטעם למחוק מהפרוטוקול, מטעמי ביטחון, דברים שאינם אמת?

ישראל בן-מאיר: ... בוויכוח זה קמו חברים ואמרו שיש להודיע מה אנחנו רוצים. למי להודיע?

אורי אבנרי: למי שנמחק מן הפרוטוקול.

בלעם קם לקלל, ונמצא מהלל. בחיכוך זה היה זה יוסף סרלין, איש הסיפוח המושבע, שקבע את האמת הפשוטה: שסיעתנו נותרה היחידה בכנסת הפועלת למען השלום.

הרוב, מחרות ועד מפ"ם, מאוחד על בסיס ההנחה שאין טעם לפעול למען השלום, מכיון שהשלום אינו אפשרי לשנים רבות. רק"ח חזרת כמו תוכי על התעמולה הסובייטית, הנוגדת גם היא את השלום. נותרנו בודדים במערכה.

סרלין סיים את הנאום המרכזי של גח"ל כך:

יוסף סרלין: בדיון וחשבון של סייבין יש שתי מסקנות. המסקנה הראשונה שלו היא: תבצור את כוחכם המרתי. זה בדידני. והעצה השנייה שהוא נותן לנו: השתדלו להפוך את האויב ל ידיד. את זה אני משאיר לך, חברי הכנסת אבנרי.

את מי זה הרגיו? את יעקב חזן ממפ"ם. אומנם, ההבדל המעשי בינו ובין מנחם בגין הוא קטן כיום, כי שניהם דוגלים בסיפוח שטחים נרחבים, ושניהם מצדיקים זאת בטענה כי ממילא "אין סיכוי לשלום לשנים רבות". אבל חזן היה רוצה שיחשבו גם אותו לאיש שלום. על כן אמר:

יעקב חזן: בסופו של דבר הוא (סרלין) אפילו אמר: את הדאגה לביטחון אנחנו לוקחים על עצמנו, ואת הדאגה לשלום — אנחנו משאירים לחברי הכנסת אבנרי. אוי ואבוי לשלום אשר חברי הכנסת אבנרי יהיה להוסיף למענו!

אורי אבנרי: אני מוכן להשאיר את התפקיד הזה לכם — בתנאי שתעשו משהו למען השלום.

יעקב חזן: בהחלט. אתה אמרת באחת מהפועותיך שחלק גדול מחברי הכנסת הם דבילים.

גולדה מאיר: הם מה? **יעקב חזן:** זקנים ודבילים. כמובן שאתה לא יכול לסמוך על חברי הכנסת דבילים, אבל תניח לי להניח ולהאמין שזה לא כך, ושחוקי ממך יש פה רבים אשר יחד מגינים על ביטחונה של מדינת ישראל ועל השלום, ובאופן הרבה יותר טוב מאשר אתה עושה זאת. אם כן, הם מסתירים זאת בהצלחה רבה. (אגב, הציטוט שהביא חזן הוא סילוף של דברים שפורסמו, בעיקבות ראיון עימי, בעיתון "סטודנטים").

אני מניח שלא פעם עולה על דעתם של בוחרים רשימת ש' המחשבה: מה היה קורה לולא היתה נמצאת סיעתנו בכנסת? השבוע נתן על כך סרלין תשובה ברורה לגמרי: פשוט לא היה נשמע בחיכוך זה אף קול אחד למען שלום בלי סיפוח, שלום לאלתר.

בראשית הוויכוח ניסחנו הצעת-סיכום שקראה לשלום ללא סיפוחים. בעיקבות מחיקת דברינו מן הפרוטוקול, הוספנו לכך סעיף ראשון, המוזה נגד העלמת האמת: **אורי אבנרי:** נגדתי היושב ראש, כנסת נכבדה.

הצעת-סיכום של סיעתנו היא:

(1) **הכנסת מביעה** את מחאתה החריפה על כך שממשלת ישראל אינה מגלה לציבור את האמת על המגעים בקשר להשכנת שלום.

(2) **הכנסת קוראת** לממשלה להכריז בצורה חד-משמעית על נכונותה לוותר על כל סיפוח שטחים, מלבד איחוד ירושלים, תמורת שלום רשמי והסדר ביטחון ממשיים.

(3) **הכנסת קובעת** שנוצרו התנאים למגעים בעלי-משמעות להשגת שלום כזה.

היו"ר רות הקטין: אני מעמידה להצבעה הצעת-הסיכום שהובאה עליידי חברי הכנסת אבנרי.

הצבעה: בעד הצעת הסיכום שהובאה עליידי חברי הכנסת אבנרי — 1 קול, נגד הצבעה — הרוב.

כנסת. מכל מלמדי השכלתי, ואולי גם אתה תשכיל ממני.

אורי אבנרי: אתה לא נותן לי להשיב. אני מבקש את חברי הכנסת קדיש לזו: אני מבקש את חברי הכנסת אבנרי להפסיק עם קריאות-ביניים. עוד תהיה לך הזדמנות להציג את השקפתך.

אורי אבנרי: אני רוצה לתת לחברי הכנסת סרלין הזדמנות להבהיר את עמדתו.

יוסף סרלין: אני רוצה לומר לך, חברי הכנסת אבנרי, שהאלמנט היציב והקבוע במדיניות שלנו זה המאבק על השלום. הוא לא השתנה במשך עשרים השנים מאז קום המדינה...

אורי אבנרי: מה אתה מוכן לשלם בעד השלום? איזה מחיר? זו השאלה היסודית שאתה חייב לענות עליה.

יוסף סרלין: אינני מוכן לשלם לחברי הכנסת אבנרי אפילו שעל אחד בעד השלום, כי השלום עוד איננו בידך... כל הדיבורים על השלום זה טאקטיקה, אם אין הכרה במדינת ישראל, אם אין הכרה בזכות קיומה של מדינת ישראל.

יוסף סרלין: אם יכירו, אתה מוכן להחזיר שטחים?

יוסף סרלין: על שאלות היפוטטיות אינני חייב כלל לענות.

★ ★ ★

לאחר מכן הסתמך סרלין על המאורעות שקדמו למלחמה:

יוסף סרלין: יש הבדל בין הנץ והיונה בישראל. הנץ זוכר את מאי 1967.

אורי אבנרי: בדיוק להיפך. אתם שכחתם.

יוסף סרלין: לגבי היונה, חודש מאי 1967 הולך ומשתכח...

אורי אבנרי: מי דיבר על ארץ-ישראל השלמה במאי 1967?

לאחר מכן דיבר סרלין על הזכות ההיסטורית של היהודים על ארץ-ישראל השלמה.

אורי אבנרי: על זה אין ויכוח. ה' וויכוח הוא: האם גם לעם השני יש זכות על הארץ?

יוסף סרלין: אני כאן נציג הוויכוח הישראלי. אם אתה נציג הוויכוח הערבי...

אורי אבנרי: אני נציג השלום.

★ ★ ★

גולדה מאיר חזרה על הטענה הכללית שאין טעם להתווכח על תנאי שלום, מכיוון ש"אין ערבי מוסמך, המוכן לשבת איתנו".

גולדה מאיר: חברי הכנסת אבנרי שור אל: איזה מחיר אתם מוכנים לשלם? למי? לך?

אורי אבנרי: האם את נכנסת לחנות, שבה אין מחירים על הבגדים בחלון הראווה? מישהו נכנס למשאומתן רשמי מבלי לדעת מראש מהו בערך המחיר של הצד השני?

גולדה מאיר: ...השטחים שחבר הכנסת אבנרי אולי מוכן לוותר עליהם, הוא צריך לשלוח אותם בדואר אוויר, כי אין מי שמוכן לקבל אותם לידי, אין מי שרוצה לשבת איתו.

אורי אבנרי: על זה בדיוק הוויכוח. **גולדה מאיר:** אז אין כל ויכוח.

אורי אבנרי: יש ויש ויכוח על זה.

★ ★ ★

הצעקן התורני של חרות, חיים לנדאו, נשא את נאומו השיגרתי, בפאתוס המויווי השיגרתי, ובו התנגד לטענה כי סיפוח ה' שטחים יביא בהכרח למדינה דו-לאומית, בו יהיו הערבים רוב תוך פחות מדור אחד:

חיים לנדאו: אנחנו נתגבר גם על האשלייה הזאת.

אורי אבנרי: איך?

חיים לנדאו: מדינה זו תקלוט מיליוני יהודים, במישר כלכלי אחד...

אורי אבנרי: עד שאתם תגיעו ל' שלטון ותנהיגו מישר אחד, הערבים כבר יהיו רוב במדינה.

המגיבלה החמורה ביותר הכרוכה ב' מעמדנו כסיעת-יחיד היא קוצר הזמן העומד לרשותנו. אנחנו יכולים לנאום לעיתים קרובות, אך לעולם לא יותר מעשר דקות בוויכוח רגיל, ו-15 דקות בוויכוח גדול.

בזמן הזה יכולים אנחנו לפתח, בקי-צור נמרץ, את גישתנו. אך אין לנו כל אפשרות לעשות באותו זמן את החלק השני של המלאכה: להתווכח עם דברי הדוברים האחרים, לעמוד על אי-האמת בטענותיהם, לחשוף את הכוזבים והפז-רות הכלולים בהם.

לצורך זה עומד לרשותנו רק נשק אחד: קריאת-הביניים. פיתחנו אותו ל-

קריאות ביניים

שיטה שלא היתה כמוה בשום כנסת קודמת. השבוע, בוויכוח המדיני הגדול, השתמשנו בנשק זה באופן עקבי ורצוף. לחלן כמה מוויכוחי-הזוטא שהתפתחו כאשר אמר דויד הכהן (מע"י) שאם נספח את השטחים, לא יישב איתנו שום ערבי לשולחן המשאומתן:

חיים לנדאו: (חרות): ואם לא יישבו, האם יקרה אסון גדול? שלא יישבו!

אורי אבנרי: טוב שאתה אומר זאת. על זה הוויכוח. את זאת אתם רוצים — שאיש לא יישב איתנו.

★ ★ ★

הדובר הראשי של גח"ל, יוסף סרלין, הסתמך שוב על אותו מיסמך אינפנטילי של המומחה לשיתוק-ילדים, הפרופסור סיי-

המאבק על השטחים *

בין איש הידוע ככסיל גמור מחוץ למקצוע, שטייל במרחב כמו עליסה בארץ הפלאות:

יוסף סרלין: ... קיבלנו בזמן האחרון עדות גם בדו"ח של הפרופסור סייבין, המגיע למסקנה העגומה באיזו מידה ה' ערבים רואים אותנו כגוף זר ועליהם לעקור אותנו.

אורי אבנרי: אני מקווה שיש לכם מומחים גדולים יותר מאשר הלא-חכם הזה.

אחרי שתבע את סיפוח כל השטחים, ושלל כל אפשרות של שלום, הוסיף סרלין את טענת-הכוב השיגרתי:

יוסף סרלין: האלמנט היציב שנשאר במדיניות שלנו הוא, לדעתי, האלמנט שבו תומך כל הציבור הישראלי — החתירה המתמדת לשלום.

אורי אבנרי: ואם השלום סותר את רעיון ארץ-ישראל השלמה — במה אתה בוחר? איפה אתה עומד?

יוסף סרלין: אני עומד על דוכן ה'

* קטע מעמוד קאריקטורות של זאב ב' הארץ.

זהו הנאום שקטעים זמנו נמחקו מן הפרוטוקול:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה.
לא ברור לי מדוע היינו צריכים לחכות שלושה שבועות לנאומי של ראש-הממשלה — נאום ללא תוכן, ללא השראה, ללא מילה חדשה, ללא גילוי האמת לאמיתה.
דין זה מתנהל כולו באווירה של העלמת האמת, של חצי-אמת, שהם גרועים מאי-אמת.

את העלמת האמת מנמקים בשיקולים של מדיניות עליונה. את חצי-האמת ואי-האמת מנמקים בשיקולים של מוראל פנימי ותעמולה חיצונית. אולם הכנסת איננה האר"ם. שם המקום לתעמולה. כאן המקום להגיד לציבור את האמת. חובה היא לנו לקרוע מסך-כזבים זה, לחשוף מחדש את עובדות-היסוד, ולהביאן לידיעת הציבור כדי שיוכל לשפוט, להחליט ולהכריע.

שום שיקולים של מדיניות עליונה, של תעמולה חיצונית, של שלימות הליכוד הלאומי (המתעטפת באיטטלה של שלימות המולדת) — שום שיקול כזה אינו יכול לעמוד מול השיקול העליון של חיים ומות, של מלחמה ושלוש, של עתיד המדינה פשוטו כמשמעו.

שלוש בלי סיפוח — אפשרי לאלתר!

כבוד היושב-ראש, אנו טוענים כי ברגע זה ישנה אפשרות מעשית להשגת שלום לאלתר. יתר על כן, אנו טוענים כי יש אפשרויות שונות להשגת השלום — הן עם המלך חוסיין, הן עם האומה הפלסטינית. אנחנו קובעים את הדבר תוך ידיעה מלאה של העובדות — עובדות שאינן ידועות לציבור, אך הידועות היטב לממשלה, וגם לחלק מן המשתתפים בחיכוך זה.

אנו קובעים:
ניתן להשיג שלום אמיתי, רשמי, גלוי ופומבי, שיעניק ערובות ממשיות לביטחון ישראל.
ניתן להשיג שלום זה בתנאי אחד: ויתור על כיבושים וסיפוח, מלבד איחוד ירושלים ותיקוני-גבול מצומצמים.

כאן בא הקטע שנמחק על-ידי יושב-ראש הישיבה, יצחק נבון (מע"י). מן הפרוטוקול. קטע זה כלל 184 מילים.

השר היחידי המתפתה לפעמים לומר את האמת — לפעמים! — השר משה דיין, אישר זאת למעשה בכנסת לפני שבועיים, כאשר אמר, וחזר ואמר באותו נאום כמה פעמים, כי הערבים לא יצליחו "להביא אותנו, כמלאה גינה, להסכמה לאילו שהם הסדרים שאיננו רוצים בהם". כלומר, הערבים מוכנים להסדרים מסויימים, וממשלת-ישראל אינה מכינה להסדרים אלה.
לציבור לא נאמר מה הם ההסדרים ועל מה הוויכוח.

עושה מה שאני עושה כרגע.
יוסף סרלין: גלה את האמת!
אורי אבנרי: אני מגלה את האמת.
יוסף סרלין: לפי שעה לא אמרת שום דבר.
אורי אבנרי: דברי כתובים בפרוטוקול, אבל אני מוכן לחזור עליהם שנית.
היו"ר יצחק נבון: שמענו את הנאום, חברי-הכנסת אבנרי, ואבקשך להמשיך.
אורי אבנרי: לצערי ישנם כמה חברי-כנסת, השומעים רק את עצמם.

כל השרים רוצים בסיפוח!

מדוע אין אומרים את האמת? התשובה הברורה היא: כל שרי ממשלת-ישראל רוצים בסיפוח, והקרב נטוש בין השר

ראש עיריית חברון קורא את "העולם הזה" בערבית

בגין, הרוצה לספח את הכל, ובין השר דיין, הרוצה לספח כימעט את הכל, בין השר אלון, הרוצה לספח את עזה ועמק-הירדן, ובין חברת-הכנסת גולדה מאיר שאמרה לנו אתמול מה היא רוצה לספח, ובין השר פינתס ספיר ושרי מפ"ם, המסתעקים בסיפוח רצועת עזה וכמה שטחים נוספים.

אפשר להשיג שלום לאלתר!

שלום בלי סיפוח — השלום היחידי שניתן עתה להשיגו — אין אף שר אחד בממשלה המוכן להסכים לו. לכן הושבו פני חוסיין ריקים. ויקסור שם-טוב:

סיפוח. תיקוני גבולות — זה שלום בלי סיפוח?
אורי אבנרי: אני מדבר על איחוד ירושלים ועל תיקוני-גבולות קלים, כמו באיזור לטרון. אמרתי קודם שחוסיין מוכן להסתכן בעשיית שלום בלי סיפוח — שלום שיכלול קיום ירושלים מאוחדת ותיקוני-גבול קלים.

מנחם ידיר: אתה מייצג אותו כאן?
אורי אבנרי: אני מייצג את האמת. כך אני חושב. אתם יכולים לצחוק, אבל אני לצחוק זהו.

דיין אינו אומר אמת!

האלטרנטיבה לשלום עם חוסיין הוא השלום שאנחנו דוגלים בו, השלום הישיר עם האומה הפלסטינית. בשבוע שעבר הצגתי אתגר זה לשר דיין, והוא קם להכחיש, מעל דוכן זה, את דברי (המשך בעמוד 25)

* באותו רגע לא ידעתי עדיין כי הדברים נמחקו מן הפרוטוקול.

יוסף סרלין: אתה רוצה לומר את האמת? אתה יודע אותה? בבקשה, תאמר אותה!
אורי אבנרי: אני יודע, וגם אתה יודע.

הברירה אינה בין שלום או מלחמה, אלא בין הסדר אחד ובין הסדר שני. זכאי הציבור לדעת: אינה הסדר מציעים הערבים, מה הוא הסדר שממשלת-ישראל איננה מסכימה לו. הוא זכאי לדעת זאת, בין אם אתם מקבלים את ההצעה או לא.

הוא זכאי לדעת. לא אתם תשמשו תחליף לעם ישראל!
ישראל כרימאיר: מדוע חוסיין עצמו אינו מודיע על מה הוא מסכים?

שמעון פרס: מדוע הוא מכחיש?
אורי אבנרי: כבוד סגן שרי-הפנים, חברי-הכנסת פרס: או שאנו רוצים שלום, או שאיננו רוצים שלום.

אם איננו רוצים שלום, כדאי לנו להיאחז, כמו ששינכם נאחזים, בעובדה ששום מנהיג ערבי יכול לומר בגלוי בפני עמו את הדברים הללו, אלא אחרי שקיבל הבטחה מישראל שהיא מתחרת על סיפוח שטחים.

קריאות: אז מדוע אתה מגלה את הדברים? — למה אתה מדבר על כך? (חלק זה השתבש בפרוטוקול, בגלל הסערה באולם.)

אורי אבנרי: אני מוכרח לדבר על כך, כי אתם טוענים את ההיפך, ואינכם אומרים לציבור את האמת. אתם אומרים ששום מנהיג ערבי אינו מוכן לשבת איתנו, בשום תנאי שהוא. זאת אינה אמת. אילו הייתם אתם מגלים את האמת, לא הייתי

שלא היה לה כל תוכן.

... עם כל ירידת יוקרתו של נאצר, ועם כל הצרות שבאו עליו, הוא מנסה לקומם את הממונים. זה המצב. זאת אומר לך אדם שדיבר עם אנשים, ודיבר מתוך לב ומתוך רצון למצוא את עמק השווה. אני חוזר ואומר: אני מוכן להיפגש עם אותם 15 איש שיש בידיהם רשות לתת ולקבל.

אנחנו ממש מתהלכים כרוכלים בכל הבירות ואומרים: את זאת ואת זאת אנחנו מוכנים לעשות. יש דברים שניתן לעשותם רק אם אדם מסכים להפסיק רישא.

... אני כבר דיברתי על חברי-הכנסת אורי אבנרי, אבל גם אצלו, כמובן, כל זה בא מתוך זה שהוא חי בעולם שלו שבו מחזורים הערבים על פתחינו בהצעות-שלום ואינם חסרים אלא ידיעת המחיר שאנו מוכנים לשלם. גם הוא לא שמע, כנראה, על החלטות חרטום, ועל כך ששום מדינה שכנה לא חזרה בה מהן.

הוא שואל על המחיר, ואומנם חברת-הכנסת גולדה מאיר שאלה, ובצדק: איפה זה נשמע בכלל? מדוע מדינה, אשר נכפתה עליה מלחמה, והיא יצאה בנצחון, והיא מדברת לא כדבר מנצח, בהתרברבות ובגסות-רוח, כי אם להיפך, משי דלת להגיד: אנחנו לא מתייירים ואין אנחנו מנצלים את המצב הזה, אנחנו רוצים לשבת ליד שולחן אחד לדבר על שלום — אינו טענה יכולה להיות לגבי המחיר שאנחנו צריכים להציע?

ובכלל, איזה מחיר אנחנו יודעים להציע? סוף-סוף, אם עוסקים במחיר, צריך להיות איזה חוש של מיסחר, כי אתה יכול להציע מחיר יותר גבוה מאשר הצד השני רוצה ממך. **אורי אבנרי:** תציע קצת פחות.

לוי אשכול: אבל אינני יודע ממה להתחיל. מה זה קצת פחות?

לחיכוך הנושן בין שלום שאנחנו רוצים בו, שלום שלשני הצדדים יש בו עניין, לבין הסדר כפוי בלי שלום הדדי, כרצון הערבים. אין לי ביטוי אחר לגבי מי שמפרש זאת אלא: דמאגוגיה פארלמנטארי. אני מודה ומתוודת, שבזמן שחברת-הכנסת אבנרי דיבר היה לי רצון רב לומר דבר חריף. הוא עוסק בדמאגוגיה, וטוען שהוא מגלה סודות.

לוי אשכול: אמרתי זאת כאן בנוכחותו.

פעם שניסיתי לדבר ודיברתי עם אישים, וזה חלום באס"פמיה. חברי-הכנסת אבנרי דיבר על 15 איש. אני מוכן להיפגש עם 15 איש אלה ביום, בלילה, בביתם, בביתי, בבית ניטראלי ובכל מקום: אולי גם אני איחזק במה שהוא נוכח. נפגשתי ביחידות, נפגשתי בזוגות ובשלשות.

אורי אבנרי: אבל לא הצעת להם כלום, אדוני ראש הממשלה. אני יודע זאת, כי הם עצמם אמרו לי זאת.

לוי אשכול: קודם כל, אשר להנחה שאתה עומד למראשות כל שיחה של שני אישים או שלושה אנשים, ויודע כל מה שהאחד אמר והציע לשני — זה למעלה מכוח אנושי. ליבי ליבי לך, חברי-הכנסת אבנרי. אינני יודע מדוע דחקת אני צריך להציע, אבל איני מקבל את הטענה שלא הצעתי, גם בשיחות שנמשכו זמן רב.

היות ואיני מזכיר שמות, מותר לי לומר שדיברנו ודיברנו, ולאחר שדיברנו אמרו לנו: כל מה שאנחנו מדברים, נספר למלך. אמרתי: בבקשה, ספרו למלך. אז נאמר גם, שמהמלך הדברים יעברו לנאצר. לא היתה לי ברירה, אמרתי מה נפסיד? אמרתי: אולי בכל זאת יש סיכוי — אולי, שמא, אפשר, בכל זאת... התשובה, או שלא היתה, או

לוי אשכול משיב:

למרות 25- חברי-כנסת השתתפו בוויכוח המדיני, הקדיש ראש-הממשלה כימעט מחצית מדברי תשובתו לנאום שלנו — הנאום שחלק ממנו נמחק מן הפרוטוקול. למעשה הכיר בכך שזה היה הנאום האופוזיציוני היחידי בוויכוח — הנאום היחידי שהציג גישה אלטרנטיבית.

תוך שימוש בפסוקים בארמית ובבדיחות באידיש, במשפטים ברוסית ובמילים ערביות, ניסה להפריך את הדברים הברורים שאמרנו — נבלי לתת תשובה אף לשאלה אחת שהעלינו. כאילו הרגיש בכך, חזר לנאומנו שוב ושוב, אחרי שכבר עבר לנושאים אחרים.

בשעה שעלה על הדוכן, החזיק ראש-הממשלה בידו העתק צילומי של נאומנו, אותו נתתי ליועצו המדיני. אין אפשרות להעתיק כאן את כל הדברים שאמר עלינו, אך נפרסם להלן את הדברים העיקריים, כלשונם בפרוטוקול. די בהם כדי להצביע על ההבדל המהותי בין גישתנו וגישתו — גישה של סוחר, שחסרה לו ההבנה היסודית ביותר של אמונות יצירתי-השלום.

לוי אשכול: ... אשר לדברי חברי-הכנסת אבנרי, התפלאתי מאוד על הסיגנון ועל הטון של דבריו היום. הוא ידע שהמילה שרק היא לא פארלמנטארי, ולכן הוא אמר: "לא מדויק", "לא אמת", "לא נאמן", ונשאר לי רק להשיג תמש במילה כזאת. אבל, אני יודע, שזה לא פארלמנטארי, כאשר שרי-הביטחון אמר כאן ש,לא יכפו עלינו הסדרים שאיננו רוצים בהם", הכוונה היתה פשוטה: הכוונה היתה

הוקמה גילויטניה

בחצר מע"י

זהו סוד כמס, ורק מעטים במע"י יודעים על כך. כבר הוקמה ועדת-יחזק (גילויטניה), כלשון יודע-דבר) שתפקידה לקבוע מי לא יוכלל ברשימת המע"י לכנסת השביעית. בראשה עומד י"ש שפירא, שריהמשפטים, איש-אימונו של לוי אשכול.

כבר ברור כי מן הרשימה ינוספו הקשישים (ובראשם קדיש לוג, שהביע את רצונו לפרוש בסוף כהונת כנסת זו), וגם כמה צעירים שאיכזבו (כגון אמנון לין מחיפה). אחד הקורבנות יכולה להיות שולמית אלוני, שרוצים להחליפה בחנה זמר.

השיקולים המדריכים את הוועדה, בין השאר: הצורך לפנות מקום לנציגים של כל מיני קבוצות-יחזק וחוגים; הצורך לפנות כל אדם העלול לכנוד בצמרת המפלגה במיקרה שמשנה דיון ינבא לחולל "פוטש" עם הימין למחרת הבחירות.

יוחזרו עוד

גולים מירדן

בעיקבות ההחלטה שהתקבלה בממשלה להחזיר את שובה של העסקנית הערבית ממזרח-ירושלים, ולזכרה שהאבי, שגורשה לאיכבוד לירדן, יתירו כנראה השיל-טונות את שובם של מיספר גולים נוספים.

בין המועמדים לחזרה: העסקנים אנמין עטאללא, דאוד אליחסייני ואולי גם רוחי אליחסייני. החזרתם תאפשר כאם יסכימו לחתום על התחייבות להימנע מהסתה ולא להשתתף בפעילות ציבורית, כשם שעשתה זליכה שהאבי.

עוד שר גרמני לישראל

שרהתחבורה הגרמני, ג'ורג' לייבר, יגיע בראשית החודש הבא לישראל, בטיסת הבכורה של לופטהאנזה מפרנקפורט ללוד. לייבר, הוא השר הגרמני השלישי המבקר בישראל תוך חודשים.

שרהתחבורה הגרמני יברר בישראל בע"י קר בעיות הקשורות בהגברת התיירות הי-גרמנית לארץ, בשיתוף עם המוסדות הכל-כליים של ההסתדרות.

לפי חשבונו ביקרו עד סוף השנה הנוכחית בישראל 60 אלף תיירים גרמניים.

כדי לעודד את תנועת התיירות הגרמני נות העממות לישראל, מבקשים הגרמנים להקים מוטלים, אכסניות ובתי-מלון זולים, שיהיו מיועדים רק להם, כשם שעשו בא"י טליה, למשל.

ריפתין עלול

לפרוש ממפ"ם

לא מן הנמנע, כי בעקבות כינוס מועצת מפ"ם, בה התקבל ההחלטה להצטרף למע"י רך עם העבודה, יחליט הח"כ לשעבר יעקב ("קובה") ריפתין, לפרוש ממפ"ם.

אם יתרכזו סביב ריפתין מספיק חברים המתנגדים למערך, הוא עשוי להשתכנע להופיע ברשימה נפרדת בבחירות הבאות לכנסת, ולא להצטרף למק"י, צעו שהיה עלול לעשות לפי ניהושים שונים.

במיקרה כזה יאלץ ריפתין כנראה לנטוש את קיבוצו, עיר-שמר, בו הוא עובד כיום כפועל במימער הפלסטיני.

א"י השלימה

לא תרוץ לבחירות

אין כל ממש בפירסומים הרעשניים על כוונתם של ראשי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה להופיע ברשימה נפרדת בבחירות לכנסת השביעית.

אומנם עובד בן-עמי, ראש עיריית נתניה לשעבר ומראשי התנועה, מוסיף להשתע"שע ברעיון זה, אולם כל נסיונותיו עד כה, לשכנע אישים בעל-משקל להופיע ברשימה, נענו בשלילה.

הירדנים מגדלים

תרנגולות, "לגהורן"

הירדנים, שנזקקו עד כה לייבוא ביצים מבחוק, החלו להקים לול-ענק לגידול תרנגולות, "לגהורן", המקובלות כלול הי-ישראלי.

"אל אנבא"

עומד להיסגר

העיתון הערבי "אל אנבא", שהחל בחי-פעתו רק לפני שבועות מיספר במקום הי-

הערבי אלמירסטאד; העיתונאית הערבית עפאף קעחאר וסמיר דרחיש, מעובדי העיתון אל-יום לשעבר.

סכסוך פנימי

במערכת "דבר"

מחלוקת חריפה פרצה במערכת דבר, נוכח כוונתו של העורך יהודה גוטהלף, לצרף למוזכרות-המערכת — הגוף הבכיר של העיתון — את הכתב לענייני מפלגות, אליהו אגרס.

אגרס, שהיה דובר מפלגת העבודה, נחש כמיש אימונם של אנשי הצמרת הווי-תיקה של מפא"י. כמה מחברי מערכת "דבר" מתנגדים בחריפות למינויו, טוענים כי מוזכרות "דבר" היא גוף הנבחר עלידי הוועד-הפועל של ההסתדרות ולא גוף סובי-רני הרשאי לצרף אליו חברים נוספים.

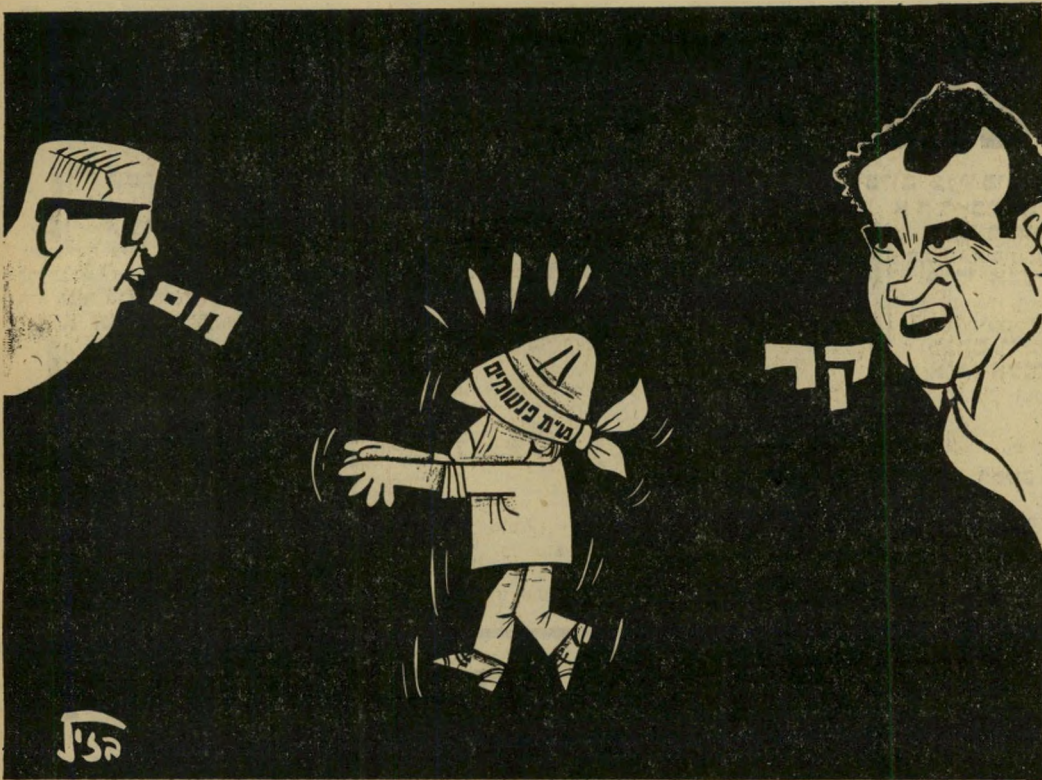
סיפור חיי ישו

יוסרט בארץ

כוכב הקולנוע יול ברינר יגלם קרוב לי-וודאי את דמותו של ישו הנוצרי בסרט חדש על חיי ישו, שיופק ההורף בישראל בקופרודוקציה הולנדית-ישראלית.

הסרט, שתסריטו נכתב בידי חיים חפר, יציג את סיפור חייו וצליבתו של האיש מנצרת בגירסה השונה מאלה שהוסרטו עד כה. חלק ניכר מהצילומים ייעשו בשטחים המוחזקים בהרי יהודה, כמו מינור מרסבא, ואדי קלט ויריחו.

הפקת הסרט תעלה כמיליון ל"י, וייתכן שלצידו של יול ברינר תופיע בתפקיד הי-

נשי הראשי דליה לביא. במאי הפרט יהיה הולנדי.

סיפורי החסידות

לפסטיבל אדינבורג

ייתכן והצגתו האחרונה של תיאטרון "בימות" איש חסיד היה, העוסקת בסיפוי רים וזמירות מהזוי החסידות בבימויו של יוסף יורעאלק, תוזמן רשמית להשתתף חשי-נה בפסטיבל האמנויות הנערך באדינבורג, סקוטלנד.

הפסטיבל באדינבורג נחשב כאחד הפסטיבלים המכו-בדים ביותר לאמנויות בעולם וההזמנה תהיה הישג נכבד לישראל. אם תתקבל ההזמנה, תועלה ההצגה שם בעברית כשרך דברי הקישור יתורגמו לאנגלית. כמו-כן ייתכן וההצגה, המצליחה בצורה חסרת-תקדים, תועלה גם בברודוויי, בהפקה ישראלית.

עיתון היומי הקודם כשפה הערבית, "אל-יום", ייסגר כנראה גם הוא.

מאמציהם של בעלי העיתון להבטיח לו תפוצה בר-חוב הערבי בישראל ובשטחים המוחזקים, נתקלו עד כה בכישלון נמרץ. ותפוצת העיתון היא זעירה ביותר.

טיהור במחלקה

הערבית בטלביזיה

מחלקת החדשות בערבית של הטלביזיה הישראלית טוהרה מערכים אחרי שקבוצת היהודים יוצא-יעיראק השתלטת עליה.

תחילה התקבלו למחלקה זו, בהמלצת ועדה מיוחדת שהוקמה למטרה זו, יהודים וערכים גם יחד. לאחרונה פוטרו או התפטרו בחץ מנהל המחלקה היהודי, חמישה עובדים ערבים: נצר, צעיר נצרות ששירת בצה"ל ואף לחם במלחמת-ששת-הימים; פואד עואם, צעיר ערבי מהעיר העתיקה; נביל סלאח, עובד לשעבר בשבועון

במדינה

(המשך מעמוד 10)

ערבים והישראלים אלה עם אלה. אולם עתה, באמצעות השגריר יארינג, הם נושאים ונותנים. יש לשכנע ולדחוף אותם לנהל משאומתן מהותי יותר.

סדריו בכוף. שני דברים דרושים ל- שבירת הקפאון.

ראשית, על הערבים והישראלים להמשיך בשיחות. ככל שירבו לעשות זאת באורח פרטי, וככל שימנעו לעשות זאת באמצעות הודעות לעיתונות והדלפות, כך יוטב.

שנית, על השגריר יארינג לנסח בעצמו, בשם משפחת העמים, תנאים הוגנים וסדר יום ניטרלי, כבסיס להמשך השיחות הי- ערביות-ישראליות.

הסמכות שניתנה לשגריר יארינג, וכנראה גם הסבלנות שלו, פוקעות. תהיה זאת אירו- גיה שאין לסלות אותה אם הוא יסתלק מן הבמה, ואם דבר זה יביא לאותה תחושה של דחיפות אשר חסרונה מכשיל את מאמציו.

לא נראה הכרז. עד כאן דברי העתון האמריקאי, האזרח הישראלי ילמד מהם, ל- תדהמתו הרבה, כי:

● בעיני זרים אוהדים, אין הבדל בין טכסי הערבים והישראלים.

● לדעתם, הישראלים אינם משתדלים להשיג שלום יותר מן הערבים.

● הם רואים בפעולותיו האחרונות של אבן אן ורק טכסיס, שמטרתו להשיג יתרון תעמולתי חסר-ערך.

● מהגבשת דיעה שיש לכפות על שני הצדדים מגעים, על סמך סדריו שייקבע עלידי זרים.

והכוונה היא, כמובן: עלידי ארצות- הברית וברית-המוצות במשותף.

אופנה

כתום בשחקים

ארבעה בתי אופנה מפורסמים התחרו על יצירת הדגמים החדשים למדי הדיילות של אילנו: הנסיכה גאליצין מרומא, פייר באלמיין מפאריס, פיני לייסרסדורף וגדעון אוברזון מישראל.

אחרי שורה של תצוגות ומבחנים נפל השבוע הפור. ועדה ציבורית בה השתתפו בין השאר סוזי אבן, רות דוין, חנה מרין ואורה גמיר, פסקה סופית: הדיילות יפשוט את מדיהן הכחולים ילבשו במקומם את המדים הכתומים שתיכנן עבורן גדעון א- ברוזן.

דגם לעשר שנים. הקו שהנחה אותו היה תקופת עשרה-שנים בו יצטרך הדגם להיות בשימוש. לכן לא היינו צרי- כים ליצור משהו אופנתי, סיפר האופנאי גדעון אוברזון.

"החלטתי על שלושה חלקים ומעיל. אך כשבאתי לתכנן את המעיל עמדה לפני בעייה: אני לא חושב שמעיל יכול להלבש על חליפת חורף עבה כי הוא צריך להיות בעל נפח גדול עם שרוולים רחבים או קטן מאוד — שיקי! וזה כמובן מכביד על הכתפיים. לכן החלטתי על חצי שכמיה. זה פשוט נוח לתנועה, והידיים חופשיות, אין שרוולים וזה נראה קל. אין את הכבדות של המעיל ולמרות שזה לא קי אופנתי זה סרטי ומיוחד."

מנהל בנק פייננשיין

פקיד גוטמן

בנק, לא מוסד סוציאלי!

הריונה האחרונים, ילד בן 3, וחובות של למעלה מעשרת אלפים ל"י.

ימים מיספר אחרי הלייתו של שמאי, בה השתתפה כל צמרת הפיקוד של גייסות

שכמיה ומדים חדשים לדיילת, "אילנו"

במקום פרט משה רבנו — כובע מכבי"אש

קלסית מבחינת הקו. הדגש מושם על הגב והשרחלים כשהחלק הקדמי נרכס עלידי רוכסן.

אשר לכובע שתחבוש הדיילת, בחר אובר- זון בכובע המחמיא לפנים. "לא רציתי

שאר חברות-התעופה: "הדיילות הישראליות תבלוטנה בצורה מקורית ויפה!"

למום! לא לרוץ! מתחת למעיל ה- שכמיה תלבש הדיילת חליפה אפורה מקסי- מה, עליה אומר אוברזון: "החליפה מאוד

צד לחייל ב"אוצר לחייל"

השריון, אירעו בחייה של נאווה קפלן, אלי- מנתו של שמאי, שני מאורעות: היא ילדה תינוקת, אחות לשי. המאורע השני היה פחות משמח. בתיבת-הדואר שלה הצטברו התראות הבנקים — בהם לקח הווג הלח- אות כדי לבסס את נשואיהם — שביקשו לעמוד בתשלומים.

נאווה השיבה לכל הפניות. היא הסבירה את מצבה כאלמנה, ביקשה מהבנקים להמ- תין לפרעון החובות עד שתקבל את התמ- לוגים המגיעים לה ממשרד-הביטחון. כל הבנקים השיבו לה באדיבות תוך הת- חשבות במצבה, העירו: "נא לראות את תביעתנו כמבוטלת." כל הבנקים, פרט ל- אחד — הבנק השייך למשרד-הביטחון ול- אנשי צבא הקבע: בנק אוצר החייל.

★ ★ ★

הבנק, שעובדיו הם למעשה שכירים של אנשי צבא-הקבע, שלכל אחד מהם מניות בבנק, דרש מהאלמנה להתייצב אי- שית במשרדו בתל-אביב לבירור עניין ה- חוב שחב שמאי ז"ל לבנק.

נאווה הופיעה בבנק כנדרש, התייצבה בפני פקיד בשם גוטמן. היא ידעה שהלואאתה בבנק זה קוזה למעשה מסכום התמלוגים שהגיעו לה ממשרד-הביטחון. גוטמן לא רצה לדעת זאת. בין השניים התפתח ויכוח חריף שבסופו עזבה נאווה את בניין הבנק כש- היא נסערת.

הידיעה על התנהגות הבנק כלפי אלמנת חברה, הרתיחה את חבריו של שמאי, כמה מהם, אנשי-מילואים, רצו לגשת לבנק, ול- העמיד את מנהליו ופקידיו על מקומם. מפקד גייסות-השריון, האלוף ישראל טל,

מיעוטים

וילות

לבדואים

מה שלא הצליחו לעשות אלפי שנות היסטוריה, רצה משרד-השיכון לעשות תוך שנה אחת. בתל-שבע, שליד באר-שבע, הו- קם שיכון-קבע נסיוני עבור בדואי השבט אבר-גייג, המונה כ-500 משפחות.

תחילה הוקצמו הבדואים מהתנאים ש- הוצעו להם: 20 אלף ל"י תמורת דירה על שטח של כ-70 מ"ר עם חצר-קדמית וחצר-פנימית קטנה, כשהדירה כוללת חדר- אורחים, חדר-שינה, מטבח ושירותים. גם תנאי הרכישה היו נוחים: 4000 ל"י כמחיר הדירה ינתנו כמענק שימחק אם המשחקן ישאר בשיכון מעל לעשר שנים. את שאר 16 אלף הל"י ישלם הבדואי בתשלומים ללא ריבית והצמדה במשך 25 שנים.

(המשך בעמוד 19)

אימנה קפלן

נכנס בעצמו לתכונה. הוא סיגר לבנק את קציני-השלישות שלו שיברר אם אכן נאמר לנאווה: "זהו בנק ולא מוסד סוציאלי!"

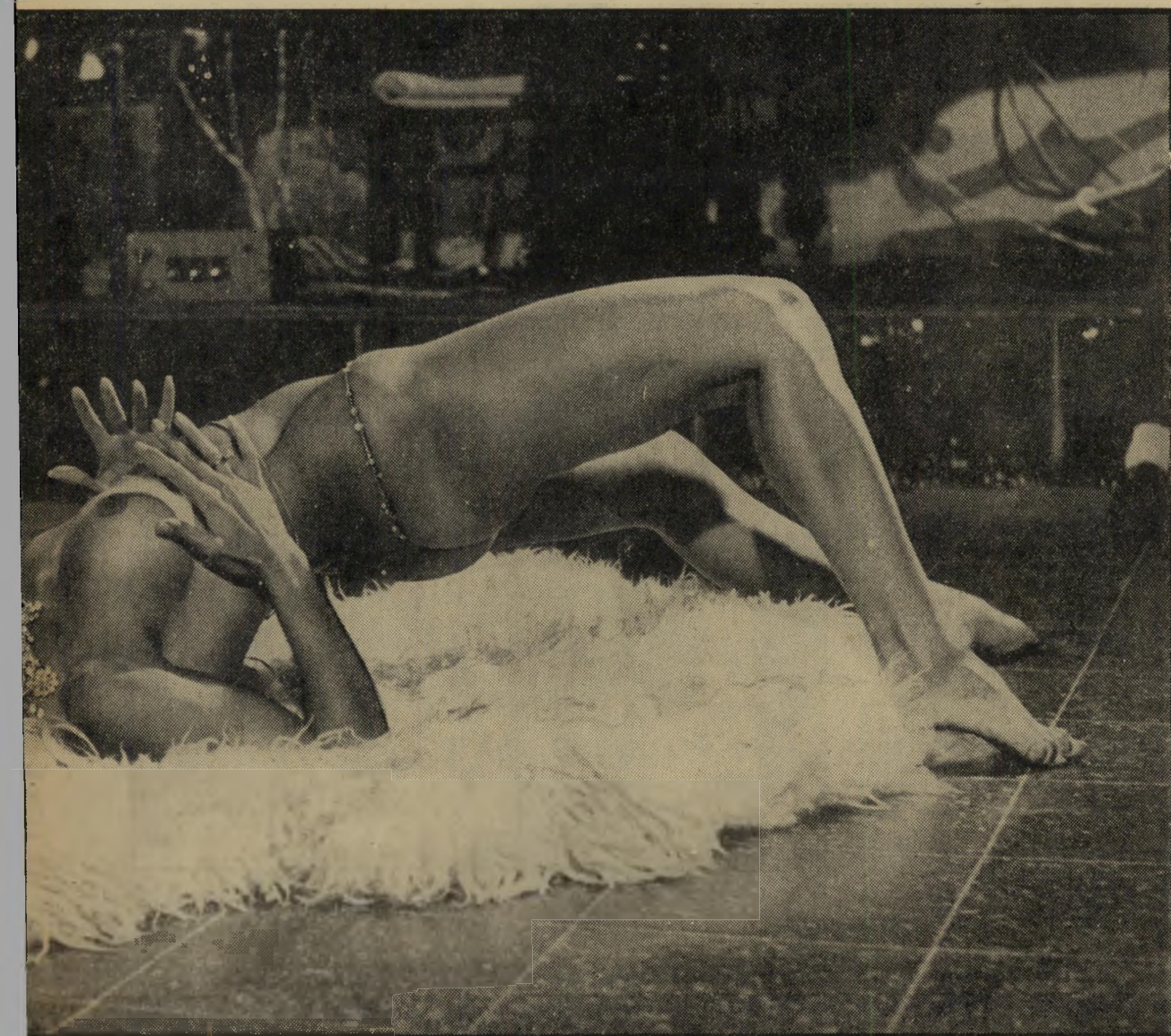
ההתמרמרות בגלל היחס שגילה הבנק לנאווה קפלן הביאה רבים לידי רעיון של משיכה המונית של פיקדונותיהם מהבנק. רק אחרי שהוסבר בצורה תקיפה למנהל הבנק, פייננשיין, כי הקיוון מתמלוגי נאווה קפלן התעכב בדרך, חזר הבנק מדרישתו לאלמנה להסדיר מייד את חובות בעלה ש- נפל בקרב.

"העברה כזו במוסד ענק כמו משרד- הביטחון עלולה להתעכב שבועות רבים", התנצל השבוע מנהל הבנק פייננשיין. הוא הכחיש כי התייחסו אל נאווה בצורה תקי- פה: "במצבה הנסער של בחורה צעירה שאיבדה את היקר לה מכל, נדמה היה לה שהיא שומעת דברים, שלמעשה לא נאמרו מעולם." אולם מצד שני הצדיק אותה ל- מעשה: "היא עשתה טעות בכך שפנתה לפקיד זוטר ולא פנתה הלאה."

בינתיים הוסדרה הבעיה. נאווה מתגוררת עם ילדיה בדירה מרחצת שרכשה ברמת- אביב. אבל השאלה מדוע גם פקידים זוט- רים באוצר החייל אינם יודעים כיצד להת- ייחס לאלמנות, מוסיפה להטריד אנשי-צבא רבים, שפרשת נאווה קפלן הסעירה אותם.

מנחם גולן חיפש חשפנית חדשה למסע

ה קרה דווקא לשחקן עודד תאומי. הוא ישב בבאר, כולו מדוכא ומדופרס. לפתע ניגשה אליו מארחת-באר וניסתה ל' לטף את ראשו. נדמה היה שהלטיפות דווקא נעימות לעודד. אבל לפתע הוא החל להשיך תולל, תפס את צחארה והחל לחנק כשהוא צורח: "טינופת! טינופת!"

ישראל ונוך, איש האגרופים של מועדוני הלילה בתל-אביב נכנס לתמונה, תפס את עודד והעיפו דרך הדלת החוצה. עודד תאומי נאלץ לבדוק אם עצמותיו נשארו שלימות. המחזה, שהוא די אופייני לאחרונה במר-עדוני-הלילה והדיסקוטקים של תל-אביב, לא קרה כמובן במציאות, אלא בסרטו החדש של מנחם גולן, מרגו שלי, שהסרטתו החלה השבוע. אבל עוד לפני שעודד תאומי החל להשתולל, השתוללה באותו מועדון-לילה סצינת-עירום אירוטית בכיכובה של תמי אלקיים — החשפנית הישראלית הראשונה, שחזרה לאחרונה לישראל והתגלתה על-ידי גולן.

לאחר שהסתבך בחובות בעיקבות סרטו האחרון טוביה החולב, ביים גולן בבריטניה קומדיה עם גורמן ויסדום, שהכניסה לו מספיק כסף כדי לנסות שוב את מזלו ב' הפקת סרטים בארץ. גולן, שנזכר בימים הטובים בהם הכניסו להם שדיה של ורוניק ונגל כספים בדליה והמלחים, חזר אל הנוס' חה הישנה, שנוסתה כבר בהצלחה גם ביוון ובפרס: חשפנות, מין ואירוטיקה.

את עלילת הסרט שומר מנחם גולן בסוד כמוס. הוא רק מוכן לגלות שזהו סרט אהבה על רקע ירושלים השלימה. איך הו' לכת ירושלים השלימה עם גוף כמו של תמי אלקיים — זאת נגלה בסרט. את ה' רעיון והעלילה המציא גולן תוך שבועות מספר לכבודה של השחקנית לבנה פינקל-שטיין, שחקנית בימת השחקנים, שגולן התרשם ממנה עד כדי כך ששיכנע את צה"ל, בו היא משרתת, לחתור עליה למענו. אבל למי שיועד לשמור סוד אפשר לג' לות כי לבנה תשחק בסרט בת מושב ב' פרוודור ירושלים, שבעת ביקורה בעיר הקודש, נטפלים אליה פרחחים ורק סטודנט ישר והגון כמו עודד תאומי מוכן להצילה ולהכניסה אליו למיטה. רק אחרי שברור לו שהוא אוהב אותה, כמובן.

לא חשוב איך יהיה הסרט. עובדה היא: כל פעם שגולן מצלם — הוא עושה שמח.

הדמה של גולן

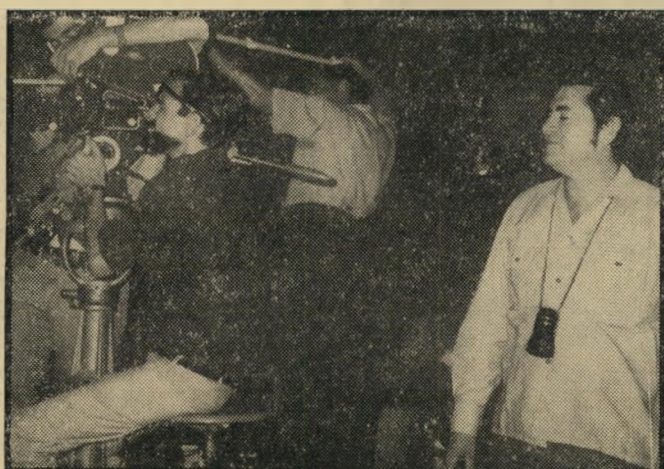

סרטו על ירושלים - וחזר אל המקור

הפיתוי תמי חושפת את אכריה בפני אורחים במועדון הלילה בו היא מיפיעה. השחקנים עודד תאומי ונינט דינאר, המופיעים בפרט "מרגו שלי", הנקרא גם "אהבה בירושלים".

תחילת האקט החשפנית קריסטל פאריס, שאינה אלא הישראלית תמי אלקיים מגבעתי המורה, צולמה בסצינת סטריפטיז בסירתו של מ. גילן, "מרגו שלי".

הפינאלה סיום אקט החשפנות של תמי, שחלקיו נראים בעמודים אלה. בעבר התמחה גולן בסצינות שירוס גדולה והמלחים ובעליות מזרחי.

בעיקבות טוביה החולב חזר מנהם גולן למציאות האקטואלית. גולן, מיסין, נראה כשהוא מביים את צלמי סרטו במועדון "רודיקה" בתל-אביב.

שני הצדדים למטבע

ובכלל הוא חשב שבתו תתחתן עם מיקצוע יותר בטוח. מהנדרס. משהו כזה. אבל האהבה העזה הכמות גברה עליו, הוא ערך התונה כדת וכדין.

שלמה ותלמה וישינסקי

לשבע מאות איש, מהם שש מאות מצד הכלה ומאה מצד החתן. וכשמקום העבודה של החתן, התיאטרון הקאמרי, הגיע לחתונה בייצוג מלא, והביא את המתנה המסורתית שמה עשרים שנה הוא נותן לכל שחקן שמתחתן — מאה וחמישים לירות — ראה האבא שהחתן גם מבוסס בעבודתו, והשימחה היתה גדולה.

ז'רמן אוניקובסקי, שבאה מצד החתן, בחנה בחשד רב את הגברת עם החליפה האפורת, שבאה מצד הכלה. הגברת בחליפה האפורת, מצידה, הסתכלה בעין לא כל-כך אוהדת על חליפת הקטיפה החומה שלבשה ז'רמן.

איש עם מגבעת, מצד הכלה, התלחש בלחש רב עם עוד שני אנשים מאותו צד, וכל השלושה הגניבו מבטים מלאי ערגה לעבר הכובע הגדול של רינה גנור, מצד החתן. אבל מה שעורר את הרעש הגדול ביותר, מצד הכלה, היה המאכ"סי של ליאורה ריבלין. כל הצד עמד והסתכל ללא בוש. שכחו את החתן, שכחו את הכלה, והיה ברור שאילו הנשים של צד הכלה היו צריכות להתחתן עם הנשים של צד החתן, הן לא היו עושות את זה. לעומת זה הבעלים שלהן היו די נלהבים מכל העניין.

אבל למרבית המזל התחתנו החתן והכלה, ולא הצדדים שלהם. החתן — ותיק הבהימה הישראלית **שדמה וישינסקי**, והכלה — נערה מבית טוב, בן שלוש-עשרה קומות — **תלמה בירמן** (22).

בזמן ששלמה וישינסקי חינך בכל כוחותיו אחרי **אילנה עדן**, ולא חלם בכלל שבבנייני נאווה, מול בית-החולים איכילוב, יש בית אחד עם דירת גג, ומי גר בדירה הזאת. באותו זמן סיימה תלמה את הצבא, והיררה בעזרת הוריה האמידים על דרכה בעתיד. בזמן ששלמה וישינסקי נסע עם אילנה עדן לאמריקה, כדי לפתח את הכישוריות ואת הקאריירה, החליטה סוף-סוף תלמה בירמן שהיא תלך לקורס דיילות. כשהיא למדה בקורס, הוא רעב בניוירק ללחם, וחישב עבודה וקיבל עבודה כמחלקת דלק בתחנת דלק. כשהיא סיימה את הקורס לדיילות, הוא חזר ארצה והמרחק ביניהם התקצר. אילנה נשארה בנכר.

וכיוון ששניהם היו כבר בארץ, ומה זה בשביל שתי נשמות תאומות כאלה להיפגש בתוך מרחב כזה קטן — הם נפגשו. זה היה לפני חצי שנה. האבא, שהוא אחד ממנהלי מקורות, לא הסתכל בהתחלה על הידידות הזאת בעין כל-כך יפה. הוא שמע על כל מיני רומנים שניהל החתן-לעתיד עם שחקניות-תיאטרון ידועות,

האהבה

האהבה

בעצם היו צריכים לשלוח את **מירי זמיר** להתחרות-היופי העולמית במיאמי ביץ', אבל במיאמי-ביץ' יש הרבה יהודים, ובמיאמי-ביץ' מלכת-היופי צריכה לפתוח את פיה, ולשאת את דבריה לגולה הדויה. לכן החליטו לשלוח את מירי זמיר לאנגליה, ושלא תפתח את פיה, ושלא תישא את דבריה.

לאחרונה היא פגשה בחיפה את אהבת חייה, **הנרי אהרנסן**. לא איכפת לי ה' מקום השלישי שהיגשתי בתחרות, היא אומרת. היום, לא איכפת לי הכל, העיקר שיש לי אהבה גדולה.

אותו ה"אותו" היה מנהל קפה פאריס, ועכשיו הוא מנהל את מולין רון בחיפה. אבל עיקר עיסוקיו היו חיזורים, וליווי של זמרות ידועות, דוגמניות-צמרת ומלכות יופי.

כשהיא נבחרה למלכת-היופי של ישראל, היא לא ידעה מה האושר שמצפה לה. היא חשבה שהמציל **ראובן ראובני** הוא הג' בר של חייה. היא לא ידעה שהוא כאין וכאפס לעומת מה שהיא תפגוש אחרי זה. היא חשבה שאין גבר יותר יפה ממנו. אילו אופקים צרים היו לה אז! וכשהיא נבחרה, היא סיפרה לשופטים שהיא לא חושבת שיקרה לה מה שקורה למלכות יופי אחרות. היא מתכוננת להתחתן ולהפוך עקרת-בית.

"אתם יודעים למה יש לי שערות כל-כך

מירי זמיר שנייה משמאל

ארוכות וכליך ישראל? היא היתה אומ' רת, "כי ראובן בא אלי כל בוקר, ופגע בשבוע חופף לי את הראש ומושך לי את השערות עד שהן מתיישרות". היא חשבה אז שאין שום אדם אחר בעולם שיכול לעשות לה דבר כזה. והיום היא גילתה שאז היא לא הבינה כלום. לא במשיכת שערות ולא באהבה. והיא תחזור ארצה מאושרת פי שבע ממה שהיתה.

איש

יחסי-הציבור

כשרון סייג, מנהל פירסום ארזון, צריך היה לפגוש אחד מלקוחותיו, הוא היה לובש את החליפה השחורה שלו, שם את אחת החולצות הלבנות המקושטות שלו, מסרק את שערו השחור, נכנס לאחת המכוניות הפתוחות שלו, ונוסע לפגישה.

אבל אם קרה ואחד מלקוחותיו נולד ב' מין נקבה, הוא היה לובש חליפה עוד יותר יפה, מסרק את שערו השחור עוד יותר, ועולה על המכונית הכי פתוחה שלו, ומגיע לפגישה בדרך כלל עם פרח, או זר פרחים כיאה לו.

"את אשה כל-כך יפה", הוא היה אומר ללקוחה שלו, עוד לפני שפתחו בעסקים. "את יודעת שאם פעם יקרה משהו בינך

קדימה - אל השמש העולה

לכל אורך הרחוב אחורנית, עד שהיא מגי' עה לסיבוב, ושם היא מסתובבת. היא משגעת את כל הרחוב. אילו היתה נוסעת קדימה, לאס'לאס, ומסתובבת בפונה, כמו כולם, אפשר היה להסתכל עליה קצת, מהמרפסות, וככה היא נעלמת במהירות. זה כל-כך מרגיז, היא יכולה לדרוס גם חתול בדרך, או משהו. לכן קשרו כל השכנים קשר. פנו למש' טרה, ביקשו להעמיד שומר בפנינת הרחוב, ובפעם הבאה, כשמלכה רוזנשטיין תקח **רברס**, היא תיפול ישר לידו של השומר, שיעשה לה רפורט, לקול צהלתם של שכניה הקנאיים.

השכנים של **מלכה רוזנשטיין** לא אוהבים אותה כל-כך. לא מוצא חן בעיניהם שהיא כזאת מין אשת-חברה, שהיא יוצאת לבין בעלך, אני תמיד מוכן. אל תשכחי אותי!" לא ברור אם הוא היה מתכוון לזה ב' רצינות או לא. בכל אופן, כשהעסקים הת' נהלו במרץ רב, ופגישות העסקים היו תכור פות הוא, והיא היו מתחילים להאמין לו, וכך קרה שבמשך שנה וחצי הוא ניהל פגישות עם זמרת ידועה, ואחרי זה במשך זמן רב ראו אותו בערבים ובבילות עם **עיתונאית מפורסמת**, והיא, שהי' תה סוביבת קצת, היתה מסבירה: "שום דבר. אנחנו רק מבירים חומר".

העיתונאיות היו מקבלות ממנו זרי-פרחים ליום-הולדת. הוא היה איש-עסקים מלא קסם ורעיונות, והוא כבש לו המון לקוחות מכל המינים. אבל כשהוא רצה סוף-סוף גם להתחתן בעצמו, הוא החליט לעשות את זה על חש' בון העבודה, כדי לערבב ביונס עם פלור, והוא בחר לו לאשה את **מאירה הוקנדר** (24), בתו הצעירה והבלתי-ידועה של בעל בית-חרושת לשימורי-מוזון, שהיתה גם מז' כירתה. הוא לא עשה לה שום יחסי-ציבור. הוא לא שלח לה שום פרחים ליום-הולדת, ולכן הוא חושב שחיי-הנשואין שלהם, ש' יתקיימו לאחר החתונה שתיערך באולם יציג, יהיו נקיים וטהורים.

האם נכון ש...?

- מהנדרס ב, מע"צ", שגילה לאחר מעקב ממושך כי אשתו מנהלת אהבים עם הבוס מיפועל בו עבדה, החליט לש' כוח את גילוייו ולהניח לאשתו, אחרי שקיבל מבעל אותו מיפועל מכונית-הקרבנה ושעון-יד עגור בנו?
- אשתו היפה של בעל מיפועל-ביגוד צעיר ומצלחה, רוקמת לאחרונה יחסים ידידותיים וחזקים מאוד עם רופא אף-אוזן-גרון, מבלי שתהיה חולה באחד מי איברים אלה?

הבגד הוא הבן-אדם

יודעים כמה שהבגד עושה את הבן-אדם אצלו. במשך שנים לא ידעה חנות הבגדים שנייד' מן אי' לעשות פירסומת למוצריה. הם כת' בו בעיתונים, בשיקופיות, בפירסומות, עד שהם גילו את שמואל שי, ומצאו שהוא יותר טוב משיקופיות. הרבה יותר טוב. נתנו לו זיקט, חולצות, מכנסיים, והוא החל מסתובב ברחובות תל-אביב. אזיו חולצה יפה אתה לובש", אומר לו מיששה, והוא לוחש לו בסוד: "אתה יודע איפה קניתי אותה? החולצות הכי יפות בעיר. אצל שניידמן. תלך ותראה. דברים לא נור' מליים יש שם". והאנשים הולכים וקונים. שמע על זה איזוניה, והחליט מייד להשי' קיע גם הוא. הוא קרא לשמואל שי, הלביש אותו, את כולו, מכף רגל ועד ראש, כולל תחתונים וגרביים, וכך הולך שמואל שי לה' צגות בכורה.

כשרואים את המראין **שמואל שי** בר' חוב, לא מבינים מה הערך של הבן-אדם הזה. חושבים: סתם בחור נחמד, עם ראש. ידיים, רגליים, שיניים ופיאה נוכרית, לא

שמואל שי, אשתו ומוצגים

"חליפה משגעת", אמרו לו, והוא כופף את ראשו ולחש: "אתם יודעים מאיפה זה? הבגדים הכי טובים בעיר. איזוניה. איכות לא נורמלית! והתחתונים שלהם, אל תשי' אלו! אין דבר כזה בכל העולם". ובעוד איזוניה ושניידמן רבים על גופו, התפתח ריב גם על ראשו. קודם כיסה אותו **אורי גרוס** בפיאות, והוא נראה בדיק כמו אחרי מהתמונה לפני ואחרי. אבל אז בא אליו זיק והתחתן בפניו שישים את הפיאה שלו על הראש, ועכשיו הוא נראה כבר כמו אחרי האחר. וכך השיג שי שיא עולמי: הוא האדם הי' ראשון שמשלמים לו כדי שיתלבש ולא כדי שיתפשט.

במדינה

(המשך מעמוד 15)

אבל כשעמדו 21 המשפחות הראשונות להיכנס לדירות שהוכנו עבורם הסתבר להם כי הוטעו.

דרשו מהם אף ומאמץ ל"י במוזמן, 12 אלף ל"י בהלוואה ממשלתית בריבית של 7%; 3000 ל"י בריבית בנקאית של 11% וכן עמלה עבור המענק. הדירה תעלה 35 אלף ל"י ולא 16 אלף ל"י כפי שהבטיחו לנו, טענו הבדואים. הנכדים שלנו יצטרפו לשלם עוד את מחיר הדירה. לא מקובל אצל הבדואים שמורשים חובות לבנים!

לא רוצים? לא צריך! הסתבר גם שהדגם אינו עונה על צרכיהם. הדירות הן אומנם בשביל זוגות צעירים, אמרו ה"בדואים", אבל איך בדואי ישראלי בדירה קטנה כזאת עשר שנים כשהיה לו כבר עשרה ילדים.

טענו זקני השבט: "אנחנו מתנגדים בכלל לכל העניין. נכון שאנחנו מעוניינים בקידום ילדינו. אבל אנחנו לא רוצים שימחקו את צורת החיים הבדואית."

הבדואים טירבו בינתיים להיכנס לדירות שנבנו עבורם. כשפנו לנציג משרד השיכון, צבי גלוסמן וליוסף גילת, מהמחלקה ל"עניינים ערביים" במשרד ראש-הממשלה, קיבלו את התשובה: "לא רוצים להיכנס

לדירות? אין דבר! נציע אותן לתושבי באר שבע והם יבואו בהמוניהם."

משפט

רובה

או צל"ש?

יהודה יקואל (31) הורשע השבוע בבית משפט השלום בתל-אביב על החזקת רובה סער רוסי ללא רשיון. אבל השופט, דב לוי, התרשם מסיפורו של הנאשם, קנס אותו בסכום של 30 ל"י בלבד וציווה להחזיר לו את הרובה לאחר ששיג רשיון עבורו.

כי יקואל, סגן מילואים של המשטרה הצבאית, טען שקנה את הרובה בדם. כי מלחמת-ששת-הימים נתק מיוחדת, נקלע למארב של שני קצינים מצריים. הוא ניהל עימם קרב והרגם, נטל מהם את הרובה למוכרת מהקרב שהציל את חייו.

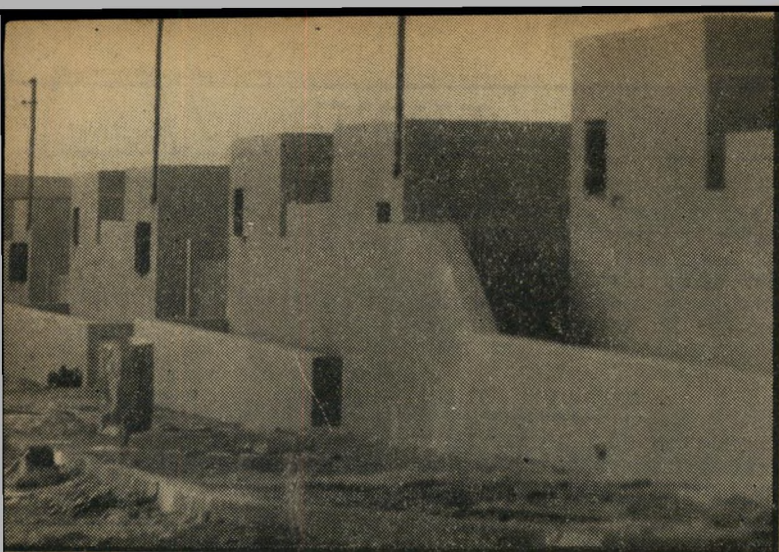
לאחר גור-הדין פנה יקואל אל קצין משטרה-צבאית ראשי, אלוף-מישנה ישראל כרמי, ביקש ממנו, כעצת השופט, רשיון להחזקת הרובה.

אלוף-מישנה כרמי דחה את הבקשה. הוא לא הצליח, משום מה, להזכר, כי

מעללי הגבורה עליהם סיפר סגן יקואל כי בית-המשפט, הובאו אי-פעם לדיעטתו. אילו היה שומע עליך, אמר, היה מזכה את יקואל בצל"ש לא ברובה.

זונה או שוטרת?

"זונה בת זונה! קחי אותו אליך ותשככי

שיכון הבדואים בתל-שבע
בדואי לא מוריש חובות

איתו בדירה אצלן? כך נאמר בכתב-התביעה שהגיש עורך-הדין עמיקם לויתן לבית-דן פט השלום בתל-אביב, צעקה מול פילון לעבר זיווה בכר, קרובת משפחה. תמורת צעקה זו תובעת זיווה בכר (5) פיצויים בסכום של שלושת אלפים ל"י. כן והמחיר היה זול יותר, לולא הן זיווה בכר סמלת בנפה הדומית של סרט מחזן תל-אביב.

כפי שטענה זיווה, החלה מול עוד בע 1964 להפיץ שמועות כאילו הסמלת מקי יחסי-מין עם בעלה. היא אף התלוננה כך בפני מפקדה של זיווה במשטרה. בכתב-התביעה מכחישה השוטרת כי מה יחסים עם בעלה של מול. אבל בכר ההגנה, עמדה מול פילוסוף על שלה: משטרה לא נקטו נגדה באמצעים כי ב אמר עליה דברים טובים. לא נכון שהם היו אף פעם ביחידות. הם בילו בנהו בבארים ובמסעדות.

פרקליטי הנשים ניסו להגיע לפשרה. מול פילוסוף לא הסכימה: "אני רוצה פט!" טענה, "אחרי מה שעשתה לך שלי, אני לא אוותר לה."

פשעים

מיטת הניאופים

לאחר שלוש שנות נישואים גילה ישי (35), בעל מיזנון באילת, כי אינגריד (27) בוגדת בו. אינגריד, יפד אוסטרי נוצריה, הגיעה לאילת עם הכירה את צמח, התגיירה ונישאה לו. יום אחד, כששכבה במיטתם, שפך צמח פח בנזין והציתה. השבוע עמד ישי יפה-התואר בפני בית-המשפט המ

נאשם ישי ופרקליט מרינס
"אני אוהב אותה!"

בבאר-שבע כשהוא נאשם ברצח איג צמח הודה כי שפך את הבנזין והציתו רק טען שלא התכוון לשרוף את אשתו את המיטה עליה שכבה — מיטת הניאופים. בה שוכנה בהעדרו עם גברים אחרים. "אין יכולתי לרצות לרצות אותה!" ייפח צמח, "הרי אהבתי אותה. אני אוהב אותה!"

עיפרון מתחת לאף. התובע, פח המחזן יעקב קרוסר, העמיד את צמח (המשך בעמוד)

רגיון-הזרים של הפועל תל-אביב גודם להתפרצויות בענף הכדורסל בארץ

סל חללא אלימות!

הכדורסלנים האמריקאיים של הפועל ת-א*
חובבים או מקצועיים?

משחקים בהפועל ארבעה אמריקאים בתנאים של כדורסלנים מיקצועיים. הם קיבלו דירות, הם מקבלים תשלום מימון לימודי-הם, ובקרבם כפי שהובטח להם, יקבלו מכונות. השאלה העיקרית היא, האם קבור צת הפועל ת-א היא חובבנית או מיקצוענית? בינתיים התפתחה המריבה בין הנהלות שתי הקבוצות. במרכז הפועל גובשה החלטה לפיה לא יוכלו המכבים לשחק במגרש בלומפילד או במגרש הפועל חולון כי משחקי גביע אירופה במידה ולא יסלקו את קליגר מתפקידו. מאחר ואיצטדיון יד-אליהו נמצא עתה בתהליך שיפוץ, לא יהיה למכבי ת-א איפה לשחק במשחקיה הבינלאומיים.

אבל קליגר ניצול מחנה-ריכוז, מתכוון להחזיר מלחמה. הוא ניסה להוכיח במסמכים שארבעת האמריקאים של הפועל מקבלים תנאים הוֹפְכִים אותם כדורסלנים מיקצועניים. יש בידיהם מיכתבים של הכדורסלן אלאן צוקרמן, שהוחתם בזמנו עליידי זיו פועל תל-אביב, בו מציע לו נציג חטיבת הכדורסל של הפועל, שמעון גיבורי, תנאים של כדורסלן מיקצועני בישראל אם יאות לשחק בקבוצה.

הסיכסוכים בין הנהלות שתי קבוצות הייצוג של הכדורסל הישראלי, שהחלו בי פרישת ברוי הגיעו השבוע לשיאים חדשים. המזכירים יותר תחרות בין כנופיות המא פיה מאשר פרישת של חובבים.

חוקים שונים בכדי למנוע מברודי להשתתף כשחקן במכבי. אנשי האיגוד שינו את ה"תקנון, קבעו ששחקן זר חייב להשותת ב"פועל 60 יום לפני התחלת הליגה בישראל. לרוע מזלם התברר שברודי עבר חסימה זו. לגבי ליבוביץ נפלו אנשי הפועל בפח אותו ניסו לסמון בזמנו לברודי. ליבוביץ בא לישראל בתחילה כחייך ולא הביא עמו מיסמכים שאינו כדורסלן מיקצועני. למרות שאנשי מכבי הזהירו קודם לכן שליבוביץ שיתק בקבוצות מיקצועניות.

בשלב זה שלח אנשי מכבי מיכתב "פיב"א בו נשאל מזכיר האיגוד ויליאם ג'ונס, מה דינו של שחקן ששיחק בליגה מיקצוענית? ג'ונס השיב עוד באוגוסט ששחקן כזה אינו יכול לשחק, בליגה ל"חובבים. למרות זאת שיתפו אנשי הפועל את ליבוביץ במשחקי הליגה, יחד עם יתר שחקני הרכש האמריקאי שלהם.

ג'ונס קיבל במסגרת אינפורמציה על הנעשה בכדורסל הישראלי מנח קליגר. בנוסף לכן ראה ג'ונס ברשימת עשרת השחקנים היהודים המיקצועניים, שהצטינו בליגה האמריקאית, את שמו של ליבוביץ. ולכן התריע מייד על שיתופו של שחקן זה, בליגה הישראלית. העובדה שהמיכתב הגיע יומיים לפני הדריש היתה מקרית.

★ ★ ★

כמו כנופיות מאפיה

למעשה אין גם חשיבות רבה לשאלה מי שלח מיכתב ומי, הלשין. כיום

משחק הכדורסל בין הפועל תל-אביב למכבי תל-אביב הסתיים בנצחון הפועל, 78:70. אלפי הצופים באיצטדיון בלומפילד. החלו עוזבים את המגרש. בין ראשוני העוזבים היה גם נח קליגר יו"ר מחלקת הכדורסל של מכבי. בצאתו מהאיצטדיון הוא הוקף עליידי קבוצת אוהדי הפועל שהחלה לקרוא לעברו קריאות גנאי: "קליגר בן זונה", "קליגר מלשין מלוכלך". קליגר ניסה להסתלק מהצופים שהקיפו אותו. הוא נכנס למכוניתו של העתונאי אכס גלעדיו אך קהל אוהדי הפועל לא הרפה, שבר את המכונית. רק בנס ניצל קליגר מליניץ.

לאוהדי הפועל היו הרבה סיבות לרגוז על קליגר שעה קודם לכן. כשאלפי צופים עקבו אחרי השחקנים העולים למגרש נעדר למר בית ההפתעה השחקן מס' אחד של הפועל ת-א, האמריקאי בארי ליבוביץ, אחר מחמשת אנשי רגיון-הזרים שאנשי הפועל יבואו מארצות-הברית. הסיבה לאי שיתופו של ליבוביץ במשחק עברה מפה לאוזן בין הצופים: "נח קליגר הלשין עליו שהוא מקצועני". הגיע מיכתב מפיב"א (איגוד הכדורסל הבינלאומי לחובבים) שאסור לליבוביץ לשחק. על אף נצחון קבוצתם לא היו האוהדים מוכנים לסלוח לקליגר על מעשה הלשנה שעשה כבר יכול.

קליגר

כיצד נודע ל"פיב"א דבר שיתופו של ליבוביץ בליגה הישראלית? מה הם החוקים לגבי שחקנים במכבי? על שאלות אלו המס' עירות כיום את ה"כדורסל הישראלי אין איש יכול להשיב בדיוק. דבר אחד ברור: ההתחרות בין שתי הנהלות הפכה פרועה, כשהתככים, האיומים והאלימות משחקים בה תפקיד של שחקן-ציר.

כבר בחודש אוגוסט האחרון הגיע להנהלת מכבי בישראל פירוש הקבוצות המיקצועניות בהן שיתק בארי ליבוביץ. אנשי מכבי זכרו אז היטב את הצרות שעשו להם אנשי הפועל בקשר לשיתופו של ה"כדורסלן האמריקאי טאל ברוי במשחקי מכבי תל-אביב.

הנהלת איגוד הכדורסל, בראשותו של איש הפועל חיים גלובינסקי, הוקקה או

המגפיים נועדו לא רק לחתולים — אלא גם

מעונן חלקית
הדוגמנית חנה אשל מדגימה זוג מגפיים המותאמים לשימ' לתה. המגפיים, העשויים מעור בעל שני גוונים — חום ולבן — הם מתוצרת איטליה, משל חנות הנעליים שבח, שברחוב דיזנגוף בתל-אביב.

מגף לכל גר
כשקר בידים — אפשר לחמם גם אותן בעזרת מגפיים. המגפיים שעל רגליה של חנה הם משל החנות מונאקו. המגפיים על ידיה, המקושרים באבזם, הם משל חנות 'חביב', שתי החנויות בפסאג' דיזנגוף.

קולנוע

סרטים

דופי באופי

החטא הקטן (ירון, תל-אביב: צרפת) בהתחלה היא זונה. והוא סוגש אותה בבית קפה, ליד משהו שנראה כמו לקוח. אבל כשהלקוח חושד שמישהו גנב לו את הארנק שלו, היא לוקחת אותו והם מסתלקים מהמקום.

כשהיא עולה על מכונית ספורט מקסימה, הוא מבין שהיא לא מה שהוא חשב. וכשהיא מזמינה אותו לדירת גג מפוארת שלה, הוא מאמין לה שאכן, היא דוגמנית צילום מצליחה.

אבל כשהיא נכנסת לחדר הסמוך, ומוסרת את הארנק השמן והגנוב לייצור קשוח (רוברט חוסין) המתכה לזה, מבינים שהיא לא דוגמנית ולא זונה. היא גנבת. בכל זאת היא מתאהבת בבחור, שהוא צלם רחוב במיקצועו. הוא מחליט לפתוח איתה סטודיו. לצלם אותה, היא הרי דוגמנית צילום, הם יעבדו יחד. הם יתחתנו. היא נתפסת להתלהבות שלו. היא תפסיק לגנוב. היא תנתק את הקשרים הישנים. אבל מה שמעניין זה לא הקשרים החריגניים, שאינם רוצים להינתק ממנה, אלא

מכות ושעשועים

שוברים את הכל (תמר, תל-אביב: צרפת) אדי קונסטנטין מעיף חבטה עצומה, המסתיימת מתחת לביטנו של ג'וני הולדיי. ג'וני הולדיי דוחף בעיטת אגרופ יבשה ל'אדי קונסטנטין, אדי מעיף לו בשיניים, וג'וני נותן לו אחורית מפוספסת עם קצה הנעל. כך נערכת פגישת ההיכרות ביניהם. הם מוכרחים להכיר האחד את השני, משום שיש להם אויב משותף. הפושע שר בר הברזלים, בעל הדיסקוטק ממול. אז הם הולכים אליו והוא נותן מכת קראטה לאדי קונסטנטין, ושובר את הקיר שעמד מאחורי ריו. הוא מוציא לג'וני הולדיי את כל הדם מהאף, וזה נוסף על עוונותיו הקודמים: ל'אחד הוא חייב המון כסף, ולשני הוא שבר כמה פעמים את הדיסקוטק. השניים יוצאים לנקום. אסור לשים לב לסיפור ולדיאלוגים. הם מטושטשים עד כדי

דני קארל ו'אק פארן ב"החטא הקטן" אפתעה על הגן

זוהיה. לעומת זה המכות מלאות אינטליגנציה, וכן גם התעלולים שמבצעת חבורת הביטניקים של ג'וני הולדיי, כשהיא יוצאת עם אופנועים שחורים לגנוב בקבוקי שמ' פניה מהדיסקוטק השכן, וכשהיא שוברת שם את כל הרהיטים בעזרת גברת שמנה ובעלה הקנאי.

לכל זה נוסף עוד שוד מצחיק של כתר מלא זהב ויהלומים, וריב גדול בין כל הדיסקוטקים על אותו כתר, המוחבא באחת ממכוניות המהירות השחורות, הדומות אחת לשנייה כמו שתי מכוניות מתים. כאמור: מכות ושעשועים, זה מה שהעם רוצה. וזה מה שיש בסרט הזה.

ישראל

מזון לכלבים

למבקרים לא הראו את הסרט על מכוני וייצמן, אבל הקהל שהולך לקולנוע פאריס, לסרטו של אינגמר ברגמן פרסונה מתענה בעזרתו ערב ערב. לכאורה זה צריך היה להיות סרט המר-אה לקהל מהו מכוני וייצמן. בעצם רואים שם אנשים עם מבחנות, וקריינות חסרת-טעם מלווה את התמונות בנאום-פירסומת תפל, בנוסח הפירסומת ל'מוזון-כלבים בטלויזיה האמריקאית: 'תן ל'כלב שלך את האוכל שלנו, והוא יהיה בריא יותר. עליז יותר.' ויש גם מוסר-השכל. הילדים שיוצאים בסוף הסרט מהמבחנות, או אולי ממקום אחר, וממלאים את הבד בשירת העתיד, ובניין הארץ. להצמיד סרט כזה ליצירה קולנועית כמו פרסונה, צריך באמת מחסור מיוחד בחוש-מידה.

אופי שאינו רוצה לעזוב אותה. היא חיה יום חדשים, מבלי להיפטר מהרגלים קט'ים, ישנים. היא משקרת קצת פה, קצת שם, עד שכל חייה הופכים שקר אחד גדול, אי-אפשר להיפטר ממנו. היא משכנעת. מתקשרים אליה. אוהבים אותה. ואת הצלם הצעיר שהתאהב בה, את השחקנים (דני קארל ו'אק פארן) המ'מים אותם.

מת

אירלנד

האדם השקט (גורדון, תל-אביב: אר-ת'הברית) בדיחות: עשיר הכפר העומד להתחתן: 'כל אדם יקח לאשה. אפילו אתה, אדוני הכומר, י' הרבה שנים עם האמא שלך.' הכומר: 'אז למה אתה מצפה ממני?'

★ ★ ★

קרב בין טורנטון לדונהיה. מכות רצח. הכפר עומד מסביב ומהמר, מי על רנטון ומי על דונהיה. שוטר-המקום מצל' למשרת המחוז. 'יש מהומה בכפר', אומר למפקד, 'טורנטון כימעט הורג' דונהיה.' המפקד: 'תרוץ מהר למקום, אבל מהר, שים חמש לירות בשמך על טורנטון.'

★ ★ ★

צוחקים עד דמעות, וגנהים בלי גבולות. ההוי התמים בכפר אירי קטן. כמו בכל רטי ג'ון פורד, יש כאן אהבה רבה ל'רחיחיים הפשוט. האירי שעשה כסף ב'ריקה, והוא חוזר לכפרו, צריך לחזר ורי הנערה האירית לפי כל הכללים, ב'גחת הרכב. וכשהוא נושא אותה לאשה, א לא מסכימה למלא את חובותיה ה'

לחתולות-המין, להן מצפה החורף גן-עדן:

מאביזר-לבוש מהור-
יהפכו עתה המגפיים
לקישוט ראשון במעלה
ברחבי העולם ובארץ

למשה
מחזיקה חנה בצמד מיטריות
כאביזר חורפי חיוני בנוסף
למופיים ולפרווה. המגפיים — מייבוא
איטלקי — הם משל החנות נעלי חביב.

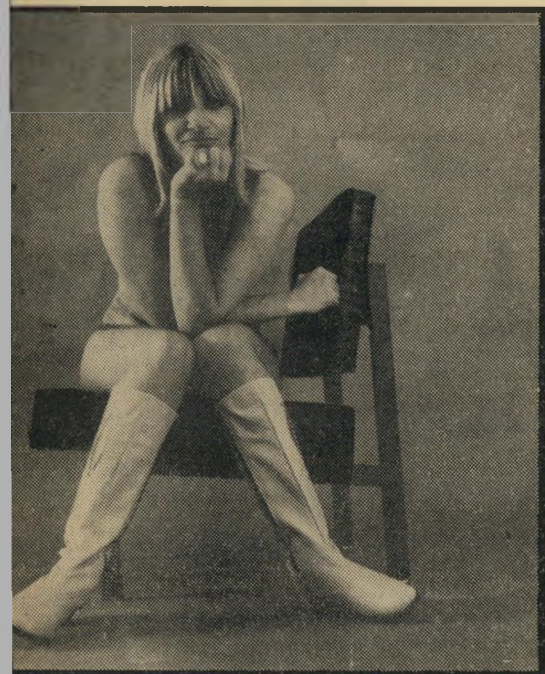

ולאעלה
מכסה חנה את ראשה
במיטרייה ציבעונית דמור
יית פגודה, שהיא המילה האחרונה באופנת
המיטריות השנה. המיטרייה מחנות גבירץ.

גשם, גשם בוא!
כשהיא מצוידת בזוג מגפיים שחורים וארוכים
העולים עד לירכיים, מרגישה חנה אשל את
עצמה מחוטטת אפילו נגל המבול עצמו. המגפיים הם של חנות סורפרייז ברחוב דיזנגוף
בתל-אביב. מחירם — 80 לירות. המיטרייה הפירחנית והציבעונית, משל החנות גבירץ.

נעליים, בעברית, הן ממין נקבה. המגפיים, לעומת זאת, הם ממין זכר, אולי מפני
שפעם היו המגפיים אביזר לבוש גברי. היום הם הפכו לסמל נשי בחורף, כמו המיני
בקיץ. ואם בשנה שעברה היה המיבחר מצומצם ומחירם של המגפיים היה כפול
ממחיר זוג נעליים — הציפו עתה המגפיים את חנויות-הנעליים של ישראל, כשמחיר-
רם שווה למחיר זוג נעליים מעולות. מרבית המגפיים מיובאים מחו"ל, מאיטליה
בעיקר. אולם גם סנדלרי ישראל החלו לייצר אופנת-מגפיים מקורית. עד כמה
המגפיים הם מיניים ונשיים, ניתן להיווכח מסידרת תמונות זו, בה מדגימה חנה
אשל, מיבחר מן המגפיים המצויים כיום בשוק. ישנה רק סכנה אחת ממגיפת
המגפיים — עכשיו עוד יתחילו לנעול אותם גם בימות הקיץ החמים. אם זה
כל-כך סקסי — מדוע לא להצמיד זוג מגפיים גם לביקיני הקצרצר על חוף-הים?

קשת של צבעים
המגפיים שנועלת
חנה בתמונה זו הם
צהובים, עם קישוטים. הם מהחנות מונאקו בפסאג' דיזנגוף.

מבול של מגפיים
הציף החורף את חנויות-הנעל
ליים של תל-אביב. צעירה בעי
לת אמצעים יכולה עתה להתאים לעצמה מגפיים לכל הזדמנות ולכל תלבושת.

חיילת אבוטכול
"בכיתי בליכך..."

שונה. הפרידה היתה נורא קשה. היא לקח לי את כל התמונות.
לרוחי אבוטכול מהורה, המשרתת כ" פקידה בדרגת רב"ט, לא היה איכפת אם כל השרות היה עובר עליה כמארחת'נכים. הקבוצה שלה עוד לא עזבה את הארץ. אבל היא יודעת: "הפרידה תהיה קשה. אני אויל הרבה דמעות." אני מכירה את עצמי. היום ליחתי את השבדים ובכיתי בליכך. כשהודיעו לי תחילה על התפקיד עיקמתי את הפרצוף. אבל אחרי שעתיים כבר השת געתי משמחה."

סמורנטיים

במה פוליטית

אם הסטודנטים הישראליים אינם עושים מהפכות ומסתפקים לכל היותר בהפגנות שקטות פעם או פעמיים בשנה, הסיבה לכך היא שלא מכנים אותם. יש להם חופש דיבור ובמה פוליטית להתבטא בה.

מדוע כתב "העולם הזה" שי ערך סיור בכתיהשימוש של ה' אוניברסיטה העברית בירושלים: הפרופסורים של האוניברסיטה היו צריכים להעניק את ציוניהם לתלמידים על סמך היצירות שהם כותבים על דלתות בתי השימוש. הצרה היא שאין שם תימונות.

סטודנט! ברנע זה אתה אחד האנשים הבודדים באוניברסיטה, היודע מה הוא עושה! כתוב על אחת הדלתות. מתחתיה רשם סטודנט אחר: אני הומו! סטודנט צרפתי השיב לו בצרפתית: על טעם וריח אין להתווכח! **גם הוויאטיקונג.** במקום יש גם ביקורת על היצירות. חברה! זה גועלינפשו! זה יותר גרוע מהתחנה המרכזית! כתב אחד, אך חברו מערער על תפיסתו: כל ה' כבוד לסטודנטים! במקום לעסוק בפוליטיקה הם עוסקים בבעיות'מין.

אבל בכתיהשימוש אחרים יש דווקא ויכוחים פוליטיים. יחי המרכזים! רשם אחד. הלואי ואתה תחיה תחת שלטון מרכזיסטי! הוסיף שני. סטודנט שנה ג' איחל לשניהם: בילוי נעים בסיביר.

יש גם ויכוחים עם ערבים. תחי פלסטין! רשם סטודנט ערבי. מישוה הוסיף: העבר ריתו על זה באה תגובה: חבל שהיטלר לא גמר איתכם!

שובו לגבולכם! רשם סטודנט ערבי אחר, אך סטודנט ערבי הוסיף: אתה מתכוון עד לדמשק!

אבל כנראה שבאוניברסיטה בירושלים לומדים גם סטודנטים מווייטנאם. אחרת איך אפשר להבין את הסיסמה שצוירה על דלת אחד מכתיהשימוש: יחי הוויאטיקונג!

רפואה

אברים כבקשתך

"שדיים, גבירתי? לארוז או שהגברת מרכיבה אותם כאן? לקופה בבקשה, 700 ל"י." אין זו בדיקה הדרג בה מתנהלת ה' רטואה הפלסטית, אך המציאות אינה רחוקה. באמצעות חומר פלסטי הקרוי סיליקון, ניתן להוסיף אברים, לתקן פגמים, ולתאר רונה גם למנוע אימפוטנטיות, וכל זאת בז' מן קצר ובמחיר זול יחסית.

הסיליקון עשוי מתרכובת כימית הקיימת בצורת נוזל ובצורה מוצקת, וגם זו בכמה דרגות קשיות. כדי להקניף חזה נפול, או ליצור שדיים לגשים שטוחות לחלוטין, מבצעים ניתוח פשוט בו פותחים את השד בקפל התחתון שלו, ומכניסים לתוכו את הסיליקון. הדומה לגילי.

לאחר כשבוע עד עשרה ימים, יראו הש' (המשך בעמוד 24)

במדינה

(המשך מעמוד 19)

חקירת שתי וערב רצחנית, כשהוא מנענע את עפרונו מתחת לאפו של הנאשם. אולם צמח עמד על שלו: כשהצית את המיטה, לא ידע שאשתו שוכבת בה. הוא טען כי שפך את הבגדון לכיוון החלון, כשנוכח שאינגריד שוכבת במיטה. "אין שם בכלל חלון," טען קרוסר, בהסתמכו על צילומי המשטרה. על מנת לראות אם יש במקום חלון או אין, שיכנע פרקליטו של צמח, עורך'הדין אריה מרינסקי, את בית'המשפט לצאת ה' שבוע לאילת, לראות את מקום הפשע או האסון.

בינתיים זכו מרינסקי וצמח בניצחון'יוק' רה קטן על התובע. בית'המשפט פסק הח' לטה חסרת'תקדים בבתי'המשפט בארץ, נוכח חקירתו של התובע. הוא ציחה עליו לא לעזוב את דוכונו בשעת חקירת הנאשם.

עדות לפני המוות

בחצות הלילה התעוררה פרידה אלג'י' רייה כשהיא אחוזה להבות. שכנים ראי אותה רצה מתוך ביתה, הסמוך לים ביפי, כשהיא ערומה וחרוכה. לפני שנפטרה ב' תום 6 ימי סבל, הספיקה פרידה למסור לחוקרי'המשטרה שתי עדויות סותרות. ב' אחת מהן טענה כי האיש שהצית אותה היה מוסה תכסיר, דיג יפואי שהיה פעם ארוסה, ושבעלה היה חייב לו 4000 ל"י. בעדותה השנייה, יומיים אחר'כך, האשימה פרידה בהצתה את בעלה, הדיג היפואי דרוויש דאלק (29).

גם עיוור? דרוויש דאלק הועמד לדין, נאשם בהריגת אשתו, בפני בית'דין של שלושה שופטים מחוויים. שעה שהוקראו עדויות אשתו פרץ בכבי. אבל אי'אפשר היה לדובבו. כי דרוויש הוא חרש'אילם,

נאשם דאלק ונרצחת אלג'כריה
האילם פרץ בבכי

והיה צורך להביא מומחה מיוחד לשפת ה' חרש'אילמים כדי להבין את דבריו. "ישנתי לצד אשתי," סיפר, "לפתע על' להבות. ניסיתי לעזור לה, אך האש אחזה גם בי". השופטים נוכחו כי דרוויש הוא חרש'אילם. אך האם גם היה עיוור באותו לילה ולא ראה מי הצית את אשתו? על'כך יצטרכו השופטים להחליט כשיסתיים ה' משפט.

דרכי'חיים

נכות בלב

סקר שנערך בין משתתפי אולימפיאדת'הנכים, שנערכה בישראל והסתיימה השבוע, הראה כי לפחות רבע מהם הביעו את רצו' גם המפורש לחזור לישראל. חלקם אפילו הודיעו כי הם חושבים להתגייס ולכנות את חייהם בארץ.

הסיבה לכך היא פשוטה. מארחותיהם של הספורטאים'הנכים שבאו להתארח בארץ היו חיילות צה"ל. ועד כמה שמפליא הדבר, הקשרים החמים שנוצרו בין הנכים לחיילות אינם חד'סיתריים. כשעזבו משלחות הנכים השבוע, הן השאירו כאן מספר רב של נכות'בלב.

סיפרה החיילת יהודית עזרא מיפו, ה' משרתת באחד המחנות בפיקוד'המרכז: "הייתי מארחת של המשלחת השבדית. היה לי סיפוק לא רגיל מהעבודה איתם. היו כאלה שנקשרתי אליהם בלבי'נפשו. לקחנו אותם לטיולים, סחבנו עגלות, היה נהדר! במיוחד נקשרתי לבחור אחד, משותק ב' רגליו מגיל 6. אבל מסוגל להלך. הוא הבטיח לי שיחזור בשבילי. הוא תכנן ב' מחשבים אלקטרוניים וכבר ברר את אפש' רווית העבודה בשבילו בארץ."

"השתגעתי משמחה!" ליהודית אומנם יש חבר קבוע בריא, אבל היא אומ' רת: "בנכה מצאתי משהו אחר, משהו

כנס ארצי של פעילים ומסבירים

יתקיים ביום ה' — 28.11.68, בשעה 8.30 בערב באולם בני'ברית, רח' קפלן, תל'אביב

על הנושא:

לקראת המערכה:

בחירות 1969

יפתח: אורי אבנרי

תא הסטודנטים של העולם הזה — כוח חדש האוניברסיטה העברית, ירושלים

כנס חברים ואוהדים

לקראת חידוש הפעולה בשנה זו

יתקיים באולם בראתון, ביום ג', 10.12.68, בשעה 8.30

בהשתתפות אורי אבנרי ואמנון זכרוני

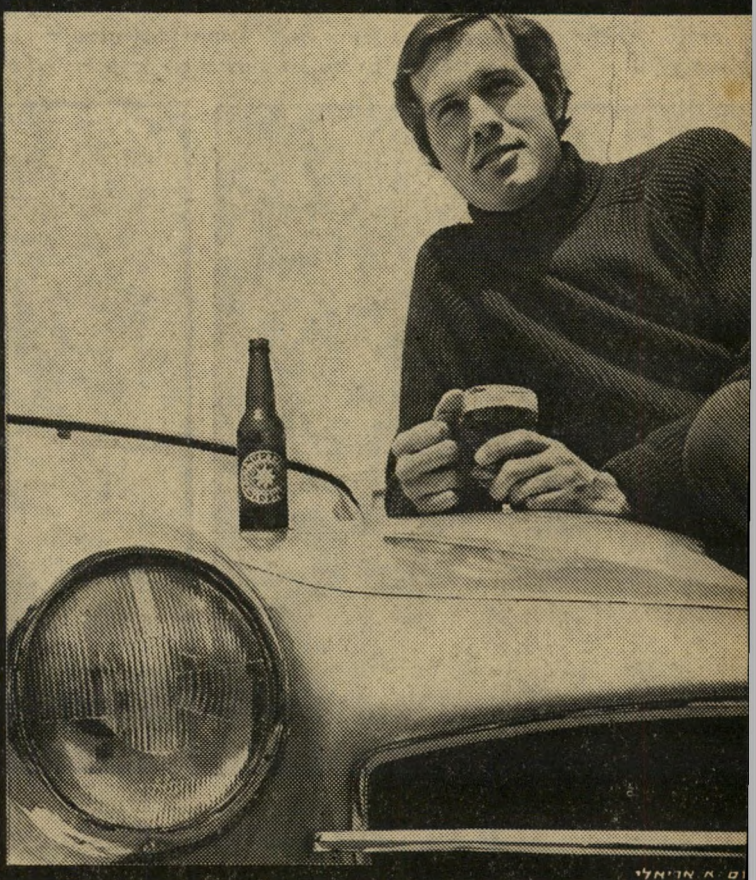
אם אתה מרגיש בצורך לפעול — בוא לכנס זה!

זנו לגבר

...הראוי לשמו - את הבירה הראויה לשמו - גולדסטאר. מרווה צמ'און, מושיבה נפשי.

גולדסטאר

לסטודנטים המתקשים בשפה האנגלית היתה השבוע נחמה פורתא. היה זה בעת הופעתו של דויד בן-גוריון בפני סטודנטים מחולל בירושלים. הוא דיבר אנגלית והשווה את המאבק בין היהודים לערבים ל-מאבק בין דויד וגוליית. הוא רצה לספר ל-סטודנטים כיצד ידה דויד אבן בראש גוליית, אלא שהמילה אבן באנגלית נשמטה מוכר רונן, אולי בגלל יחסו לאבא אבן. לעזרת ביגיי נחלץ דיקן הסטודנטים, יחזקאל כהן, שהניחה את הפגישה. ● הדיינים לא מפסיקים לעשות צרות לפינחם ספיר, מזכיר מע"י. בעת הופעתו בפני הסטודנטים של מע"י בבירה, התייצב מול ספיר סטודנט בשם מנחם דין. הוא הכריז מייד על כוונתו לתקוף את מדיניות ספיר: "אני מתכוון

דוגמניות בית ג'יבאנצ'י ב"היכל התרבות" אחרי קללת פאוסט

הדרך קצוזה של נערות המתכוונות להציג השבוע את מועמדותן לתואר "נערת הגורגו של השנה", במסגרת פסטיבל הקצב שיערך ביום החמישי בסנימה. מובן שלכל אחת מן המועמדות סיגנון ריקוד אישי, וקשה ללמדן לרקוד בזמן כה קצר. אבל שמעון הצליח לפתות להקנות להן טריקים של רק-דנים מיקצועיים, שאינם ידועים לתובכים. ● הזמרת שולה חן היתה בטוחה שי-נכונה לה קאריירה בינלאומית. היתה זה כשי-אישהעסקים האמריקאי הולארד אירונר הגיע לארץ. אייזנר שכר משרד במלון היל-טון, החל להסתובב בחוגי הבהימה כשי-הוא מספר שזכה בירושה של 12 מיליון דולר, אותה הוא רוצה להקדיש להפיכת אמנים ישראלים לכוכבי ביורז בינלאומיים. הוא ניסה להחתים על חוים אמנים כמו אבי טולידאנו, קובי רכט, הזמרת אלכסנדרה ואחרים. הוא הבטיח להם לקחתם לארצות-הברית, לשלם את דמי-הטיסה, משכורת של 2500 דולר בחודש, ו-לימודים להשתמלות. על חשבונם, כמובן. אולם סיפוריו של המיליונר אייזנר נראו חשודים ואמרגנה של שולה, אירון גפני, ביקש משגירות ישראל בארצות-הברית פרטים על האיש. לפני שהגיעה התשובה, נעצר אייזנר בחיפה כשהוא מנסה לעזוב את הארץ באונייה, אחרי שלא פרע את חש-בנותיו בבתי-המלון בהם שהה בארץ. ● הצליח יותר הזמר אריס סאן, שהגיע ל-לונדון, הופיע בפני אנשי הטלביזיה הברי-טית, שהחתימו אותו מייד על סידרת סרטי-טלביזיה. ● מסיבת יום-הולדת יוצאת-דופן נערכה השבוע במועדון מיני-מאנז' בתל-אביב. היתה זו מסיבה לכל אנשי הבהימה שולדו במל עקרב. אירגנה את המסיבה אשת יחסי-הציבור מירי בן-יוסף, שנולדה אף היא במזל זה. כל בני מזל עקרב שלחו ברכה לבן אותו מזל שלא השתתף במסי-בה: ראשה-ממשלה לוי אשכול. ● באר-תה מסיבה הופיע גם האסטרולוג פרופסור בלאק. הוא ניבא לשרה שלמה של שח-קנים את עתידם. בין השאר ניבא לשחקן מרדכי ("פופיק") ארנון, שיחלה ברבמ-טיום בעוד מספר שנים. לשחקנית ברכה נאמן ניבא בלאק הצלחה מסחררת בקא-ריירה שלה.

מסמר שיער

וידע שישון, ספר הצמרת האנגלי, זכה השבוע במקום ראשון בתחרות ה-

קת בעלת השם המפוצץ מדרגות אל-על, אשר עוצבה בידי סלון אלי מרמ-גן.

ואילו הפרס השלישי הוענק לתלתלים הבלונדיים ג'וזפין שעיצבה הספרית

תסרוקת ג'וזפין בלי דוגמנית

מרגוליס ותסרוקת "שמש" בלי פרס

אהובה מסלון אהובה ברמתי-גן.

התחרות על התואר מלכת קולסטון אשר נערכה על-ידי חברת וולה הגר-מינית, בחסותו של מועדון הספר ה-מעולה בתל-אביב, נועדה לתסרוקות ר-לא לדוגמניות.

לכן בחרו רוב הספרים לקוחות שלהם על-מנת שידגמנו את התסרוקות. הספר יוסף מסלון היכל-יופי היה היחיד שי-השתמש בדוגמנית ידועה, מימי מר-גוליס, כדי להדגים על שערותיה את תסרוקתו שמש, שלא זכתה בשום פרס.

תסרוקות על התואר מלכת קולסטון ש-נערכה ב... תל-אביב.

זאת אומרת, לא בדיוק וידל ששון הוא שזכה, אלא גילגול של רעיון שלו. כמלכת קולסטון הוכתרה התסרוקת אבני החומה, שעוצבה בידי הספרית עליזה בביוף מסלון דויד וליזה. עליזה מר-דה שאת הרעיון לתסרוקות המקורית היא שאבה מתצלום של תסרוקת דומה של וידל ששון, אצלו למדו היא ובעלה דויד בעת שהותם באנגליה.

במקום השני בתחרות זכתה התסרו-

ידידות אשכול ויגלום

איזו שמה?

להקשות עליך את החיים! אך כדי לא להב-היל את ספיר, הרגיעו: "אני בטוח שכמו שהתגברת על דין א, תתגבר גם על דין ב!" ● בפינקס הסודי של הכולשת הבריטית, שהתגלגל לא מכבר למכון יובוטנסקי בתל-אביב, היו פרטים אישיים רבים על מנהיגי המחתררת. בין השאר נאמר שם כי למפקד הלחי נתן ילין-מור, חסרות שתי שיניים קדמיות. ואילו לגבי הד"ר ישראל שייב ציינו הבריטים כי הוא נוהג ללבוש באופן קבוע - מחוך. ● אשת ראשה-הממשלה, מרים אשכול העניקה השבוע את חסר-תה לתצוגת האופנה של יוברט דה-ג'יבאנצ'י, שנערכה בהיכל התרבות ושי-הכנסותיו הוקדשו לויצו ולתזמורת הפיל-הרמונית. כל אחד מהדגמים שהוצגו מחירו בין אלף דולר לשמונת אלפים דולר. אבל מרים אשכול, שלבשה בעצמה שמלת-ערב הורורה, התפעלה יותר מתלבושתה של נשיאת ויצו, אורה יגלום. היא לא יכ-לה אפילו להסתיר את התפעלותה מעיני ה-צלמים. אגב, התזמורת ניגנה בערב זה, לפני התצוגה, תוכנית מיוחדת שהורכבה מיצירות בעלות שמות מתאמים: קללת פאוסט של ברליוז, הכובע בעל שלושת ה-קצוות לדה-פאלה.

הציירת ובעלת-הגלריה עמדיה ארבל יצאה השבוע למסע של חצי שנה לארצות-הברית כשהיא נוטלת עימה 200 יצירות של ציירים ישראליים. מטרת מסעיה: ערי-כת תערוכות ישראליות בארצות-הברית ב-מטרה להחזיר אמנות ישראלית לכל בית יהודי באמריקה. ● טריק פירסומי יום הפירסומאי שמואל גביש. לרגל הצגת הסרט הצלע השלישית בקולנוע גת בתל-אביב, הציב

מועמדות לתחרות נערות ה"גורגו" לפני מיבחן הקצב

איך רוקדים גורגו?

עיסוק מיוחד היה השבוע לרקדן שמעון לוי. שמעון, שהוא מורה למחול מודרני,

במדינה

(חמש עמודים)

דיים המחדשים כטיבעים, צלקת הניתוח תיעלם, ושום גבר לא יחוש בתוספת המלאי כותית. גם האשה תגיב בהתאם לתחושתיה הנורמליות, כי הריקמה הטיבעית ממשיכה לכסות את השד.

לפני כארבע שנים פיתח רופא קהירי שיטה לריפוי אימפוטנטים בעזרת הסיליקון. היום, מבצעים לפי שיטתו ניתוח בו פותחים את אבריהם לאורכו, ומכניסים לתוכו גליל מהחומר הפלסטי.

הצרה היא בכך שאברהם יישר זקוף תמיד. אבל יש להניח שאלה שעברו את הניתוח יהיו מוכנים להסתדר עם הבעיה הזאת. גם השדים שהזדקפו בעזרת הסיליקון יישארו כאלה עד יום מותם של האשה הנושאת אותן.

כמו מוצר קוסמטי. הסיליקון קיים כבר כ-20 שנה, אולם רק בשנים האחרונות החלו להשתמש בו בהיקף רב. בין היתר, מייצרים ממנו חלקיפנים, ברזיל, מוליכי מוון, צינורות שתן ועוד. תכונתו המיוחדת של החומר היא שהסיליקון הקשיח אינו נדחה על-ידי הגוף.

אני משתמש בחומר למעלה מעשר שנים, ועוד לא ניתקתי בשום בעיות ש"יצר" — אמר מנתח פלסטי תל-אביבי נודע, אולם יצרני הסיליקון בעולם אינם מעוניינים שהחומר יישאר רק בתחומם של הניתוחים הפלסטיים. הם רוצים להפכו למוצר קוסמטי נפוץ, שיפתור לא רק בעיות רפואיות ופסיכולוגיות, אלא בעיות חזרתיות פעוטות. החודש נפתחה סוכנות של מפיצי הסיליקון בישראל. הם עומדים לפתח תוח במסע יחסי-ציבור כדי להפוך את החומר למיצר עממי ומבוקש.

עיתונות

גם בארזים

נפלה שלהבת

מתכנן האופנה הפאריסאי, אייב סאן-לורן, יכנס ללא ספק להיסטוריה של תנועת ה"עבודה הישראלית". הוא אולי עוד לא יודע זאת, אבל הוא עשוי גם לזכות בפרס, על שם בבה אידלסון, למשל.

הוא תכנן טוניקה שחורה עשויה משיפון, המאפשרת להתלבש ולהשאר עירומה בעת ובעונה אחת. קשה להאמין שהדגם החוש שלו יתקבל ע"י ארגון-אמהות-עובדות. אבל השבוע הוא עשה היסטוריה. תצלום של הדוגמנית הלוכשת אותו פורסם בעתון הפועלים הישראלי.

דבר-השבוע פירסם השבוע את תמונת העירום הראשונה שלו.

עירום ב"דבר השבוע" האופנאי עשה היסטוריה

הוא

אלוף

ישראל

בג'ודו

ונשוי

היא

ציירת

שונכלאה

על ריגול

בירדן

עוד בן בלי אב בניית לחם

אמא עמרם

— האהבה האסורה

גדי, שהוא מבעלי מכוון גדי לג'ודו, ה' נמצא ברהוב הס בתל-אביב, סירב להגיב על כל העניין. אך שרה עמרם הסבירה בתביעתה: "לו היה הדבר בידי גדי — היה משלם. הוא נמצא במצב כיש. הוא אינו שולט בכספים שלו. גם בשביל ללכת לקולנוע הוא צריך לבקש כסף. האנשים העומדים מאחוריו ש' גרמו לו את כל זה, אינם רוצים שהוא ישלם לי."

עד שתחליט השופטת מינה שמיר, אם וכמה יצטרך גדי לשלם עבור פרי אהבתו האסורה, נמצא התינוק במוסד, שם רואה אותו שרה שלוש פעמים בשבוע. בנה ה' בכור, יכול כבר לדאוג לעצמו. כי בגיל 19 נבחר איבן עמרם למר בתיים המקצועי לשנת 1968.

תה לחיות בירדן כאזרחית שותף-זכויות. במרוצת הזמן רכשה עמדה נכבדה, והועסק קה אף על-ידי המודיעין הירדני במסגרת ידיעות על קומוניסטים ואנשי אופוזיציה.

בינתיים החלה שרה לפתח קשרים עם ישראל, ובחיפוש שנערך יום אחד בביתה בעיקבות הלשנה, נתגלו מסמכים חבוים הכתובים עברית. היא נאסרה שוב כחשודה בריגול, נשפטה ונידונה לשתי שנות מאסר. בתום המאסר לא שוחררה, ורק בדצמבר 1956 הועברה דרך מעבר מנדלבאום לישראל, שם חיכה לה בנה איבן שהאמין עד אותו יום כי הוא רוסי-נצרי.

★ ★ ★

ג' די (רוברט) סקורניק התפרסם ב-1960 בעיקבות שור שביצע יהודי עט ז'אנט גולדמן, מי שהתפרסמה בזמנו כי "נערת הפיתוי".

גדי התחתם מאימו ביום בו נולד, בי צרפת, ב-1940, ואת אביו איבך בגיל 13. לאחר שנות ילדות שעברו עליו בבתי יתומים, ובתי איכרים, הגיע לפאריס, ובגיל 16 הצטרף לגרעין ציוני שעלה לארץ, ו' הובא לקבוצ גברעם. בצבא שירת בנח"ל, ובאחת החופשות הסתבך בפרשת השור, בג' ללו עלול היה להיענש במאסר-עולם.

עורך-דינו אז, דן גרנדיר, סיפר עליו למשפחת ידידים שהסכימה לאמץ. גדי, שהיה שנים כה רבות ללא בית-הם, ולא זכה בעודו לאהבת אם, מצא בגיל 20 את מה שחסר לו כל שנותיו.

בינתיים פיתח את כשרונותיו בספורט, ובעיקר בג'ודו, עד שהפך לאלוף-ישראל במיקצוע זה. גדי ושרה, שני האנשים בעלי רקע כה שונה הפכו לזוגים קרובים, החלו לבלות יחד לטייל ולהצטלם בצוחא.

כשסיפרה שרה לגדי שהרתה ללדת, הביע את שמחתו הרבה ולאשרה לא היה גבול. אבל כשחזרה לתל-אביב נכונה לא הפתעה: "השקעתי את כספי בפרויקט גדול", הודיע לה גדי, "אשלם לך את השתכחותי באחזקת הילד כשישתפר מצבו".

רק אז נודע לשרה כי גדי הבלונדיני, ה' גברתן ויפה-התואר הוא נשוי ואב לשני ילדים.

בתביעה למוזונות שהגישה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, באמצעות פרקליטה, עורך-הדין דב שילנסקי, תבעה שרה מגדי 300 ל"י לחודש כדמי השתכחות בהוצאות אחזקת הילד. "גדי משתכר כ-2500 ל"י לחודש וחי ברמה גבוהה", טענה, "הוא בהחלט יכול לשלם מוזונות!"

אבא סקורניק

פרי

כ' ימעת 1969 שנה לאחר הולדת בנה של מריה כרמח הקודש, נולד ב' בית-לחם, ילד אחר ללא אב. היה זה בנה של שרה עמרם, ציירת תמונות פוליאסטר, ודמות ידועה היטב בחוגי הבוהימה התל-אביבית. אך שלא כיהושע — ישו, וזה הרך שנוולד בבית-ההולים הצרפתי בבית-לחם לאחר זמן קצר, לאב אמינה, גדי סקורניק, האב המאוס, העניק לתינוק את שם אביו ושם משפחתו, אך במקום לעלו ולפרסם את דבר הולדת בנו השלישי, העדיף לשמור זאת בסוד.

כי גדי סקורניק (28), אלוף ישראל ב' ג'ודו, נשוי ואב לשני ילדים — אך אשתו איננה שרה עמרם. שרה (39) הנוראית צעירה מגילה, היא ידידתו מאז הכירו איש את רעותו בקפה בתל-אביב, לפני כי חמש שנים. הידידות בין השניים הייתה התלכדות של שני אנשים בעלי סיפור היים יוצא-דופן וכיחוד במינו.

בעת כיבוש ירושלים ב' 1947 נמצאה שרה, ילידת ירושלים, בשטח הערבי של ה' עיר יחד עם בנה התינוק. בעזרת תעודה מזויפת על שם סטרינה אלכסנדרובה, התחזתה לרוסי-הנצוריה, והועברה בחסות הצלב-האדום עם ילדה לעיר-העתיקה. שם חשדו בה הירדנים בריגול, והיא נחבשה בקיסלחה — הכלא הירושלמי הנודע לשימי צה. רק כעבור 6 חודשים שוחררה, הורש-

באומרו: הפלסטינים אינם רוצים בשלום נפרד, אינם מוכנים להינתק מירדן, אינם מוכנים לפתוח במשאומתן רשמי.

והוא הטיח בפני קביעה פסקנית, שהדברים שאמרתי בעניין זה "פשוט אינם אמת".

אני מחזיר לו את המחמאה וקובע: דבריו של שריהביטחון בעניין זה פשוט אינם אמת, והוא יודע כי אינם אמת!

אם אומר השר דין כי ההנהגה הפלסטינית בכללותה לא הציעה "לפי שעה" — כך הוא אמר — לממשלת ישראל לעשות שלום כזה — שלום בין מדינה פלסטינית שתקום ובין מדינת ישראל — הרי הוא צודק, כמובן.

וזהו דוגמה של חצי אמת, שהיא גרושה מאי-אמת.

מנהיג פלסטיני צריך להיות בעל העזה בלתי-רגילה כדי לסכן את ראשו ואת עתידו, ולתבוע את הקמתה של מדינה פלסטינית תוך פירוק ירדן — בשעה שאין שום סימן לכך שממשלת ישראל מוכנה לכך, ולהפך: כאשר יש סימנים למכביר כי המאבקים בממשלה הם בין אותם הרוצים לחזור חלק מן הגדה המערבית, ובין אותם הרוצים לספח לישראל את הגדה מזרחית. במצב זה, מה הטעם להיאחז בכך כי שום הצעה רשמית לא באה מפי שום הנהגה פלסטינית רשמית?

הפלסטינים מוכנים לשלום לאלתר

אולם אני יודע, והשר דין יודע אף יודע, כי במגעיהם שהתנהלו, והמשיכים להתנהל, הביעו רוב המנהיגים הפלסטינים החשובים ביותר את נכונותם המלאה להקים מדינה פלסטינית, תוך ערובות ביטחוניות מוחלטות לישראל, בתנאי שהדבר יוצע להם על-ידי ממשל לתיישור. יתר על כן, הם מאמינים, ויש להם יסוד להאמין, כי ניתן להשיג זאת תוך הסכמה מסוימת מקהיר.

בחלקם פורסמו הדברים רשמית. אישים פלסטינים מרכזיים ביותר הכריזו על נכונות זו מעל עמודי המהדורה הערבית של העולם הזה, המוקדשת כולה לרעיון זה, ובעיתונים אחרים. עיתון לונדוני המקורב לשרי-הביטחון, הירחון החדש ניו מיידל איסט, פירסם מאמר של אישיות פלסטינית מרכזית, הקוראת בגלוי ובפה מלא להקמת מדינה פלסטינית כזאת. שרים לשעבר מקרב הפלסטינים הכריזו על כך באוזני העיתונות הישראלית.

כדי להיות בטוח, באתי בעצמי, בעזרת חברי, בשבוע זה סקר מעורב, ואני מחזיק בידי רשימה של 15 מבין 25 האישיות החשובות ביותר בפלסטין, התומכים ברעיון המדינה הפלסטינית והשלום הפלסטיני.

ואפילו לא היה כל זה נכון, אפילו לא היו בידי הממשלה דיווחים מלאים המוכיחים כי ישנה נכונות זו — גם אז היתה הממשלה חייבת להכריז בצורה, קבל העם הפלסטיני והעולם, כי היא מוכנה לפיתרון זה, והיא חייבת לפעול בכיוון זה בשטחים המוחזקים. והרי עצם העובדה שהסיפורים האלה למיניהם מתנגדים אף לנסיין כזה, מוכיחה שהם משוכנעים, כמוני, שהיא מצליח, אילו נעשה!

מדוע אין הממשלה עושה כך? מדוע היא מכחישה את עצם האפשרות לעשות כך? מפני שכל החלטה כזאת מחייבת הכרעה עקרונית יסודית: הנכונות לוותר על כל סיפוח, תמורת שלום וביטחון.

מדוע חיכו שרי-החזק הערביים?

לכן, כבוד היושב-ראש, אין ממשלת הליכוד הלאומי מוכנה. יהיו הסיבות אשר יהיו — התארה לכיפוחים ולהתנחלות בשטחים חדשים, המשך השגרה הישנה, ההתחזרות הפרועה בין השרים והמירוצ אל כס ראש-הממשלה — אין ממשלה זו מוכנה לשלום בלי סיפוח, והיא מעדיפה את האלטרנטיבה היחידה שישנה: סיפוח בלי שלום, סיפוח במחיר מלחמת נצח. אולם אין לממשלה זו אומץ-הלב להודות בכך בגלוי. אין היא רוצה להעמיד את הברירה הפשוטה בפני הציבור, כי היא חוששת — בצדק גמור — שאם תועמד הברירה הפשוטה של שלום מול סיפוח, שלום או סיפוח, יעדיף רוב רובו של העם את השלום.

לכן באים הצאירהאמיות, העלמות-האמת, ולפעמים אף כוזבים גמורים.

ואי-האמת העיקרית היא: שאין טעם לחשוב על שלום, מפני שאין כל אפשרות מעשית שמדינות-ערב יסכימו לשלום.

ואני שואל שאלה פשוטה: אם זה נכון, מדוע המתנינו שרי-החזק הערביים במשך שבועיים לשוכנו של אבא אבן מירושלים לניירורק? מתי איפסם קרה ששרי-החזק מצרי, ושרי-החזק ירדני, ושרי-החזק ערביים אחרים, ישובו בניירורק והודו בגלוי ובפה מלא כי הם מחכים לבואו של שרי-החזק הישראלי, בניגוד חותך לרוח החלטות חארטום — ששבקו בכך חיים לכל חי, מבלי שיוכרז על כך.

תחת תשובה ברורה לשאלת שרי-החזק הערביים — האם מוכנה ישראל לוותר על סיפוח, תמורת הסדר — חזר אבא אבן עם תשע הנקודות האומללות שלו, תשע נקודות שאינן אומרות דבר, שהן מלאכת-מחשבת של התחמקות וטישטוש, כפי שהיה נאומו של ראש-הממשלה אתמול. אף מילה רצינית אחת על יישוב פליטים; אף מילה רצינית אחת על גבולות; אף מילה רצינית אחת על קיום העם הפלסטיני.

תוכנית-שלום של 6 נקודות

כבוד היושב-ראש, אנחנו מציעים לגולל את אבחנה-הזאת מן הדרך, ולהכריז בפומבי על תוכנית של שש נקודות:

(1) **מדינת-ישראל חוזרת לשלום רשמי והסדר-ביטחון ממשליים, ומוכנה לוותר תמורתם על כל סיפוח של שטחים מוחזקים, מלבד איחוד ירושלים.**

(2) **מדינת-ישראל מוכנה להגיע להסדר-שלום עם כל אומה ערבית, על סמך עיקרון זה.**

(3) **מדינת-ישראל מכירה בזכות האומה הפלסטינית למדינה לאומית משלה, והיא מוכנה לנהל משאומתן עם הנהגה פלסטינית לאומית, כנציגתה של מדינה פלסטינית שתקום כתוצאה ממשאומתן זה, תוך הסדר ביטחוני, כלכלי ומדיני עם ישראל.**

(4) **ברוח זו מוכנה ממשלת-ישראל להכריז על נכונותה לקיים את החלטת מועצת-הביטחון מיום ה-22 בנובמבר 1967, בתנאי שזכותה המובטחת של כל מדינה במרחב לשלום, לריבונות ולגבולות מוכרים ובטוחים, תחול גם על מדינת-ישראל וגם על המדינה הפלסטינית, אם תקום.**

(5) **מדינת-ישראל קוראת לכל ממשלות-ערב לפתוח מיד במגעים לפירוק המרחב מגשק גרעני, תוך פיקוח הדדי.**

(6) **ממשלת-ישראל תפרסם תוכנית-שלום מפורטת, אשר תכלול את מפת השלום.**

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות: כה קל: טפלי בצפר-נייד ובמקום גדילתן פעמים אחדות בשבוע (או כשאת מורידה את הלכה) ב-נונייל. ראי כיצד שברים וסדקים נפסקים מיד וכיצד יגדלו צפורניים במהירות ותהיינה שלמות וחזקות.

סוד ה-נונייל: נונייל מכיל חומרי בנין הד-רושים לגדול ולהשל-גון שומן הצפרן, המ-גן עליה מפני חומרי רחיצה מודרניים או כל גורם אחר.

סוד: שמרי על צפר-נייד עם נונייל בקבי-עות, וצפרניים דקות ושבירות יהיו ממך ו-הלאה ובמקומן צפר-ניים יפות וחזקות אשר ישוו לידיך מר-אה נאה, אלונטי ו-חטוב.

5.50

NuNale

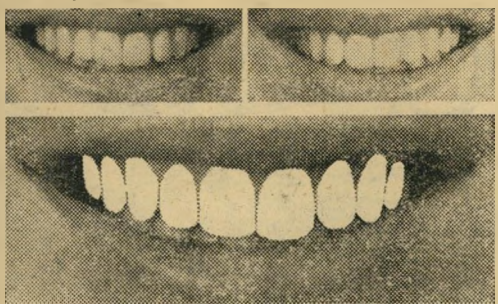
מחזק צפרנים שבירות

מוצר ריסקו בע"מ חיפה

תוך 7 ימים יהיו שיניך לבנות כפי שלא היו מעולם

לאחר הברשה עם טילאק במשך 7 ימים

שיניים מוחממות ע"י אבן שן וניקוטין

לאחר 7 ימי שמוש בטילאק

טילאק

אינו סתם משחת שיניים:

טילאק הוא

"מלבין שיניים"

טילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שיניים לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק יהפוך את צבע שיניך ללבן טהור. אם ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור לשמוש בטילאק.

תראה(י) את ההבדל לאחר שמוש בשפופרת אחת.

3-60

teelak

שפופרת אחת — מספיקה לחודש ימים

מוצר ריסקו בע"מ חיפה

בת-אורן

אחבט קצף חלומי ללא סבון

להתרגעות ורעננות אין טוב מאחבט קצף חלומי של "בת-אורן". אחבט ריחני מרגיע ונושיב נפש.

תדריך

קולנוע

אמנות

★ **פרסונה** (פריז, תל-אביב), סרט של אינגמר ברגמן, מספר על הצביעות הי אלימות והשנאה בחברה של ימינו, בעזרת שתי נשים וחוף שומם. וזה הכל.

★ **בצע השלישית** (נת, תל-אביב) יש צבעים נהדרים, צילומים מרתיתים, יציר רות-מופת מנוגנות על-ידי התזמורת הפילהרמונית המלכותית בלונדון, מישחק מצויין. אבל כל זה למען סיפור חסר הפתעות ור עניין, על משולש נצחי שבו הגיבורים (מנצח מפורסם, פילגשטינתאית צעירה ומודרנית, ואשה טובה ועשירה) שיגרתיים כמו ה עלילה.

★ **נחש מי בא למעור** הוא סרט סנטימנטלי מאוד, המספר על משפחה ליברלית, העומדת בפני הבעיה-לאשר או לא לאשר את נשואי הבת עם צעיר כושי. סרט מלא אנשים טובים, הפותרים בעיות טובות בדרך טובה, עם בימוי נעים ומישחק מצויין של קתרין הפבורן וספנסר טרייסי. ★ אם מגיעים לירושלים אפשר לראות עדיין, או שוב, את הסרט הצ'כי הנפלא **אהבותיה של בלונדית**, המספר על חייהן של נערות צ'כיות העובדות בבית חרושת.

פעולה

★ **גוני הולדיי ואדי קונסטנטין** מבצעים דואטים של מכות, ריקודים, שירה ושוד, עם חברות היפיס וקבוצות טושעים ב-**שוכרים את הכל** (תמר, תל-אביב).

★ זאן גבין עומד בצד השני של המית'רס, ומחסל קבוצות שלמות של פושעים במיבצע גדול ומחוכם ב**ללא משפט** (הוד, תל-אביב).

הומור

★ רוצים לצחוק? בבקשה. לכו לירושלים לראות איך מבצע זוג קומיקאים מעולה חיי-משפחה על כל פרטיהם האינטימים, ב-**הזוג המוזר** (ציון ירושלים).

★ משם תספיקו עוד לרוץ לסמדר (ירושלים) ולהמשיך לצחוק מקומדיה נהדרת של טעויות, שבה מנסה לואי דה-פינס להשיא את בתו, ולא יודע למי. (**סקנדרל במשפחה**).

★ **כוכב** (פאר, תל-אביב) זה לא קומדיה, זה מחזמר מרהיב, מלא ריקודים ו-שירים, אבל כיוון שהגיבורה שבו, הממלאת את תפקיד הכוכבת הגדולה-על-הבמה ואומ' ללה-בחייה-האשיים היא גילי אנדריוס, קר' מיקאית ושחקנית מצויינת, צוחקים שם ללא הרף.

תיאטרון

★ כולם יושבים על שולחן בלילהסדר, בביקתה קטנה, בלב היער, והצדיק מבקש את אחד מחסידי לראות מה עם ה-סוסים העומדים בחוף, בקור הנורא. אנחנו נחכה לך, הוא אומר לו. החסיד יוצא, ו-נחטף על-ידי חוטפים שעברו שם, לצבא. עשרים שנה הוא מתגלגל בצבא, שוכח מה זאת יהדות ומה זאת תורה, וכשיום אחד, כשהכל ביער קופא, הוא פורץ לתוך ביקתה בודדת, הוא מגלה שם את אותו צדיק, ליד שולחן הסדר, עם מפה לבנה וכוסות-יין מוכנים. "הלא אמרתי לך שאחכה!" אומר הצדיק. סיפורים כאלה, מועזים ומרגשים, מוצגים, מוקראים ומודגמים, בהצגה **איש חסיד היה** (תיאטרון בימות), על-ידי חמישה שחקנים, ובמה מלאת בצע וחיים.

★ קר באולם, וקר על הבמה, ואשה בודדת, זקנה, מתכסה בצעיף ומספרת ב-מונולוג ארוך על הפחדים שלה מהקור ש-בחוף, מהמרתף שמתחת, מהאנשים שיכולים אולי לבוא ולקחת אותה מהפינה שאלה ברחו. עם מישחק מצויין, עם בימוי, עם תפאורה, עשתה בימת השחקנים **מהחדר** (מערכון מתוך חדרים) הצגה מלאת כוח, מועזת ומרתקת.

★ אחת ההצגות היפות של העונה מוצגת בבוסתן על-ידי התיאטרון הפתוח, עם חבר שחקנים מצויינים ובמאי מוכשר, בעל

(המשך בעמוד 29)

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

חזש! 6

עתה בדיספנסר עם 6 סכינים + סכין אחד חינם!

מתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.

על כל פנים **אדיסון** יותר נעים

**ללא סאטורדן
פי יסופר!**

ביקתת הפיוס

בכפר אסאם שבהודו הוקם — לראשונה בעולם — מוסד מיוחד ל-שלום-בית. זוהי ביקתת קנים שגב' נתה בראש צמרתו של עץ גבוה. זוג שנפלה בו מריבה, חייב להת-בודד בביקתה זו למשך שבוע ימים. אבל למה לריב, כשאתה יכול לק-נות את לב אהובת-לבך במתנה ש-היא חולמת עליה? שישית גרבי 'מרסי', כמובן, בארנקון המפואר ובבצע האופנה החדיש 'רומא'. ברר תחילה אצלה מהן מידותיה — גם האורך — כי גרבי 'מרסי' הם ה-יחידים שעל אריותם מסומן גם אר-רך הגרביים, להתאמה מושלמת ל-גופה. כמו כן, שאל אותה אם היא מעדיפה רשת או קריסטל. שני הסר-גים מצויים בארנקון-השישייה של 'מרסי'.

נשים מאמינות בגרבי

Merici

פסטיבל הקצב הישראלי

השבוע:

יום ה', 21.11.68, 9.30 בערב

אולם „סינרמה“

בחסות

נהדופי-נקולה

שמונה להקות אלו יתחרו על פרסי

פז

שרביט הזהב - שרביט

גיטרת הזהב - גיטרת **אמקד**

תופי הזהב

מיקרופון הזהב

תיבחר גם

מלכת הגוגו 1968

הנשף יוקלט לתקליט ארוד-נגון על-ידי „הדארצי“
ויוסרט על-ידי הטלביזיה

אמקד

בין הקהל יוגרל מכשיר טלביזיה

סידורים אלקטרוניים ומיקרופוניים: „ראקום“
— סוכנים של A. K. G. ו- GARRETT

גיטרת חשמליות וכלי-נגינה: זומרפלד „מרכז“
המוסיקה“ (רחוב בן-יהודה 8, תל-אביב)

כרטיסים ב„רוקוקו“ וביתר המשרדים במחירים 4-8 ל"י.

הזוכים החדשים

הזוכים הכחולים

הסגנונות

TRIGGERS 5

תליאביב אקספרס

מעמוני סוני

השמנים והרזים

העיניים הקטנות

תמונות אלה גדמו לג'האד

ה תמונות המופיעות בעמוד זה הן תמונות מיוחדות במיוחד, למרות שתמונות דומות להן נמצאות ודאי ב"אלבום של כל מטייל ישראלי שביקר בהר הבית. תמונות אלה היו בקהיר. הן שימשו מיסמכים, שהוצגו בפני צירי ועידת אנשייהדת המוסלמים שכונסה שם בחודש שעבר. באותה ועידה קיבלו אנשייהדת המוסלמים ההלטה על

ירכיים חשופות
עוד הוכחה סיפקו ע"י ביי ירושלים לאנשי הדת בקהיר: אשה במכנסיים קצרים ורגליים חשופות בהר הבית.

ג'יהאד (מלחמת-קודש) בישראל. תמונות אלה היו אחד הגורמים לקבלת החלטה זו פה אחד. התיק שהוצג בפני צירי החעיזה הובא השבוע לישראל. ניתן היה ללמוד לפיו, מה הם טענותיהם של אנשייהדת המוסלמים, עליהם הם מבססים את האשמותיהם על פגיעה ישראלית, כביכול, בערכייהדת מוסלמים בשטחים המוחזקים. כל סעיף וסעיף בתיק לווה בתמונות. כיצד הגיעו תמונות אלה לקהיר? נראה שהן צולמו במזרזר חד לצורך החעיזה.

★ ★ ★

בית-שימוש בבית-קברות

ה סעיף הראשון בתיק כולל האשמות על חילול מקומות קדושים בירושלים ובחברון. ההוכחה הבולטת

חיבוקים על הר הבית

שני אנשי מש"מרהגבול מחבקים את נערותיהם על רקע מסגד כיפת

ביותר שהוצגה להמחשת טענה זו היו תמונות שצולמו בבית-הקברות המוסלמי ברחוב ממילא בירושלים. התמונות הראו את בתייהשימוש הציבוריים שהוקמו על בית-הקברות ואת המצבות הנתוצות שם.

הסעיף השני כלל תמונות מההפירות הנערכות על-ידי הפרופסור בנימין מור לרגלי החומות המקיפות את הר הבית. הסעיף כולל האשמות שההפירות עלולות לסכן את מיבנה מיסגד כיפת-הסלע ואת מיסגד אל-אקצה. צוין בו שההפירות נערכו ללא נטילת רשות מהוואקף (ההקדש המוסלמי).

"היהודים עוסקים בפריצות על הר הבית" נאמר בסעיף השלישי שלווח בתצלומים המופיעים בעמוד זה, בו נראים יהודים בלבוש בלתי צנוע ובפוזות משפילות לגבי מקום קדוש.

"היהודים הרסו 135 בתים בשכונת המוגרבים", נמסר בסעיף הרביעי של הדו"ח, ולהוכחה הובאו בו תמונות של פעולות הרסת הרובע המוגרבי בסביבת הכותל-המערבי. סעיף נוסף הכיל פרטים על הריסת שלושה כפרים ערביים באזור לטרון ונאמר בו כי בפעולות ההריסה נהרסו מיספר בתים על יושביהם. ואילו הסעיף האחרון בכתב-האישום המוסלמי מוקדש לפגיעות במיבנים בסביבת מערת המכפלה בחברון.

"היו הרבה נציגים שחשבו שהטענות מוגזמות", סיפר לנו בירושלים אישיות דתית-מוסלמית פעילה, "אולם אחרי שהוצגו בפניהם התמונות, הם האמינו לכל. אפילו נציגי איראן ותורכיה, שקיבלו הוראה להיות מתונים, נאלצו אחרי זה להצביע בעד החלטת הג'יהאד."

לפי כל הסימנים עומדים אנשייהדת המוסלמים לערוך בקרוב ועידה נוספת בירושלים-המזרחית, אליה יבקשו לבוא אנשייהדת מוסלמים מארצות-ערב. לישראל אין מה להסתיר מפניהם. ייתכן וביקורם ישכנע רבים מהם שהסיפורים על הפגיעות במקומות הקדושים לאיסלאם מצוצים הם מן האצבע.

אולם על שאלה אחת יתקשו האחראים לענייניהדת בארץ לענות: מדוע יש משמר לכותל, המונע תפילה של גברים ונשים בצחתא, אך אין משמר להר הבית, כדי למנוע סצינות מהסוג המופיע בצילומים אלה?

הסלע אשר על הר הבית. תמונה זו שימשה לאנשייהדת המוסלמים כהוכחה שהיהודים עוסקים במעשי-פריצות במקום הקדוש לאיסלאם וטוענים שפרוצות מסתובבות על הר הבית.

אצבע משולשת

תמונה שהרתיעה את אנשייהדת בקהיר: נערות במכנסיים קצרים, כשמאחוריהן מזקרת אצבע משולשת.

תדריך

(המשך מעמוד 26)

יוזמה והעזה. איפה, איפה אתה ג'וני אינו מחזה גדול דווקא, אבל הוא בנוי למי התסיסה התיאטרונית הכי מתקדמת, לפיה אין הכרח שיהיה קשר בין המצבים השונים שיש בהצגה, אבל לכל מצב שנוצר יש משמעות ויש חיים.

בירור

★ **רומנסרו ספרדי.** (יום ה' היכל התרבות) יום אחד נמצא נער נוצרי הרוג בירושלים. העלילו הכל על היהודים שהם הרגו אותו. הלכו הגויים והשחיתו סכיניהם, והיהודים הסתגרו בבית-הכנסת והתפללו ל-אלוהים. והנה קם הרב קלונימוס הקדוש באמצע התפילה (היה זה יום שבת), נטל קולמוס וכתב על קלף את השם המפורש. נחרד כל הקהל: הרי שבת היום. הלך קלור

יורנה הרר ב, רומנסרו ספרדי" מותר לכתוב בשבת

גימס והניח את הקלף על מצח הנער ה-הרוג. התעורר הנער, אמר בקול רם את שם רצחו, ושב ונפח את גישמתו. חי'כ יצחק נבון הביא אגדה זו, יחד עם אגדות ספרדיות אחרות; יצחק לוי הוסיף רומנסות ופזמונים של קודש וחול, שאסף מסי יהודי ספרד; ובבימוי יהורם גאון העלו הכל על הבמה בערב רומנסרו ספרדי. וסוף-סוף התגלה כי יש שירים יפים ו-אגדות מעניינות גם ליהודי ספרד. התוכנית בנויה מתפילות ונעימות מסור-חיות (אב נורא עלילה / אדיר ונאור הוא / צור משלו אכלנו / ברי'וחאי), יחד עם רומנ-סות ספרדיות (שלוש בנות-הפלא, בת'גלים). הם מושרים עלידי יהורם גאון, יוסי בנאי רמה סמסונוב, יורנה הרר, גאל גאון, אברהם פרה ומקהלת צדיקוב.

★ **מזר גדי.** אריק איינשטיין. דיר דוליסל ומכוסף הבגנות ממשיכים להופיע בין שאר שיריו של אריק איינשטיין. התוכ-נית כוללת שירים ישנים וחדשים, ומלחה על-ידי תזמורת הברנשים של פיאמנטה.

מוסיקה

★ **התזמורת הפילהרמונית הי-שראליית.** (קונצרט למנויים מספר שלוש). כל תוכנית-הערב מוקדשת לאיגור ססרונינסקי, אחד ממעצבי המוסיקה בת תקופתנו. בתוכנית: הסוויטה „פונצילה" ו-האופרה „אדיפוס רקס". הראשונה היא ש-שע מוסיקאלי, הבנוי על קטעי סרגולוי מ-המאה ה-18. השניה — יצירה כבדה יותר, אפילו הלשון הלטינית מעידה על כך. אנטאל דוראטי, המנצח, מתמודד עם ססרונינסקי, ולעיתים אינו מצליח לגבור עליו.

תערוכות

★ **אריה ארוך** (מוזיאון ישראל, ירושלים) הוא דיפלומאט וצייר. בתור דיפלור מאט היה שגריר ישראל בבראזיל ובשוודיה, ובתור צייר לא הפסיק אף פעם לצייר, ו-להציג, ולהשפיע על דור שלם של צעירים. (המשך בעמוד 30)

נשי? ...מאד!

ב.אקרילן' אני מרגישה חמיד רכה ונשית. בנדי, אקרילן' נעימים. פלספים ומחמיאים לנוחתי בעיצובם הפיחוד ובצבעיהם האפנתיים.

ACRILAN
אקרילן

„פונדק-מגדה"
מסעדה מזרחית
מאכלים הונגריים
כשר למהדרין
מקבלים חזמנות
למסיבות וחתונות
רח' רבי מאיר 12 תל-אביב
טל. 54203

חליפות הדיון
כצנים מיוחדת
תאם
תא שדר' מסדיק 19
אולטובוס 62 25 19 12

חופשת חנוכה בקפריסין במלון הילטון ניקוסיה

15.12—22.12.68

איכסון בלבד למבוגר — 445 ל"י

איכסון בלבד לילד עד גיל 12

רק 150 ל"י

הרשמה עד 30.11.68

גניס-טורס

רמת-גן, רח' ביאליק 59 טל. 720346 — 721286

הוד השרון, דרך השרון 36 טל. 924351

כפר סבא, רח' וייצמן 33 טל' 925510

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

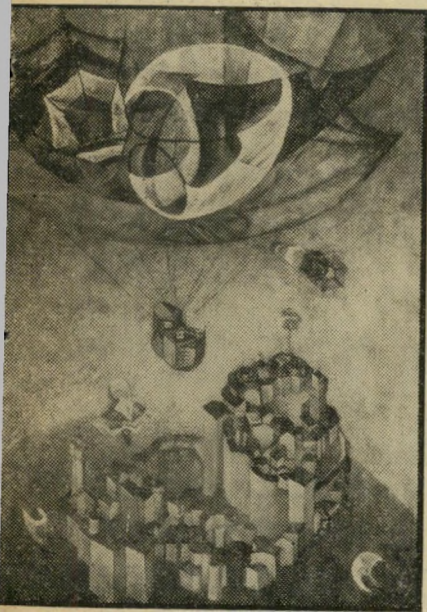
הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

(המשך מעמוד 29)

בתערוכתו האחרונה עובדות לפנינו כל שנות עבודתו: ציורים בסיגנון ציורילידיים מלאי משובה, עפרונות שחורים מטיילים באיסדר על גבי ניירות לבנים, אנארכיה צורנית מופשטת, ההופכת להאמוניה של צורה וצבע, ובעיקר הצגת הכיעור בכל יופיו, כמו לוח עץ מלא חורי חולעים, או שלט חלוד של רחוב, שהיה ואינו, והוא מעלה

תערוכת השבוע

לפני מלחמת העולם הראשונה התחילו בעולם אופנות שר נות של ציור, מהן רק הסוריאליזם אינו רוצה לשקוע, והוא חוזר שוב ושוב, ומתגלה כל פעם מחדש, אם בצורה הקלאסית שלו, או בצורות אחרות. אם רוצים, אפילו הפופ הוא מין סוריאליזם, גם הוא לוקח אלמנטים מהמציאות ומשנה אותם, ונותן להם צורות ופרופורציות אחרות, וי

נוף של רפי קיזר

יוצר בעזרתם משהו שהוא מעל ל' מציאות, כמו, למשל, כשצייר לוקח קופסת גפרורים ובונה אותה בגודל של שלושה מטר.

בגלריה גורדון, בתל אביב, לא רוי אים קופסות גפרורים, רואים נופים. מיכאל ארכיטקטוני, מעין בתים קטנים, עיפרונים, כדורים, וכל זה נראה דמיוני ומוזר, משום שכל זה פורח ועף, זהו נוף, אבל נוף שאינו קיים.

בניגוד לציור המופשט, הסכנה בציור הסוריאליסטי היא חשובה מאוד. יש כאן המשך של הציור הקלאסי של הרנסאנס, הפרספקטיבה, האנאטומיה, הנחות צבע, אור וצל, בכל זה משתמשים הסוריאליסטים בדייקנות רבה. ואכן, **רפי קיזר** צייר 'ישראלי' המתגורר בפאריס כשהתחיל לצייר, היתה לו נטייה חזקה לציור הרנסאנס. הוא ישב מספר שנים בסריה עתיקה, בי איטליה, ולמד שם את הציור ה'איטלקי', ומשם הוא עבר באופן טבעי לסוריאליזם, ואותה טירה עתיקה של יידי ישראלי (גרץ), מי שהיה בעל חברת דיזינגוף) שינתה בציוריו את צורתה, והפכה דבר קסום, שמעליו פורחים עיפרונים.

געגועים למשהו מהעבר, זהו אחד מגדולי הציורים בארץ. ואת תערוכתו כדאי לא להתמיץ.

- ★ נוסף לזה מומלץ לא להתמיץ:
- ★ **תערוכת הסתיו** (מוזיאון תל אביב, ביתן הלנה רובינשטיין).
- ★ **אזויאש הופשטמטר** (מוזיאון ישראל, ירושלים) רישומים מדכאים, קודרים של ניצול השואה.
- ★ **כדה באן** (גלריה דוגית).

משום דבר, טען גבאי, "כל מה שקרה לי בישראל היה זה שהייתי צריך יותר דולארים, ודרך מכרים שונים ניגש אלי בחור צעיר, ברון, ואמר לי שיש לו חבר שהוא תייר מצרפת, שברשותו דולארים ואותם היא רוצה למכור בגלל שחסר לו כסף."

אנשי האפ. בי. אי. העבירו את הידיעה לידו המטה הארצי של משטרת ישראל, נתנו תיור אור מלא של הצעיר שהפיץ את הדולארים. הצעיר נעצר ונחקר. בחקירתו סיפר: "הסתור" בבתי לי בדיזינגוף, לא חשבתי על שום דבר. הייתי בחברה של כמה מחברי, ישבתי ברוואל. אחד ממכרי הכיר בחור נחמד שהוא תייר מצרפת. התיידדנו. תוך היכרות קצרה ביותר, סיפר לי שיש לו בעיות כספיות והוא מעוניין להחליף דולארים.

"אחרי שהתייר ביקש ממני לעזור לו, התחלתי להתעניין אצל כל מיני ידידים, מי נוסע לחו"ל ומעוניין לקנות דולארים. ככה הגעתי בסופו של דבר ליעקב גבאי, וי תיווכתי בינו לבין התייר. התייר מכר לו 800 דולאר.

"היה לי גם מיקרה נוסף עם אותו תייר. הפגשתי אותו עם אחד ממשפחת מגודה, אלו שיש להם מסעדה בכרם-התימנים. גם שב התייר מכר דולארים בתיווכי. לפי מה שאני יודע היו אלו אותם דולארים כמו אלו שנמכרו ליעקב גבאי."

★ ★ ★

הרשת האיתלקית

נשי המטה הארצי, שברשותם היו כבר דוגמאות של הדולארים המזוייפים, החלו להתחקות בבנקים, במשרדי נסיעות, במעבדות לילה, אולם לשווא. הם לא הצליחו לגלות דבר.

דרך מיקרה, הצליחו אנשי מיפג סמים ומסר של משטרת מחוז ת"א, לתפוס 1,900 דולארים מזוייפים. היה זה כשהחליטה ה' סמים ערכה פשיטה על ביתו של כרמל יעיש מחוטי, המכונה כרמל (32), במטרה למצוא סמים מסוכנים. אנשי החוליה לא הצליחו לגלות את הסם, אבל במקומו הם מצאו את הדולארים.

שניים מתבררו של כרמל, ירמיהו אשרוב, ואברהם משולם, שהיו אותה שעה בחדרו נעצרו, ונחקרו, ולאחר כמה ימי מעצר שוחררו בערבות. כרמל ואביו, יהודה, נעצרו להמשך החקירה.

איזה שטר הוא המזוייף?

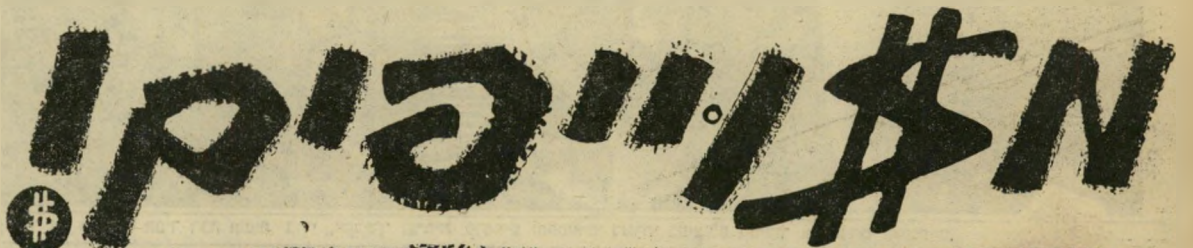
אתה זקוק לדולארים, כדי להבטיח את ערך כספך או כדי לממן את טיולך הקרוב בחו"ל? ההקצנה הרשמית אינה מספיקה לך. אתה פונה לשוק החופשי, בו ניתן להשיג שטרות דולארים בכל סכום ובכל כמות שהוא. הוזהר! אתה עלול לאבד את כספך ולמצוא את עצמך כלוא לצורכי-חקירה. משטרת-ישראל גילתה לאחרונה כי המדינה הוצפה בדולארים מזוייפים. קשה להבחין בינם לבין שטרות הדולאר האמרי תיים. בתמונה למעלה נראים שטרות של מאה וחמישים דולאר. השטר של 100 הדולאר הוא מזוייף, קטן במספר מילימטרים מהשטר האמיתי. מי מזוייף דולארים בישראל? תעלומה זו נמצאת בשלב חקירה.

ל-1.20 לירה הדולאר. בעיקר בשטרות של 20, 50, 100. מחירים לקוחות התמימים בארץ הוא: 3.55 לירות הדולאר. ככל שה שטר גדול יותר מחירו עולה באגורה נוספת לכל דולאר.

רשת ההפצה בארץ נכנסה להילוך גבוה. אנשי העולם-החתון הישראלי החלו לחפש

במפתם של אירגוני רשתות הווייפים והמברחים באירופה, מסומנת ישראל כ' אחת המדינות הנוחות ביותר לעריכת עיסוקות שמנות בדולארים-מזוייפים.

אנשי הגדה-המערבית, ורצועת עזה, נחשבים ללקוחות טובים לדולארים מזוייפים — מה גם שבתמורה מקבלים המברחים

רשת מפצי הדולארים המזוייפים עצמה עדיין לא נתגלתה לאנשי-המשטרה. אנשיה ירדו למחתרת, עד יעבור זעם.

אבל בארץ קיימת רשת נוספת של מפצי דולארים מזוייפים. רשת זו קשורה במישרים בווייפנים איטלקיים.

מחירים של הדולארים האיטלקיים לסוכנים המקומיים, יקר יותר מן הדולארים המזוייפים פים הצרפתיים. מחיר הדולאר האיטלקי נע בין 1.30 ל-1.60 לירות הדולאר, ואילו ה' לקוח הישר קונה אותו במחיר 3.60 לירות הדולאר — מחיר הנהה כימעת למחיר ה' דולאר בשוק-השחור.

הסיבה למחירו היקר יותר של הדולאר האיטלקי המזוייף, נובעת בעיקר מטיב ה' נייר, הנהה כימעת לנייר הדולאר האמיתי. הדפסתו טובה יותר וברורה. צבעו הירקרק של הדולאר האיטלקי המזוייף, נראה דהוי יותר מן הדולאר האמיתי. וכמו בדולאר האמיתי, הצבע הירקרק יורד בשפשוף על גבי נייר, אולם הוא יורד אחת לכמה שעות, בעוד שבדולאר האמיתי הצבע יורד כימעת כל 10 דקות.

עין בלתי מאומנת לא תרגיש שהדולאר הוא מזוייף. אולם גם בדולאר האיטלקי ישנם מיגרעות. הוא יותר קטן בכמה מילימטרים — מהדולאר האמיתי. גם בו כבוד לרשת הצרפתי המזוייף, לא קיים חוס המהמכת לרוחב השטר.

הדולארים האיטלקיים מופצים בארץ רק ב' שטרות של 50, 100 דולאר. כיום נמצאים במחזור, לפי הערכה, קרוב לחצי מיליון דולארים איטלקיים מזוייפים. הפצתם החלה רק לפני חצי שנה ועד כה לא הצליחה משטרת-ישראל לגלות ולו גם שטר אחד של דולאר איטלקי.

אחרי סוכני-מישנה, כדי שיפיצו את הסחורה הנוצרת במהירות.

רועי-הנונות, לחצו על נהגי-מוניות כדי שיקנו את הסחורה. הם גם הכניסו לעסקי ההפצה את פרוצותיהן, הבאות במגע עם לקוחות משיככות שונות. חלק מן הדולארים המזוייפים הופץ בבארים השונים. ספסרי הכסף הור, התדפקו על דלתותיהם של משרדי-הנסיעות, והציעו לסוכני-הנסיעות אחווי רחמים תמורת כל לקוח שישדלנהו לקנות אצלם דולארים.

כדור השלג של הדולארים המזוייפים החל להתגלגל במהירות. שמועות על הפצתם גונבו לאוזני המשטרה. אולם הדולארים המזוייפים הצרפתיים שסומנו בהיכר שלהם הם: נייר מטיב גרוע, הדפסה גרועה, צבע ירקרק בהיר ביותר, שאינו יורד בשפשוף על גבי נייר עתון, והעדר פס המהמכת ל' רוחב שטר הדולאר — לא נתגלו על-ידי חוקרי המשטרה.

עזרה זתירה

רשת הדולארים המזוייפים המופצים בישראל, נתגלתה דרך מיקרה, דוקא — בארץ הדולארים האמיתיים — בארצות-הברית.

יעקב גבאי (42), החליט לנסוע יחד עם אשתו לפני כשלושה חודשים לארצות-הברית. מלאי הדולארים שהאוצר הקציב לו לצורך הנסיעה, לא הספיק לו.

גבאי קנה בשוק-השחור 8 שטרות בני 100 דולאר השטר, והגיע עם אשתו לאמריקה. שם הוא נכנס לאחד הבנקים, ביקש לפרוט את השטר הגדול. בעודו מחכה, הגיעו למקום האפ. בי. אי. עצרו אותו וחקרו אותו למקור הדולארים. "אני לא יודע

ואנשי-הקשר, סמים מסוכנים: חשיש, אופיום, הירואין ומורפין.

אחרי מלחמת-ששת-הימים, גברה תנועת התיירות לארץ. לזיזינים המאורגנים על כל רשתותיהם באירופה, נדלק אור-ירוק. הם בדקו את מצב השוק בארץ, מצאו שהתנאים בארץ נוחים מאוד להפצת דולארים מזוייפים, במיוחד בשטחים המוחזקים.

גליס-גליס הוכנסו מאות אלפי דולארים מזוייפים לארץ, בשטרות של 10, 20, 50, 100 דולאר, באמצעות תיירים שבאו כב' יכול לתור בארץ, ועסקו בהפצת דולארים מזוייפים, וחיתוש אחר סוכנים מקומיים.

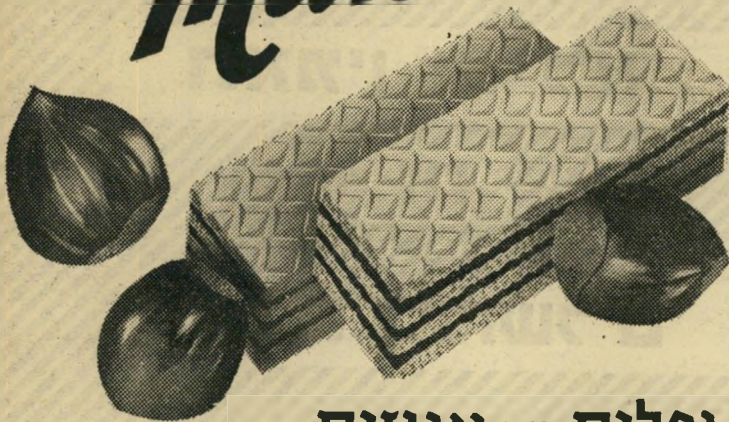
הדולרים המזוייפים הופצו בתחילה רק בשטחים-המוחזקים, התגלגלו משם בצינו' רות-המיסטר לירדן, סעודיה, מצרים ויש' ראל, חזרו לשוקי אירופה וארצות-הברית. בתחילה פעלה בארץ רשת אחת. היתה זו הרשת הצרפתית. חברי-הרשת: זיזינים מיקצועיים מגרמניה—צרפת, העושים את מלאכת הווץ בצרפת גופא. אנשי האבטחה וההפצה של רשת זו, הם בעיקר יוצאי אלג'יריה ומארוק. חלקם אנשי העולם-החתון הישראלי, שיצאו לכבוש את מטה העולם-החתון בפיגאל, ובבארים בגרמניה, קנו להם דרכונים חדשים, והפכו לאורחים צפתיים לכל דבר.

הם חזרו לארץ כמיררים באוניות מעבר רת, עם מכונותיהם החדשות, כשלמכוניות תחתית כפולה, ובתוכה הדולארים המזוייפים.

הצבע לא יורד בשפשוף

כריהם משכבר, אנשי העולם-החתון הישראלי, עטו על המציאה. הדולארים המזוייפים הצרפתיים הוצעו להם במחירי של. מחירים נע בין 0.90 ל' 30

Man

ופלים עם אגוזים

מוצר חדש בטיב מעולה ברמה בינלאומית
אריזה חדישה ביותר השומרת על טיב המוצר וטריותו.
מיוצר ע"י "מנ" ביח"ר לופלים, בני-ברק
המחיר 50 א"ג

הקלטת "גדול"

גדול באיכות!
גדול בקליטה!
גדול בעיצוב!
גדול בשרות!

מסיבות אלה פילוט הוא המקלט שלך!

פילוט

כוכב מארס, שהוא כוכב האנגריה, משפיע ביותר על פעילותך, לחיוב או לשלילה. משהו, שיש בו שמץ של הרפתקנות, מתעורר בך, ולכן מוטב

סקור
22 באוקטובר - 22 בנובמבר

מסקל הנפשי שלך, המתעורר כתוצאה מן הפעילות הרבה שלקחת בה חלק לאחרונה

★ ★ ★

סוף השבוע יחייב זהירות במה שנוגע לעסקים או לבריאות. משהו הקשור באש עלול להעיב על שימתך. מולך מצוי

קשת
20 בדצמבר - 20 בינואר

בשבוע זה בסימן של להבה. יהיו לך גם הסתבכויות עם ילדים במשפחתך, שילדיו וי-כוח חריף בין ההורים. ייתכן וייראה לך כאילו נשקף לך מקור-הכנסה מבטיח יותר מאשר עבודתך הנוכחית. חית. שקול היטב את מעשיך ואל תסמוך רק על האינטואיציה שלך.

כמו בכל השנה, תיווכח גם השבוע כי שום דבר לא בא לך בקלות. אתה נדרש לא אחת להשקיע מאמצים שאינם עומדים בשום יחס לתור-צאות. בני מזל גדי שי-עיסוקיהם קשורים בידי-הם, יהיו ברי מזל יר-תר. ילדים שיוולדו ה-שבוע יצטיינו בעתיד ב-בריאות מעולה ובאי-סליגנציה מעל לרמה של גילם. מאורע הקשור ב-איבוד ידיד יעיק עליכם השבוע. בן מזל גדי עשוי להצטיין השבוע בספורט ולזכות בפעילות זו להישגים.

גדי
21 בדצמבר - 19 בינואר

★ ★ ★

תתפלא על שכליך הרבה אנשים מת-קשים להביןך. הצרה איתך, שאתה נמ-נה על ה"זאבים הבר-דיים" ואינך מרבה לשאת לאחרונה את הקרובים לך בבעיות המעיקות עליך באמת. צפויה לך השבוע פעילות הקשורה בע-בודת-כפיים. מעשהו של אדם יקר לך יכ-איב לך למרות שלא התכוון לכך. תצטרך לעודד את בן-זוגך בפעילות, שבסופו של דבר תביא אושר לשניכם גם יחד.

דלי
20 בינואר - 18 בפברואר

★ ★ ★

דנים
19 בפברואר - 22 במרץ

תבובו יותר מכפי ש-אתה יכול להרשות ל-עצמך. אורחים בלתי-צפויים יפתיעו אותך. אלה עשויים להיות בני משפחה שיהיו בביתך יותר מכפי שתצפה. יש איום כלשהו בנזק לפי-ריס מסויים ברכושך ה-עלול לגרום לך צער. משהו הקשור בביגוד יגזול מזמנך וממח-שבתיך. בסוף השבוע תיתכן לך הפתעה הכרוכה בהימור. תצטרך להיות מעורב ב-תיכנון נסיעה של משהו מבני-משפחתך או הקרובים אליך. לבשי אדום או סגול.

טלה
21 במרץ - 20 באפריל

אתם מחפשים אתגר שיתן לכם את ההז-דמנות להוכיח את עליונותכם. התלהבות-כם תשרה השבוע אווירה של התלהבות על אלה הסובבים אותכם. כדאי להזכיר שהשנה היא שנה טו-בה לבני מזל טלה החושבים להינשא. לכן, מוטב אולי ל-הזדרז לפני שהשנה תגיע אל סיומה.

★ ★ ★

נראה שעזרתך תידרש, יותר מאשר בעבר, כדי לסייע לאחרים. כמה דב-ריס, חסרי-חשיבות, לא יעלו יפה. צפויות דא-גות הקשורות במקום העבודה. נראה שהשא-לה: "האם אני עושה את הדבר הנכון?" היא שתסריד אותכם במי-חד. תיאלצו להיעזר בתכונות האופייניות לבני מזל שור: סבלנות, יושר וריכוז.

שור
21 באפריל - 20 במאי

★ ★ ★

מאומים
21 במאי - 20 ביוני

נשקפת הצלחה במי-שור הפינאנסי. כספים עשויים להגיע אליך הרבה יותר מהר ממה שציפית. לעומת זאת עלולות להתרחש מס-פר איינעמויות הק-שורות במקום העבו-דה, מבלי שיגועו דור-קא ישירות לך. אם תשתכנע בעצמך בצידקת הרעיון שנולך בך, תוכל להשפיע גם על האנשים סביבך.

★ ★ ★

יהיה עליך לרסן יצר-מסויים על-מנת להגיב כראוי על מילים או מעשים של אחרים. אל תידבק בחלומות אבו-דים - אתה מבזבז את זמנך ללא תועלת. יהיה עליך ליטול אחריות ב-מצבו של בר-משפחה קשיש. קצת יותר גמי-שות לא תזיק לך, במיוחד כשתצטרך לעסוק ביותר מפעולה אחת בעת ובעונה אחת.

סרטן
21 ביוני - 20 ביולי

★ ★ ★

אריה
21 ביולי - 20 באוגוסט

הקסם האישי שלך יסיע לך להיחלץ מ-מצב מביך. הדימיון הפורה בו חנן אותך מולך עלול להיראות השבוע בעיני אנשים מסויימים כהפרזה ב-תפיסת המציאות. עליך להישמר מלהיות אכ-זר כלפי אחד האנשים הקרובים אליך ביותר. אכזבה ריגשית תימוג ותיראה באור שונה. לבשי כחול.

★ ★ ★

ה'21 בחודש עשוי ל-התגלות לך כיום בעל משמעות בכל הקשור לפעילותך הרומנטית. תיווכח שיש לך יותר ידי-אמת ממה ששי-ערת. מתנות שימושיות יפתיעו אותך. חייחב-רה עליונים ונעימים יסי-חו את דעתך מבעיות היוס-יום. שבוע טוב לחיטון. התקשרות עט-בן מזל דלי, עשויה להיות מועילה.

בתולה
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

★ ★ ★

מאזניים
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

במשפחתך, מוטב שתנצור את לשונך אם אינך רוצה שהעניינים יתגלגלו לרעה.

העולם הזה

תאמ'ן או לא:

זה

קורה בירושלים

